לציונות—לסוציאליזם—לאחוַת עמים

יום ד', י"ג בסיון תשמ"ז, 10 ביוני 1987 / שנה מ"ד מס' 13364 / המחיר 85 אג' כולל מע"מ

„טנק ישראלי עלה על מוקש באיזור נבטייה"

צור. — טנק ישראלי מרגם „סנטוריון" עלה בשעות הבוקר של יום אתמול על מוקש ליד נבטייה, וכמה מאנשי צוותו נפגעו — על כך נמסר ממקורות משטרתיים בצור.

תנועת „ההתנגדות האיסלמית" — הזרוע הצבאית של „חיזבאללה" — טענה כעבור מספר שעות כי אנשיה הם שהטמינו את המוקש. בגילוי דעת שהופץ בביירות נאמר עוד כי „הנפגעים פונו ע"י מסוקים".

לדברי המשטרה הלבנונית הגיעו למקום תיגבורות של צה"ל, שפתחו מיד בפעולת סריקה נרחבת.

מקורות צבאיים ישראליים סירבו להגיב לידיעה זו. (ע־צ)

ועדת חוץ ובטחון דוחה האשמות נגד מצנע — מגנה המתפרעים בדהיישה

הרמטכ"ל: אם תושבי השטחים ירגישו שצה"ל אינו שומר עליהם — תפרוץ תבערה גדולה

שומרון דיווח לח"כים כי כל העובדות שמסר מצנע הן נכונות — דחה הניסיון לשייך אותו לזרם פוליטי כלשהו ● הליכוד מדבר בנושא בשני קולות — אולמרט: מה שנעשה שם אכן היה מעשה נבלה; דוד מגן: מצנע יצליח יותר בפיקוד צפון ● מחלוקת גם בקרב המתנחלים — גוש־אמונים אינו נותן אמון בגירסת הצבא ודורש ועדת חקירה; מועצת יש"ע מסתייגת מהמתפרעים ● ח"כ יובל נאמן (תחייה) פנה ליועץ המשפטי לנקוט צעדים נגד מצנע כיוון שדבריו הם „ביזיון בית־הדין" ● ח"כ רמון (מערך) פנה בדרישה הפוכה לחריש לחקור את המסיתים נגד אלוף הפיקוד

מאת יצחק שור, פנחס ענברי, שלי יחימוביץ ויואב אביב. כתבי „על המשמר"

„אם ירגישו ערביי השטחים, כי צה"ל אינו שומר עליהם, וכי אין להם מה להפסיד, תפרוץ תבערה גדולה ונצטרך להחזיק שם את כל הצבא" — אמר אתמול הרמטכ"ל רב־אלוף דן שומרון בוועדת החוץ והבטחון שדנה בהתפרעויות מתנחלים במחנה הפליטים דהיישה.

שומרון דיווח לח"כים, כי לדברי אלוף פיקוד המרכז ספגו חיילים ומפקדים מכות מידי מתנחלים, יידו בהם אבנים ואירע גם נסיון לדרוס חיילים.

הרמטכ"ל אמר, שכל העובדות שמסר האלוף מצנע הן נכונות עד תום. הוא דחה מכל וכל את הנסיון

(סוף בעמוד 4)

קצין בכיר על דיוקנו של אלוף הפיקוד:

מצנע הוא לא שמאל ולא ימין, אלא צה"ל — מבטא תחושת כולנו

מאת אבי בניהו, כתבנו הצבאי

„כל קציני פיקוד המרכז והמטה הכללי של צה"ל תומכים בדברים בהם בחר אלוף עמרם מצנע כדי לתאר את תחושתו ממעשה המתנחלים בדהיישה," כך אמר אתמול ל„על המשמר" גורם צבאי בכיר, המקורב לנעשה בשטחים. „הגיע, כנראה, הזמן לומר דברים כהווייתם גם אם זה נאמר בשפה בוטה." — אמר הגורם הצבאי.

לא שמאל ולא ימין

לדבריו „האלוף מצנע אינו בעד השמאל, ואינו בעד הימין, הוא רק בעד צה"ל. מצנע מתנהג כאיש צבא למרות הרגישויות

(סוף בעמוד 2)

הסורים דחו פניות בעניין הנעדרים ● עמוד 4

800 שוטרים איבטחו את שילנסקי ● עמוד 4

שילנסקי (משמאל) יורד מהחר. (צילום: ישראלי)

המקדמות במגעים להקדמת הבחירות ● עמוד 3

תיאום כלכלי ומאבק בטרור — בוונציה ● עמוד 5

האפיפיור כרע ברך במאיידנק ● עמוד 5

יו"ר אגודת הסופרים תוקף המו"לים ● עמוד 15

בנק הפועלים מייקר העמלות ● עמוד 15

„עלייה במעורבות ערביי ישראל בטרור"

מאת אבי בניהו, כתבנו הצבאי

ראש אמ"ן בצה"ל, האלוף אמנון שחק, אמר אתמול כי בשנה האחרונה נרשמה מעורבות יתר של ערביי מדינת ישראל בטרור ובפעילות החבלנית העויינת.

„נתגלו יותר מקרים בהם נוטלים ערביי ישראל חלק בטרור וחשוב מאד לחפש את הסיבות כדי להבין זאת" אמר שחק. הוא דיבר עם כתבי צבא לרגל יום חיל המודיעין שחל אתמול.

(דברי האלוף שחק, בעמוד 3)

רעיון נפל

שר־החוץ שמעון פרס מעלה עתה רעיון של עריכת משאל־עם בעניין הוועידה הבינלאומית. הוא מבטיח „בדיקה משפטית וחוקית" תוך ימים ספורים ואז יודיע סופית אם לצאת בהצעה למסור את ההכרעה לידי העם באמצעות משאל־עם. יש לתמוה על פרס שנזקק בכלל לבדיקת הרעיון, אשר מכל הבחינות הוא רעיון נפל.

אגב, יצחק שמיר אף הוא ניסה להעלות את הרעיון לפני מספר חודשים, בימי המחלוקת הגדולה עם מפלגת העבודה, אך במהרה הניח לו. לא הבדיקה המשפטית־חוקית היא החשובה, אלא מאמץ מחשבתי לא גדול כדי להבין שמשאל־עם אינו יכול לפתור את הבעייה, אפילו אפשר יהיה למצוא פתרון תחיקתי להנהגת משאל־עם, שאינו מעוגן בשיטת הדימוקראטיה הישראלית.

ראשית, נניח, כי הציבור הישראלי יידרש להשיב במשאל־עם על השאלה האם הוא „בעד ועידה בינלאומית או נגדה". נניח אפילו, כי יימצא הרוב בציבור שישיב בחיוב לשאלה זו. מה בצע בתוצאה של משאל כזה? הרי את ענייני החוץ והבטחון מנהלת הממשלה, ואם המשאל יכפה על הממשלה — שגם בה היום הרוב בעד הוועידה הבינלאומית — להסכים לוועידה על־ידי הצגת תנאים שימנעו את קיומה? או שמא במקום הממשלה תנוהל המדיניות על־ידי העם, אשר ייקרא מדי יום לקבוע במשאל את העניינים הבאים של הממשלה?

אפשר היה אולי לקבוע משאל־עם באופן יוצא מן הכלל, אילו הוצגה בפני הציבור שאלה ברורה לחלוטין, המציגה למשל בחירה בין „שלום תמורת שטחים" לבין המשך הכיבוש הישראלי בגדה וחבל עזה. אבל גם אז משאל כזה אינו מעשי, שכן יש בציבור התומכים בהחזרת כל השטחים או חלק מהם, ועוד גוונים שונים של פתרון.

שלא לדבר על־כך, שלא יהיה ניתן להגיע להסכמה על ניסוח השאלה שתובא למשאל־עם: למה יסכים הליכוד לניסוח של המערך, ולא יציג שאלה המבקשת מן הציבור לאשר הסדר שלום במסגרת הגבולות הנוכחיים? המשא־ומתן על ניסוח השאלה יוכל להימשך לא פחות זמן מהמשא־ומתן עם הערבים על הסדר שלום.

אכן זהו רעיון נפל שאין סיכוי לממשו, אך עצם העלאתו על־ידי פרס מעלה חשד, שמנהיג מפלגת העבודה התייאש ממאבק ישיר על היוזמה המדינית. לאחר שהמערך נוטרל בקבינט ולא התפטר מן הממשלה, וגם הסיכויים להקדמת הבחירות נראים קלושים, נאחז עתה שמעון פרס ברעיון חסר שחר, ובלבד שיוכל להוכיח, כי עדיין לא אמר נואש מלהשיג את התמיכה בוועידה הבינלאומית. למרבה הצער זו ירדה כבר מן הפרק בשל חולשת המנהיגות הפוליטית שלנו, ועד לבחירות בסוף 1978 ספק, אם יימצאו עדיין אוהדים לרעיון זה מחוץ לישראל.

אוטובוס נרגם בדהיישה — נוסעת נפצעה קל; נדקר צעיר ערבי

עוצר הוטל על מחנה הפליטים — כוחות צבא מתגברים האיזור ● תושבי קריית־ארבע התכנסו להתייעץ על תגובתם — ביטלו פגישה עם מיצנע ● צעיר ערבי נדקר ע"י ארבעה אנשים ליד קבר רחל ונפצע באורח בינוני ● צה"ל פתח במצוד אחר התוקפים שנמלטו מהמקום במכונית

מאת אבי בניהו, כתבנו הצבאי ומאת כתב עתי"ם

נוסעת באוטובוס „אגד", קו 61, תושבת גוש־עציון, נפצעה אמש באורח קל שעה שאוטובוס נרגם באבנים מול מחנה הפליטים דהיישה. צה"ל הטיל עוצר על המחנה.

לאחר העוצר נרשמו מספר הפרות וכוחות הבטחון הגיעו למקום בכוח מוגבר כדי לשמור על הסדר. עד למסירת הידיעה לא נמסר על תקריות אלימות נוספות.

התכנסות בקריית־ארבע

בתוך כך נודע כי קבוצה של תושבים בחברון ובקריית ארבע, התכנסו לאחר היוודע דבר האירוע, כדי לגבש דרך להגיב על אירוע זה.

ערבי נדקר ליד קבר רחל

ארבעה אלמונים תקפו ודקרו אמש בלילה ערבי ליד קבר רחל בבית לחם. הם דקרו את האיש ופצעוהו באורח בינוני ולאחר מכן נמלטו מהמקום במכונית. האיש הובהל לביה"ח המקומי בבית לחם, שם הוא מקבל טיפול רפואי. כוחות הבטחון פתחו בחקירה ובמצוד אחר המכונית הנמלטת. כתב עתי"ם מוסר, כי טרם ידוע מה הרקע למעשה. כוחות המשטרה והבטחון פתחו בחקירה לבדיקת נסיבות המקרה.

בוטלה פגישה עם מיצנע

תושבי קריית ארבע ביטלו אתמול פגישה עם אלוף פיקוד המרכז עמרם מיצנע בטענה שהאווירה לכך פשוט אינה מתאימה.

טוגו מחדשת קשריה עם ישראל

הוועד המרכזי של מפלגת האיחוד: הפילוסופיה שלנו — דו־שיח משוחרר מלחצים ● טוגו היא המדינה החמישית המחדשת הקשרים מתוך 29 מדינות שניתקו אותן לאחר מלחמת יום־כיפור

מאת דליה שוחרי, הכתבת המדינית של „על המשמר", וסוכנויות הידיעות

לשכת ראש־הממשלה קידמה אתמול בסיפוק רב את החלטת הוועד המרכזי של האסיפה העממית של טוגו, לחדש את היחסים הדיפלומטיים עם ישראל. עתה צפוייה הודעה משותפת של טוגו וישראל על חידוש

(סוף בעמוד 2)

כנס ח"צ אזור גרנות

מתקיים בחדר האוכל של קיבוץ עין־החורש ביום ה' 11.6.87, בשעה 20.30

בנושא: „שותפות רעיונית פוליטית בקיבוץ והשתלבות במאבק לשלום"

בהשתתפות: ג'ומס – מזכיר הקבה"א; אלעזר גרנות – מזכ"ל מפ"ם

בהשתתפות החטיבות הצעירות: ברקאי, מעניות, מצר, עין־שמר, גן־שמואל, עין־החורש, להבות־חביבה, מעברות, חריש, געש, המעפיל, העוגן, חורשים, זקום, נחשונים

פרס: עוד שתי מדינות בדרך

מאת שלי יחימוביץ כתבת „על המשמר"

ממלא מקום ראש־הממשלה ושר־החוץ שמעון פרס אמר אתמול כי הוא שמח מאד על חידוש היחסים עם טוגו. פרס אמר כי הוא שמח על כך שעוד מדינה אפריקנית מתקנת טעות שעשתה בעבר וכי הוא מקווה שהתהליך ימשך גם בעתיד. הוא אמר כי ישראל היא בדרך לחידוש יחסים עם עוד שתי מדינות באפריקה.

2 אנשים נהרגו ו־40 נפצעו בהתהפך אוטובוס אגד בגליל

2 אנשים נהרגו ו־40 נפצעו, מהם אחד קשה, 8 בינוני והשאר קל, כאשר אוטובוס „אגד" התהפך ליד הכפר שעב שבגליל המערבי.

הפצועים הועברו לבית־החולים הממשלתי בנהריה, רובם תושבי כפרי מיעוטים בגליל.

התאונה אירעה בשעה 19.45 למקום הגיעו 10 אמבולנסים וניידות לטיפול נמרץ מעכו, נהריה, הקריות, כרמיאל ומשגב. בפצועים טיפלו 35 מתנדבים ורופאים וחובשים שנתנו לפצועים טיפול ראשוני במקום. חלק מהפצועים קל הובא לביה"ח ברכב פרטי והשאר באמבולנסים.

אחד האמבולנסים שהיה בדרכו מהקריות לעבר מקום התאונה התהפך ושניים מאנשי צוותו נפצעו.

מיד עם התקבל ההודעה בבית־החולים על התאונה נכנס ביה"ח לכוננות וצוותים רפואיים הוזעקו מבתיהם. יצויין כי כמה מהפצועים נלכדו בתוך האוטובוס והיה קושי לחלצם.

אנשי לשכת התנועה של משטרת מרחב הגליל הגיעו למקום התאונה והחלו בחקירת נסיבות התאונה. עד למסירת הידיעה לא ברור עדיין מי גרם להתהפכות האוטובוס ולא נמסרו שמות ההרוגים ושמות הפצועים.

נהרג בתאונה בדרום

רמי וסר בן 20 [illegible] נהרג במוצאי שבת בתאונת [illegible] בכביש שדרות — קריית־[illegible]. הצעיר נהג במכוניתו [illegible] ומסיבה שטרם הוברה [illegible] הרכב בעץ והתהפך. (עתי"ם)

„צריך לחוס על עם ישראל ולא להחשיך לו את לילות שבת"

אמרו חברי הוועד המנהל ומליאת רשות השידור שיצאו בהתקפה חזיתית על כתבתו של אורי גולדשטיין

מאת אתי רונאל, כתבת „על המשמר"

חברי מליאת רשות־השידור והוועד המנהל מטעם הליכוד, המפד"ל ואפילו המערך תקפו אתמול בחריפות את כתבתו של אורי גולדשטיין, „מסע ליד הנית", אשר שודרה בערב שבת במסגרת היומן ואשר עסקה בשטחים המוחזקים במלאת 20 שנה למלחמת ששת הימים.

חבר הוועד המנהל נתן כרון קבע, כי הכתבה היתה חד־צדדית, לא מאוזנת ופגומה מבחינה מקצועית ותבע מהנהלת רשות השידור לנקוט את הצעדים המתבקשים מכך.

סילוף המציאות

חבר הוועד המנהל שאול עמור מחה על סילוף המציאות שהציגה הכתבה ועל הפרשנות שניתנה אשר היתה, לדבריו, בגדר נסיון לעורר התמרמרות ומרי בין אזרחים יהודים וערבים גם יחד. „כשכתב אומר, שהעשירון התחתון של ערביי יו"ש נושא בנטל של יתר העשירונים מעבר לקו הירוק, ברצוני לשאול אותו: האם אין עשירון תחתון גם בעיירות הפיתוח ובין תושבי השכונות?" — שאל עמור, וסיפר על עשרות הטלפונים שקיבל מצופים שזעמו על הכתבה.

חבר המליאה דוד מנע טען, כי „הנתונים האמיתיים והחיוביים על מצב התעסוקה בשטחים לא הוצגו בכתבה למרות שיש לנו את כל הסיבות להתגאות בהם". ואילו יו"ר רשות השידור מיכה ינון „מודאג מהמסתה נגד מפעל ההתנחלות ומכל הקונספציה שהתכוונה מלכתחילה להראות את העוול שאנחנו גורמים לפלשתינים ולעצמנו בטיפוחו של מפעל זה".

אפילו חבר המליאה מטעם המערך, צבי ארלדשטיין, קבע שצריך לחוס על עם ישראל בלילות שבת ולא להחשיך לו את המאורות שעוד נותרו לו.

היחידים שהתבטאו בזכות הכתבה היו חברי הוועד המנהל ד"ר ישראל פלג (מערך) ושלמה עמירב (ליכוד). פלג אמר, כי כל הסיקור לרגל מלאות 20 שנה למלחמה היה מקצועי ומצויין, מה גם שהכתב גולדשטיין לא בדה את הדברים מליבו. „ולכן אני מציע שלא להמשיך ולשמור על עקרון חוסר ההתערבות בנעשה ברשות השידור וכוודאי לא משיקולים פוליטיים". משה עמירב דיבר בזכות הכתבה וטען, כי בעייתה היתה היא ששודרה במסגרת החדשות ולא ככתבה אישית וסובייקטיבית כפי שהיתה באמת.

חברי המליאה טענו כי מדובר בסרט ולא בכתבה חדשותית רגילה ולכן צריך היה להעמידה לפיקוחה של ועדת המליאה המאשרת את הסרטים המוצגים בטלוויזיה.

לא הראי אשם

בתגובה על הטענות שהועלו אמר מנהל הטלוויזיה, חיים יבין, כי מצער שהשידור עיצבן חלק מהציבור ואולם — לא בכתבה האשם אלא בסיטואציה ביו"ש שהובאה בה לידי ביטוי רגיש וכואב ביותר.

ואילו מנכ"ל רשות השידור, אורי פורת, הסכים עם המתלוננים כי אין לשדר כתבה מעין זו בערב שבת, וכוודאי לא במקום מהדורת החדשות, כי בעיתוי זה הפכה הביקורת הציבורית כל טון בכתבה למגאזין. „אין כאן מעידה, מה שיכול לקרות בכל מערכת, אבל מדובר בעניין מקצועי טהור ואין צורך לנקוט בצעדים משמעותיים אלא בצעדים מינהליים שימנעו את הישנותם של מקרים מעין אלה", אמר פורת. בסופו של דבר רשמה מליאת רשות השידור את הודעת המנכ"ל וראתה כי תסתפק בכך.

תיירת נאנסה במשך 6 שעות לאחר שנכלאה בדירה בת"א

החשוד גרר את התיירת מחוף הילטון לדירה באיומי סכין ואנס אותה 5 פעמים ● שמו של החשוד נאסר לפירסום

מאת זהבה מוזס, כתבת „על המשמר"

סיפור מזעזע של אונס תיירת במשך 6 שעות בדירה בה נכלאה בתל־אביב על־ידי צעיר שגרר אותה מחוף הים באיומי סכין נחשף אתמול בבית־משפט השלום בתל־אביב, בעת הגשת בקשה למעצר החשוד עד תום ההליכים. שמו של החשוד, תושב צפון הארץ בן 24, נאסר לפירסום.

נציג המשטרה סיפר בבית־המשפט, כי ב־20.5 בשעות הצהריים שהתה התיירת בחוף הילטון בתל־אביב ולפתע ניגש אליה החשוד והחל להציק לה. היא ניסתה להתעלם ממנו ומשלא הצליחה להיפטר ממנו נכנסה למים. אך הוא נכנס אחריה וניסה לחבקה ולנשקה. היא חזרה לחוף וניסתה שוב לסלקו אך ללא הצלחה. הוא ניסה לשכנעה לבוא עימו לדירת אחיו ומשסירבה שלף סכין והצמידו לגבה. הצעירה נבהלה ועשתה כמצוותו. החשוד כיסה את ידו האוחזת בסכין במגבת ולפת את הנערה לגופו כשהוא מצמיד אליה את הסכין.

כך החל מסע אימים של התיירת מחוף הילטון, כשהחשוד מצמיד אותה בחוזקה לגופו ומאיים עליה בסכין. הם הלכו דרך כיכר אתרים ורחוב הירקון עד לדירת אחיו של החשוד. בהגיעם לדירה ניסתה הצעירה להתנגד וצעקה: „אני לא רוצה להיכנס. תעזוב אותי. לא עשיתי לך כלום". אך החשוד דחף את הנערה פנימה חרף מחאותיה.

בדירה ניסתה הצעירה להיאבק עימו, אך החשוד גבר עליה, זרק אותה למטה וצעק: „את עושה אותי מרוגז".

החשוד הפשיט את הצעירה, גרר אותה למקלחת ואנס אותה. לאחר מכן הוא גרר אותה למיטה.

היא ניסתה לשכנע אותו כי לא תתלונן במשטרה, אך הוא בעל אותה פעם נוספת. היא מירדה בבכי והוא קילל אותה ואמר לה כי ישב כבר פעם בכלא בגלל בחורה.

לאחר מכן חלה רגיעה והחשוד יצא למטבח להביא בקבוקי משקה. הצעירה ניצלה את ההפוגה כדי להתלבש ולהגיע לדלת, אולם מצאה אותה נעולה. לפתע נשמעו דפיקות בדלת והחשוד הזהיר אותה שאם תדבר ייאלץ לרצוח אותה. הוא הורה לה להציג עצמה כמכירה שלו, אם תישאל. לחדר נכנס אחד השותפים לדירה והצעירה המפוחדת לא הוציאה הגה מפיה.

משסיים את עיסוקיו ויצא ניסתה הצעירה לצאת אחריו, אך החשוד מנע זאת בעדה ותוך איום במספריים אנס אותה פעם נוספת. הצעירה שחששה לחייה הבטיחה לא להתלונן במשטרה אך אז נשמעו דפיקות נוספות בדלת והחשוד מכסה אותה בשמיכה מעל לראשה כשנכנס שותף שלישי לדירה. כשזה יוצא אנס אותה החשוד פעם נוספת. תחנוניה ובכייה רק מגבירים את חשקו והוא בועל אותה פעם החמישית.

לאחר מכן ניגש למטבח והביא לשניהם פירות. הצעירה הסתובבה והציעה שיאכלו בחוץ כשהיא מתכננת כיצד להתחמק. בתחילה סירב החשוד אך לאחר מכן נעתר לבקשותיה והם נסעו לסטקייה בדיזנגוף, שם איפשר לה החשוד להתקשר למקום בו היא שוהה כדי שלא ידאגו לה. בזמן שיחת הטלפון הוא הירפה מהשגחתו והיא הצליחה לברוח ממנו והגיעה למקום מגוריה.

פנחס אילון — זקן ראשי הערים — פורש מתפקידו

מאת אשר שילוני, כתבנו בחולון

זקן ראשי הערים בישראל, פנחס אילון (78), פורש מתפקידו, מטעמי בריאות, כראש עיריית חולון לאחר 36 שנות כהונה רצופות כראש העיר וכ־20 שנה בהן כיהן כיו"ר מרכז השלטון המקומי.

התפטרותו תכנס לתוקף לאחר 48 שעות מקבלת מכתב ההתפטרות, שהוגש אתמול על־ידי ממלא מקום שר־הפנים רוני מילוא.

ממלא מקום ראש העיריה, עורך דין שרון, איש מפלגת העבודה, עשוי להבחר כראש עיר בישיבת מועצת העיריה הקרובה. בשל מלחמת יורשים ופילוג סניף מפלגת העבודה בעיר צפוי שמספר חברי מועצת העיריה חברי מפלגת העבודה, בראשם מזכיר הסניף מוטי מזרחי, יצביעו נגד כניסתו של שרון לתפקיד. צפוי שסיעת הליכוד תימנע.

המשבר בסניף מפלגת העבודה ובסיעתה בעיריה נרמז אתמול במסיבת עתונאים שקיים ראש העיריה, בה הצהיר אילון שהוא לא שבע נחת מהרכב מועצת העיריה האחרונה, לא מחבריו לסיעה ולא מסיעת האופוזיציה ואלה הוסיפו על מצב בריאותו המתערער.

אילון החל כהונתו ב־1953 עם פטירתו של ראש העיר דאז, ד"ר חיים קוגל. הוא היה דמות דומיננטית בעיר ובעיריה, בה שלט שלטון בלי מיצרים על חבריו לסיעה ועל סיעת האופוזיציה הליכוד. בתקופות כהונתו לא ידעה חולון משברים כספיים. ה„בייבי" שלו היה עניין החינוך והוא פעל רבות לקידומו.

פסטיבל ישראל '87

על נזירים וחביות

„פילובולוס", להקת מחול אמריקנית שקנתה לה שם בארץ בסיוריה הקודמים, שבה אלינו עם תוכנית הפותחת ביצירה המוכרת של הלהקה „פרידה מהנזירות", ובה דימויים מימי הביניים ועולם האבירים והנזירים.

מוזס פנדלטון, היוצר האמיתי שברביעיה המקורית, הכין הפעם מחול מורכב ומרשים לפי המוזיקה של קארל אורף „קרמינה בורנה". וכן הופכות חביות קרטון לגביעים ענקיים, אנשים הופכים לצפרדעים — בקיצור מחול משעשע ומעולה.

עוד תוספת חדשה לתוכנית הוא סיוט טלוויזיוני, בו מול מרקע מהבהב שוכב וישן בחור והסיוט שלו, בדמות בחורה, גולש לבימה וניצב ברגליו על חזהו, גבו וראשו, וככל שיסתובב הריבוק רבק בו. מסתבר שעדיין יש ל„פילובולוס" מה להציע.

גיורא מנור

כרמן קצוצת כנפיים

המרכז הבינלאומי ליצירות תיאטרון בצרפת, בבימויו של פיטר ברוק, מעלה בתיאטרון ירושלים את האופרה „כרמן", המתבססת על סיפורו של פרוספר מרימה והמוזיקה של ג'ורג' ביזה.

אלא שפיטר ברוק נטל לעצמו חרות נטולת מעצורים כיחס למקור. גרעין העלילה אמנם נשמר, אך שונו פרטים רבים ומהותיים. מספר הרצחים גדל ללא צורך, ועל־ידי כך הפך דון חוזה מחייל נאיבי ומאוהב לרוצח סיטונאי. השימוש במלים עבריות כמו „שקט", יצר אווירה קומית, שעה שהאווירה המתחייבת מסיפור העלילה היא טראגית.

כל אלה הם כאין וכאפס לעומת השינויים שחולל ברוק במוזיקה. מאופרה שלימה, טוטאלית, נותרו שעה וחצי של מוזיקה קצוצת כנפיים. ביזה יצר איזון נפלא בין הסולנים, התזמורת והמקהלה. פיטר ברוק העמיד על הבמה סולנים בלבד. התזמורת היתה קטנה, והפסנתר מילא בה תפקיד מרכזי כתחליף מפוקפק לעוצמתה של תזמורת סמפונית. כאשר נזקק הבמאי למוזיקה האמיתית, המלאה, הוא השתמש בהקלטה. לשון אחר: האופרה של ברוק לא יצרה חוויה אופראית.

יצחק שור

מחלוקת על ישיבת הוועדה המרכזת ברמת־הגולן

מאת א. קווה, כתבנו לענייני עבודה

חבר הוועדה המרכזת מחמוד יונס (מפ"ם) הודיע אתמול, כי יחרים את ישיבת הוועדה שתתקיים בסוף השבוע הבא ברמת־הגולן. יו"ר סיעת חד"ש בוועד הפועל, בנימין גונן, יתבע בישיבת הוועד הפועל, שתתקיים ביום ראשון הקרוב לבטל את ההחלטה.

מזכיר הוועד הפועל, עדי קידר, אמר אתמול, כי אין לייחס לישיבה ברמת־הגולן כוונות או סממנים פוליטיים כלשהם. וכי „אם יוחלט לוותר כבוא העת על חלקים מהרמה הוועדה המרכזת לא תתנגד". עוד אמר קידר, כי לא ההסתדרות היא שכבשה את רמת־הגולן וסיפחה אותה.

עד כה קיימה הוועדה המרכזת שתי ישיבות מחוץ לבניין שברחוב ארלוזורוב: בשדרות ובשדה בוקר. הישיבה הקרובה האמורה להתקיים ברמת־הגולן אינה מתמקדת במוסדות ההסתדרות, אלא כוללת פגישות וסיורים במסגרת 20 שנות ההתיישבות.

בקו הבריאות

לשכת דובר קופת חולים הכללית והמחי לחנוך לבריאות עורכים:

קו פתוח לבריאות הציבור

עדשות מגע

ושיטות ניתוחיות לשיפור הראיה

צוות רופאים מומחים ישיבו טלפונית לשאלות הציבור במבצע מיוחד שייערך ביום שלישי 9.6.87 בשעות 16.00-19.00

פרופ' יובל יסעור - בי"ח סורוקה

ד"ר לודמילה שני - בי"ח סורוקה

ד"ר ישראלה רימון - בי"ח סורוקה

ד"ר מוני ארליך - בי"ח השרון

ד"ר שמואל לברטובסקי - בי"ח קפלן

טלפונים: 03-433500 (5 שלוחות)

עוז יוקר בריאות!

קופת חולים ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל

חוסיין: המעצמות מגבילות סיכסוכים בינלאומיים במקום לפתור אותם

תוקף יוזמת ארה"ב לשיחות דו־צדדיות במקום ועידה בי"ל

רבת עמון. — המלך חוסיין תקף אתמול את המעצמות הגדולות על כך שהן מגבילות סכסוכים אזוריים במקום לשים להם קץ, ומתח ביקורת אל המעורבות הגדלה והולכת של סובייטים ואמריקנים במפרץ הפרסי.

"המעצמות הגדולות ממלאות יותר ויותר את מקומו של האו"ם בהתערבות במלחמת איראן־עיראק ובסכסוך הישראלי ערבי," אמר חוסיין.

לדבריו, המעצמות בחרו במדיניות של מניעת התרחבות הסכסוכים במקום להסדיר אותם. לדוגמא, אמר, הגבלת מלחמת איראן־עיראק לא מנעה מהמלחמה להתפשט לנתיבי מים בינלאומיים במפרץ, או מלאיים על בטחונם של מדינות המפרץ.

לדבריו, הן ישראל והן איראן מפיקות תועלת מהמשך המלחמות במפרץ והסכסוך הישראלי־ערבי.

חוסיין קרא לגיוס המשאבים הערביים בצורה שתוכל לאלץ את המעצמות לשקול מחדש את יחסן.

הוא דחה את יוזמת ישראל וארה"ב לשיחות דו־צדדיות בין ישראל וירדן מחוץ למסגרת ועידת שלום בינלאומית, ואמר שחייבת להיות השתתפות של מדינות ערביות אחרות גם כן. (אי.פי)

המשכים

מצנע הוא לא

(סוף מעמוד ראשון)

הפוליטיות. ברור לו (כמו לכולנו) שבפניו משימה קשה שעיקרה לשמור על דימוי צה"ל כאחראי בלעדי על הסדר בשטחים בעיני הערבים והיהודים כאחד. דווקא העובדה שמצנע, לכאורה, אינו רגיש לניואנסים הפוליטיים בשטח, הרי שעובדה זו מנחה אותו לרגול בכך שהצבא צריך להיות משוחרר מפניות ומלחצים פוליטיים" אמר הגורם הבכיר.

סגנון ישיר

הוא הוסיף כי "האלוף מצנע חי את המתרחש, פתוח ללמוד את כל הבעיות המורכבות בשטחים, כם פעולות אוכלוסיות מגוונות. גישתו היא שאם יוותר בנושא החוק הוא עלול לאבד את השליטה בשטח. העדר הרגישות אצלו לגבי "מה יגידו" בא לידי ביטוי ביחסו הישר וההוגן: כל מה שיש לו לומר הוא אומר בסגנונו הצברי הישיר.

הגורם הבכיר ציין כי המחשה לגישתו של האלוף התאפיינה בחקירת התקרית בה נהרג מאש צה"ל, תושב מקומי בשכם. "האלוף מצנע עמד על כך שתוצאות החקירה תובאנה לידיעת הציבור. כאשר היה ברור שחייל צה"ל פעל שלא על פי הנהלים, הוא עמד על כך שימוצה הדין עם אותו חייל ושהעניין יפורסם. מכאן ניתן אולי להבין את הזעם שלו כלפי הארועים האחרונים" דברי גורם צבאי בכיר. כתבים זרים המכסים מזה שנים רבות את השטחים אמרו אתמול כי "לראשונה שוקם כבודו של צה"ל ביהודה ושומרון".

יובל נאמן גורם נזק

גורמים צבאיים טוענים כי התערבותם של גורמים פוליטיים ובראשם ח"כ יובל נאמן מ"התחיה" נגד האלוף עמרם מצנע ונגד צה"ל, עשויה להביא לנזקים חמורים מאוד בכל הקשר לסדרי שלטון תקינים במדינה דמוקרטית.

הורשע מרצה זר באוניברסיטת ביר־זית

בית הדין הצבאי ברמאללה הטיל אתמול 1500 ש"ח קנס וחודשיים מאסר על תנאי על מרצה זר מאוניברסיטת ביר־זית, רונג'ר היקוק שהוא אזרח אמריקני. לאחר שהורשע בהפרת הסדר הציבורי. בית הדין הצבאי הרשיע את המרצה בכך שעמד בראש תהלוכה של 50 נשים בחודש פברואר השנה. אשר הפגינו נגד המצור על מחנות הפליטים בדרום לבנון. זוהי הפעם הראשונה שאזרח זר מורשע בעבירה מסוג זה. (עתים)

סאסא וברעם: להחזיר עקורי איקרית ובירעם

מאת כתבנו

בכנס של מזכירות מפ"ם באיזור הצפון שנערך ביום ב' בכרמיאל וכלל את נציגי המיגזר העירוני הכפרי, יהודים וערבים וקיבוצי האיזור, קרא חנן ארז מזכיר מרכז מפ"ם לממשלת ישראל לתקן את העוול המתמשך זה קרוב ל־40 שנה ולהחזיר את תושבי בירעם ואיקרית למקומם הטבעי, תוך בניית מערכת יחסי שכנות טובה לכל ישובי האיזור.

נציגים מקיבוצי הקיבוץ־הארצי באיזור סאסא וברעם חזרו ואישרו את תמיכתם בעמדת מפ"ם וקראו להחזרת העקורים למקומם בצורה שלא תפגע בישובי הסביבה.

נציג עקורי בירעם אמי מרול, מגוש חלב, בירך את עמדת מפ"ם והודיע שעקורי בירעם דורשים את שובם למקומם ואין בכוונתם לתבוע אדמות מהמושבים והקיבוצים השכנים.

צבן: גופים מבוקרים מסרבים להעביר מידע

מאת יצחק שור, כתבנו בכנסת

חה"כ יאיר צבן (מפ"ם) יציע לוועדה לענייני ביקורת המדינה לתבוע מן המבקר, כי ימסור את שמות הגופים המבוקרים אשר סירבו למסור לו מידע. לדברי צבן צריכה הוועדה להעמיד את ראשי הגופים, יהיו אלה שרים, יו"ר, או מנכ"לים, על חומרתה של נורמה חסרת תקדים זאת, שהם מנסים ליצור.

המשכים

טוגו מחדשת קשריה

(סוף מעמוד ראשון)

היחסים ביניהן. יצויין, כי טוגו עמדה להחליט על חידוש היחסים עם ישראל כבר לפני מספר חורשים, אך חזרה בה מכוונתה בעקבות דליפת הדבר בישראל.

שמיר לאפריקה

ראש הממשלה יצחק שמיר, יוצא בשבוע הבא לביקור בשלוש ארצות אפריקניות — זאיר, קאמרון וליבריה —.

טוגו ניתקה את יחסיה עם ישראל ב־1973. היא שוכנת במערב אפריקה, בת 3 מיליון תושבים, השפה הרשמית בה היא צרפתית.

2.5 מיליון תושבים

"הוועד המרכזי של איחוד העם, מפלגת השלטון והמפלגה היחידה בטוגו, החליט לחדש את הקשרים הדיפלומטיים בין טוגו וישראל", נאמר בהודעה רשמית שפורסמה אחר הצהרים בלומה. החלטה זו, שהיתה צפוייה זה חודשים מספר, נתקבלה לאחר שמנהיגי טוגו הביעו את רצונם לנהוג במדיניות של קשרים משוחררים מלחצים גושיים, מסרו משקיפים.

טוגו שוכנת על חופה הדרומי של אפריקה המערבית, גובלת במערב עם גאנה, בצפון עם וולטה העילית ובמזרח עם בנין. בטוגו כ־2.5 מיליון תושבים ובעיר הבירה לומה כ־230,000 תושבים. השפה היא צרפתית והדת בעיקר אלילית. כ־25 אחוז מהתושבים הם נוצרים ו־7.5 אחוזים מוסלמים.

עקרונות של דו־שיח

בהודעה רשמית מטעם הנשיאות ששודרה ברדיו טוגו, נאמר להלן כי "הוועד המרכזי של מפלגת איחוד העם, סבור כי אין שום דבר המונע עוד את הנורמאליזציה של היחסים בין ישראל לטוגו. לאור העובדה כי מצרים עצמה חידשה את קשריה עם ישראל בעיקבות הסכמי קמפ־דיוויד.

"אי לכך החליט הוועד המרכזי של מפלגת איחוד העם כי טוגו מחדשת את קשריה הדיפלומטיים עם ישראל בהתאם לעקרונות של הפילוסופיה המדינית של טוגו המושתתת על דו־השיח, הידידות ושיתוף הפעולה עם כל מדינות העולם ללא יוצא מן הכלל כלשהו." הוועד המרכזי של מפלגת השלטון קיבל את החלטתו ביום שלישי לפני הצהרים, בישיבה שנערכה בראשותו של נשיא המדינה, הגנראל גנאסינגבה אייארמה.

המדינה החמישית

טוגו היא המדינה החמישית באפריקה השחורה שחידשה את קשריה עם ישראל בשלוש השנים האחרונות. אחרי זאיר, ליבריה, חוף השנהב וקאמרון. 29 מדינות באפריקה השחורה ניתקו את קשריהן עם ישראל בימי מלחמת יום כיפור.

שיא באבטלה צפוי החודש באופקים

מאת שלי יחימוביץ', כתבת "על המשמר"

על פי נתונים משולבים של שירות התעסוקה, משרד העבודה, צה"ל והמועצה המקומית אופקים, צפוי באופקים בחודש יוני שיא חדש של אבטלה שכמוהו לא ידעה העיירה. מדובר בצפייה ל־690 מובטלים, המהווים 17 אחוז מכוח העבודה במקום. על כך מתריע מזכיר מועצת הפועלים סעידה אילוז.

אילוז אמר כי מסתמנת מגמה של עליה באבטלה, וכי כיום, אחוז האבטלה בעיירה הוא פי שלוש מהממוצע הארצי. הוא ציין כי אמנם במישור הארצי יש ירידה באבטלה, אך באופקים האבטלה גוברת.

לדברי אילוז, רוב המובטלים הם צעירים וכהם חיילים משוחררים ובוגרי אוניברסיטאות שנאלצים לעבור לתל־אביב כדי למצוא עבודה. בשבועות הקרובים משתחררים משירות סדיר כ־200 חיילים שאין להם פתרון תעסוקה בעיירה. "המצב שנוצר מהווה סכנה לקיום העיירה, ואם לא יימצא פתרון לא נוכל להמשיך לסחוב את העגלה הזו," אמר אילוז.

משפטנים בלשכת פרס בודקים רעיון משאל העם על ועידה בי"ל

שמיר: לא רציני ● אלוני: פרס אומר דבר והיפוכו

מאת דליה שחורי, הכתבת המדינית של "על המשמר" ויואב אביב כתבנו בחיפה

גורמים בלשכת מ"מ ראש־הממשלה, שמעון פרס, אמרו אתמול כי רעיון מישאל־העם בקשר לוועידה בין־לאומית נמצא עתה בבדיקה משפטית. כתבתנו מציינת, כי קיום מישאל־עם יצריך חקיקה, [illegible] מניחים. שבכנסת יימצא רוב לחקיקה בעניין זה, מאחר שאין [illegible] רוב להקדמת הבחירות.

שמיר: לא רציני

ראש־ממשלת ישראל, יצחק שמיר, אינו מתייחס ברצינות לרעיון משאל־העם שהעלה ממלא מקומו שמעון פרס, ובסיור שערך אמש בכרמל חיפה הוא אמר לכתבנו: "רעיון משאל־העם נורק [illegible] הראשונה. אנו בישראל איננו מכירים שיטה זו והנהגה במספר [illegible] של מדינות דמוקרטיות, ומי שמעוניין להודרק למשאל־עם [illegible] לבדוק את הנושא לעומק ולראות אם הוא מתאים לנו בכלל.

אלוני: נושא טכני

ח"כ שולמית אלוני — יו"ר תנועת ר"צ — אמרה אתמול כי ההצעה של מ"מ ראש הממשלה שמעון פרס, לערוך משאל־עם על קיום ועידה בינלאומית — היא בלתי רצינית. ואת, לדבריה, [illegible] שבשבוע שעבר אמר שמעון פרס כי במדינת ישראל לא [illegible] בנושא זה במישאל.

ח"כ אלוני אומרת כי ניתן להעמיד למישאל עם את השאלה [illegible] מוכנים לשלום תמורת שטחים.

הנושא של ועידה בינלאומית הוא נושא של מדיניות [illegible] ללכת לבחירות. ועידה בינלאומית הוא נושא טכני שבא [illegible] מחשבה בסיסית על שלום.

בביקורת שמתחה על שמעון פרס ב"בבחצי היום" בקול [illegible] אמרה אלוני כי לא ייתכן לומר באותו שבוע דבר והיפוכו [illegible] ששמעון פרס ינהג כמנהיג ולא יביט אחורה לראות מה חושב [illegible] (עתים)

ראשי המפלגות המתחרות בבריטניה – ניל קינוק, מרגרט תאצ'ר, דייוויד אואן ודייוויד סטיל – כבובות [illegible] הפרלמנט – בתוכנית הטלוויזיה ההומוריסטית [illegible] שתשודר לכל אירופה מלונדון. ערב הבחירות, מחרתיים. (צילום א"פ)

● צבא סרי לנקה, המתעלם מהתנגדותה של הודו, ממשיך בהתקפה [illegible] בחצי האי ג'פנה, שם מתרכזים המורדים הטאמילים, והודיע כי כבש שלושה ערים באותו איזור.

בצער רב אנו מודיעים על פטירת
אשתי, אמנו וסבתנו היקרה
רחל (רוזה) מיירפלד
מהבית טיינזילבר
ההלוויה תתקיים היום, יום ד' 10.6.87 בשעה 15.00 בבית העלמין בחולון שער חרש
אוטובוס יעמוד לרשות המלווים בשעה 14.00 ברמת־חן (רמת־גן) ברח' חבקוק 5
המשפחה המתאבלת

ביום שישי 12.6.87 בשעה 14.00
נעלה לקברן ונתייחד עם זכרן
של חברותינו
שושנה גלילי ז"ל
עדנה מור (אבני) ז"ל
ג'ודי סינטון ז"ל
שנהרגו בהתקפת המחבלים בשמיר לפני 13 שנה
קיבוץ שמיר

עין בעין

לחימה אלמונית חסרת תהילה

מאת אבי בניהו, כתבנו הצבאי

משפחת קהילות המודיעין התייחדה אמש עם חללי מערכת המודיעין לענפיה. אל אתר ההנצחה החדש של החיל נקבצו ובאו ראש הממשלה, יו"ר הכנסת, הרמטכ"ל, סגנו, ראש אמ"ן, "המוסד" ושרות הביטחון הכללי. היו שם בני המשפחות השכולות, וחברים לדרך במלחמת הצללים של קהילות המודיעין.

את משואת הזכרון הדליקה יפעת שילה בתו של רס"ן יעקב שילה קצין מודיעין שנפל במלחמת ששת הימים. אב שכול קרא קדיש. ראש הממשלה יצחק שמיר, גם הוא בן למשפחה הזאת, ציין בדברים שנשא את יחודו של לוחם המודיעין, של המשרת בקהילייה על זרועותיה: "לחימת המודיעין בעיקרה נעשית באווירה אלמונית ונעדרת תהילה. התנאי להצלחה הוא שמירה על חשאיות מוחלטת. הלוחם בדרך זו חייב לשאול ממקורותיו העצמיים: לעיתים יצא לבדו אל מול סכנות מפליגות ללא מלווה וסומך. אולם לוחמים אלמונים אלה אינם לבדם, העם והמדינה מלווים אותו בדרכם ועומדים לימינם. בטחון ישראל זקוק ללוחמים הללו שמסירותם ותושיתם הם מעל לכל הנורמות המקובלות, אלה אנשי מופת עם אופי מיוחד. לא תמיד מצפים להם זרי דפנה עם שובם הביתה ולעיתים גם קורה שבשל אי הבנה מישהו גם מיידה אבן, חובת המדינה להעניק ללוחמי סגולה אלה את מלוא הגיבוי בפעילותם ואת הכבוד והיקר בנפילתם".

בזה אחר זה הונחו זרי הממשלה, צה"ל, המוסד, השב"כ, המשפחות ועוד. הזמרת שולי נתן שרה שוב את "ירושלים של זהב" והקהל הרכין ראש.

התעניינות מיוחדת גרמה נוכחותו בעצרת של יוסי גינוסר הידוע בכינויו "ג" מהשב"כ.

"המשמר" עתון יומי
על המשמר
המו"ל: עתון וספר בע"מ
עיתון מפלגת הפועלים המאוחדת
עורך ראשי: סבר פלוצקר
עורך משנה: ישראל זמיר
מרכז המערכת: רוביק רוזנטל
המערכת והמנהלה: רח' חומה ומגדל 2, תל־אביב טל. 378833
חשבון בבנק הדואר 3—43360—4
המען למכתבים: שירות שק־דואר נעול ת"א 61999
"AL-HAMISHMAR"
(The Daily Guardian) 2, Choma Umigdal St. Tel-Aviv 67771 Phone: 378833 Telex: 341652
סניפים: ירושלים 94622 רח' בן־יהודה 2, בניין סנסור חדרים 102—121. טל' 3—233161. המען למכתבים: ת"ד 1216 ירושלים 91008. חיפה: 33134 רח' סבור 17, טל' 673673. המען למכתבים: ת"ד 4007 חיפה 31040.

ראש אמ"ן מעריך: הערבים יתקשו לגבש חזית אחידה בוועידה בינ"ל

הזהיר מפני התהליכים החברתיים במצרים בשל המצב הכלכלי הקשה ■ הסורים סופגים אבידות קשות בביירות ■ חיזבאללה ימשיך לנסות לתקוף ברצועת הבטחון

מאת אבי בניהו, כתבנו הצבאי

ראש אגף המודיעין במטה הכללי של צה"ל, האלוף אמנון שחק (ליפקין) מעריך, כי העולם הערבי יתקשה להגיע להסכמה על עמדה אחידה בנושא הוועידה הבינלאומית אם וכאשר תתקיים. לדבריו, קיים בעולם הערבי ויכוח על הרכב המשלחת לוועידה כזו ויש השקפות רבות ומגוונות בעניין. אם היתה בשער כיום ועידה בינלאומית, היה לחין לקיים סכנה ערבית כדי ליצור חזית אחידה שקשה להעריך שתושג" אמר ראש אמ"ן.

האלוף שחק אמר את הדברים בסיורו שקיים אתמול עם כתבים לענייני צבא לרגל יום חיל המודיעין. הוא הצביע על תהליך שיפור יחסים עקבי בין מצרים לברית המועצות, דבר המתבטא בחילוף משלחות, באספקת חלקי חילוף ובפריסת חובות נוחה. "מצרים אינה מדינת עימות לישראל אולם כראי שנהיה ערים למתרחש שם במערכות חברתיות. איננו רואים סיכון מידי לשינוי השלטון אולם ישנו אי שקט פנימי. מצב כלכלי קשה מאוד, וגורמים הרוצים להביא לשנוי מצב בין ישראל למצרים".

האלוף שחק אמר כי סוריה היתה ונשארה מוקד לפעילות המודיעין, והיא כיום נושאת רגל האיכה והקיצוניות. הוא הדגיש, כי הצבא הסורי נפגע מהמצב הכלכלי הקשה הפוקד את סוריה, והצביע על האטה בקצב ובתהליכי התעצמות. הוא הכחיש כי הסורים קיבלו כבר טנק 80־ט"ק. כן טרם הגיעו לסוריה מטוסי מיג 29 וטילי ס.ס. 23. "סוריה עוסקת גם בחומר לחימה כימי ואני מניח שלא לצרכי מדע. הם יחשבו טוב לפני שיפעילו אותו נגד ישראל".

לדבריו, סופגים הכוחות הסוריים בביירות נפגעים רבים מדי שבוע. הוא הצביע על הבנה סורית כלפי אירגון החיזבאללה, ונימק זאת בלחצים שהפעילו האיראנים על סוריה.

ראש אמ"ן האלוף אמנון שחק

בהעריכו את המצב בגבול הצפון אמר אלוף אמנון שחק, כי החיזבאללה ימשיך בנסיונותיו לתקוף מוצבים באזור הבטחון. בתשובה לשאלה אמר כי במלחמת עיראק־אירן, אין לצדדים יכולת להשיג הכרעה. "שני הצדדים כיום זהירים באבידות. רק העלמותו של אחד המנהיגים עשויה להביא לסיום המלחמה הזאת. אם לצדדים חוסיין יקרה משהו, המלחמה כנראה תסתיים" אמר.

הוא ציין כי לוב נמצאת בנקודת שפל וכי יש נסיגה רצינית מאוד בסיוע הלובי לטרור כמו הנסיגה בתמיכת ברית המועצות בשלטון קדאפי.

ביום חיל המודיעין אמר האלוף שחק, כי לאמ"ן יש יכולת מתן התראה ויכולת איסוף סבירה. "אין כל ספק שיש דברים שצריך לשפר ולעשותם טוב יותר, אולם יש לנו הרבה אנשים טובים ויכולת לעמוד במשימה גם עם הקיים" אמר האלוף שחה.

הרמטכ"ל: אין כיום כמעט איש בצמרת צה"ל התומך בלביא

מנכ"ל רפא"ל: פיתוח חימוש מתוחכם עדיף על פני בניית הלביא ■ רפול: האמריקנים סירבו לאפשר ייצור מטוס אמריקני לפני 8 שנים ואז הוחלט לייצר הלביא

מאת יצחק שור, כתבנו בכנסת

פיתוח חימוש מתוחכם עדיף על פני פיתוח מטוס הלביא — אמר אתמול מנכ"ל רפא"ל ד"ר בונן בוועדה לענייני ביקורת המדינה.

מנכ"ל הרשות לפיתוח אמצעי לחימה (רפא"ל) אמר, שחשיבותו של החימוש ומידת תחכומו עולה לאין ערוך על חשיבות המטוס הנושא את החימוש הזה. כך למשל, נודעת חשיבות לטיל אקסוסט, שפגע במשחתת האמריקנית במפרץ הפרסי יותר מאשר לנושא הטיל. רפא"ל מפתחת מוצרים בתחומים רבים המקנים לישראל עצמאות מלאה בפיתוח ובייצור. שעה שחלקים מרכזיים בלביא אינם מיוצרים בישראל, ולכן אין הם מקנים את תלותנו בארצות־הברית. את המוצרים שמפתחת רפא"ל קל, יחסית, לייצא, ובכך לממן את עלות ייצורם. ד"ר רונן הזהיר כי הסיכך פיתוח הלביא יעמיס הוצאות כבדות על המדינה ויגרום לפיטורי עובדים בתעשיות הבטחוניות שאינן קשורות לתעשייה האווירית.

אלוף (מיל.) מיכה פלד, המנהל המיועד של רפא"ל אמר שרפא"ל כהווה מעבדה לאומית לפיתוח אמצעי לחימה לכל צה"ל.

הרמטכ"ל רב אלוף דן שומרון אמר בוועדת החוץ והבטחון, כי אם "יגנד פרוייקט הלביא ימצא צה"ל את עצמו מתחת לקו האדום של הבטחון לישראל. לדברי הרמטכ"ל אין כיום איש במטכ"ל אשר תומך בהמשך פיתוח הלביא, ובכלל זה כל המועמדים לתפקיד מפקד חיל האוויר הבא. גם ועדת המשנה (חוץ ובטחון — כספים) לנושא תקציב הבטחון שותפה להתנגדות ללביא — אמר הרמטכ"ל.

המימשל האמריקני דחה, עוד לפני יותר משמונה שנים בקשה של ישראל לייצר חלופה למטוס הלביא ודחיה זו היא שהביאה לקבלת ההחלטה לייצר את ה"לביא". כך אמר ביום ג' רמטכ"ל צה"ל דאז, ח"כ רפאל (רפול) איתן, בתשובה לשאלות סטודנטים באוניברסיטת בן גוריון בבאר שבע רפול היה אורח התכנית "צהרי יום ג' בקמפוס" והוא גם גילה. כי זה שנים אחדות צה"ל אינו רוכש טנקים בחו"ל וכל צרכיו בתחום זה מסופקים מייצור "המרכבה" שלדבריו, הוא הטנק הטוב ביותר כיום בעולם.

רפול סיפר, שבשנת 1979, או אף לפני כן, כשיצחק רבין כיהן כראש ממשלה, ביקשה ישראל מנשיא ארה"ב, ג'ימי קארטר, לאפשר את ייצורו של מטוס ה"אפ.16 בישראל. לדבריו, דחה המימשל האמריקני את בקשת ישראל, שבעיקבות הדחיה החליט על ייצור הלביא. רפול ציין, שהוא עצמו התנגד אז לייצור הלביא, אך לאחר שלפני כשנה עבר הפרוייקט נקודה מסויימת, שהוא הגדירה כ"נקודת אל־חזור", שינה רפול את דעתו והיום הוא מצדד בייצור המטוס.

הברפלד: לנהוג בתבונה

ועדי עובדים ינהגו בתבונה אם יעמדו מול נטיות של גורמים אינטרסנטיים לגרור אותם לויכוח המתנהל כיום על פרוייקט "הלביא" ולא יפלו למלכודות שברבות הימים עלולות להתגלות ככוזרנג נגרם — זאת אמר אתמול יו"ר האגף לאיגוד מקצועי בהסתדרות חיים הברפלד בישיבת הוועדה המתאמת של האגף.

ועדה משותפת תחליט: האם ה"לביא" נחוץ

מאת מוטי בסוק, כתב "על המשמר"

ועדה משותפת לוועדת החוץ והבטחון וועדת הכספים, תדון כבר בימים הקרובים ותחליט, אם ישראל זקוקה למטוס הלביא.

על הקמת הוועדה המשותפת, בהשתתפות כל חכ"י שתי הוועדות, סיכמו אתמול אבא אבן ואברהם שפירא, יו"ר ועדות החו"ב והכספים.

הועדה המקומית לתכנון ולבניה
נס־ציונה
הודעה לפי סעיף 149 (1)
לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
[illegible]
ניסן קרוסקי, יו"ר הועדה
המקומית לתכנון ולבניה

פרס: ייתכן שנשיג רוב להקדמת הבחירות — יש כבר 59 תומכים

"לא נפרוש, נפעל בכנסת ואחר־כך נלך לעם" ● על ההצעה להקים מרכז־שמאל, השיב: חס וחלילה

מאת יצחק שור, כתבנו בכנסת

המערך עדיין יכול להשיג רוב למען הקדמת הבחירות, אמר אתמול שמעון פרס בסיעת המערך.

לדבריו, תומכים בהקדמת הבחירות 59 ח"כים וחסרים 2־3, להערת ח"כ מנחם הכהן, כי הוא מתנגד לקניית אברהצירא, שאל פרס ריטורית: מה יותר מוסרי, אי קידום השלום או קניית עוד ח"כים למערך?

ליונים בסיעה השיב פרס: מי שמחפש עמדות נקיות וברורות, שיצביע עבור מפ"ם או ר"צ. לא נתפשר עם הימין הקיצוני הרוצה מדינה בלי שלום ולא עם השמאל הקיצוני הרוצה שלום בלי מדינה. להצעת וייס להקים מערך מרכז שמאל (עבודה — מפ"ם — ר"צ — שינוי) הגיב פרס: חס וחלילה. לדרישת שחל, תמיר, לפרוש, השיב פרס: לא נצא. יש סיכוי לפעול בכנסת ואחר־כך ללכת לעם. חובתו של כל חבר מפלגה עתה היא לחרוש את המדינה ולשכנע את הציבור בצדקת דרכה של "העבודה".

מזכ"ל "העבודה" ברעם אמר כי החודש יתכנסו לישכת המפלגה והמרכז כדי לדון בשאלה אם יש לפרוש או להישאר בממשלה.

צור: גידול של 48% במספר העולים לארץ

מאת מוטי בסוק, כתב "על המשמר"

בשליש הראשון של השנה הנוכחית מסתמנת עליה של 48 אחוז במספר העולים לארץ. דברים אלו מסר אתמול השר לקליטת העליה בדווחו לכנסת על פעולות משרדו.

במספרי העולים מברית המועצות חלה עליה של 450 אחוז, ואילו מספרי העולים השנה מדרום־אפריקה גבוהים ב־56 אחוז מאשתקד. העליה מצפון אמריקה גדלה ב־25 אחוז. העולים מברית המועצות ומדרום אפריקה מופנים לדירות שכורות, תוך דילוג על מרכזי הקליטה. מרבית היהודים רוצים לגור רק במרכז הארץ.

אמירה סרטני (מפ"ם) תמהה אם ההתקפות החוזרות ונשנות על בריה"מ, אינן מזיקות לענין היהודי בארץ זו. מתי פלד (המתקדמת) האשים את משרד הקליטה ואת השר צור בנסיון לאנוס את יהודי בריה"מ לעלות לישראל.

התביעה במשפט דמיאניוק גובה עדויות במערב ברלין

מערב ברלין. — נציג התביעה במשפט דמיאניוק, מיכאל הורוביץ, החל אתמול לגבות עדויות במערב ברלין מאדם שהכיר את דמיאניוק בטרבלינקה.

בבית משפט שלום במערב ברלין, מאחורי דלתיים סגורות, נגבתה העדות מאוטו הורן, בן 78, ששימש בשעתו חובש במסגרת המבצע הנאצי ל"המתת חסד" על גרמנים חולי נפש.

הורן נשלח לטרבלינקה לסייע לטיפול בגופותיהם של כשמונה מאות אלף יהודים שמצאו את מותם במחנה השמדה זה.

התביעה סבורה, שהורן הכיר את דמיאניוק אישית, ולכן נחשבת עדותו כחשובה ביותר במשפט.

הורוביץ סרב למסור פרטים על דברי העדות שהושמעו אתמול, אך אמר לעתונאים, כי בית המשפט יוסיף לגבות עדות היום ואולי גם מחר.

פרס: סניורה הציג בפנינו הדילמה שאנו מנסים להתחמק ממנה

מאת שלי יחימוביץ', כתבת "על המשמר"

מ"מ ראש הממשלה ושר החוץ שמעון פרס אמר אתמול בענין עקורי ברעם ואיקרית, כי כבר לפני מספר חודשים. "לפני שקמה כל המהומה הזאת" הניח היועץ הקודם לענייני ערבים, יוסי גינת, לבקשתו, הצעה האומרת שצריך לאפשר לאלה מתושבי איקרית וברעם הרוצים לחזור — להתיישב בניקום. המיקום עצמו ייקבע על ידי וועדה משותפת לתושבים ולממשלה, בהתחשב עם העובדות שנוצרו בינתיים.

על התבטאותו של האלוף עמרם מצנע, אמר פרס: "מה שקרה זה דבר מהיר. מצנע ציית למקורות, ואמר: נעשתה נבלה בישראל. אם מכים חיילים של צה"ל ואם יורים על אזרחים בלתי חמושים יש לכם הצעה לשם יותר יפה" על הצגת מועמדותו של חנא סניורה לרשות עירית ירושלים, אמר פרס: "כשהכנו את החוק הישראלי על ירושלים הודענו שבבחירות יוכלו להשתתף גם תושבים ערבים. סניורה, מבחינתו בצדק, ניצל את ההזדמנות והציג בפנינו את הדילמה שאנו מנסים לברוח ממנה. לא ניתן להתעלם מהתושבים ולחשוב רק על שטחים. זכותו, וחייבים לכבדה. אם לא נחפש פתרון לבעיה, המציאות תציג בפנינו מצב שונה. חבר פעיל באש"ף לא ישב במועצת עירית ירושלים אך אם יש ערבים הדוגלים בהקמת מדינה פלשתינית. אך אינם משתמשים בטרור, אין דרך לבטל זאת.

עלייה של 30 אחוז בתיירות הגרמנית לישראל

בון. — עלייה של 30 אחוז נרשמה בתיירות הגרמנית לישראל ברבע הראשון של 1987 לעומת הרבע האחרון של השנה הקודמת.

לפי כל התחזיות עשויה שנת 1987 להיות שנת שיא בתיירות הגרמנית לישראל.

מינואר עד אפריל באו לישראל יותר מ־50 אלף התיירים מגרמניה לפי סיכומי נציגות משרד התיירות הישראלי בפרנקפורט.

מייחסים את הגידול בתיירות הגרמנית בעיקר להתחזקותו של המארק, דבר שהוזיל מאוד את הוצאות התיירים הגרמנים בישראל.

סיבה נוספת — הידוק היחסים הכלכליים, התרבותיים והמדיניים בין מערב גרמניה לישראל, מגמה שסייעה לרבים מתושבי מערב גרמניה להתגבר על היסוסיהם לבקר בישראל.

אחד הגרמנים שקנה לעצמו פירסום רב בעולם, צפוי אף הוא להגיע כתייר לישראל בעתיד, זהו מאתיאס רוסט, הטייס בן ה־19 שנחת עם מטוס קל בכיכר האדומה במוסקווה, הנמצא שם במעצר.

אמו, מוניקה רוסט אמרה בראיון לעיתונות, כי בנה חולם על ביקור בישראל. "הוא לבטח יבקר בירושלים ברגע שיוכל", אמרה האם. (עטי־א)

● 80 אנשי צבא סובייטים נהרגו בהתקפה של מורדים מוסלמיים על בסיסם בצפון אפגאניסטאן, וקרבות עזים מתנהלים גם מסביב לעיר הבירה קאבול, מסרו ביום שלישי דיפלומטים מערביים.

● הדיפלומט הבריטי אדוארד צ'פלין, שעמד במרכז סיכסוך חמור עם איראן, חזר ביום שלישי מטהרן ללונדון, לאחר שגורש יחד עם ארבעה דיפלומטים בריטיים אחרים.

לקיבוץ אדמית
(בגליל המערבי)
דרושה אחות
בדחיפות
נא להתקשר בבוקר לטל׳ – 04-859113
או – 04-859111
בשעות אחה"צ והערב
לחסידה – 04-859173
או לחנה – 04-859189

המשכים

הרמטכ"ל: אם תושבי

(סוף מעמוד ראשון)

שנעשה לשייך את האלוף מצנע לזרם פוליטי כלשהו. בין החיילים שהיו בדהיישה נמצאו גם תומכי התנחלויות, וכולם היו המומים לגמרי מהתנהגות המתנחלים. הנחיתי את הגורמים המתאימים להעמיד לדין את אלה הפוגעים בצה"ל, אמר הרמטכ"ל.

חומייניסטים בני דת משה

יוסי שריד ר"צ הגדיר את המתפרעים כחומייניסטים בני דת משה, מטורפים, אך לא מטומטמים. בשיטתיות הם יהפכו את מצנע לאוייב העם ואח"כ יהפכו את הרמטכ"ל לעוכר ישראל. בקבוצה ארצית זו יש לטפל כמו בקבוצות ערביות חתרניות.

"להעבירו לפיקוד צפון"

דוד מגן לא הציע להדיח את מיצנע, אך הביע השערה כי האלוף מיצנע אולי היה יכול להצליח יותר בתפקיד אלוף פיקוד הצפון. מגן הוקיע את ההתפרעות בדהיישה. אך אמר שיש להבין את שורשי התבטאויות התושבים בקרית־ארבע. הם מאשימים את מצנע בהשתייכות לזרם השמאלי בעקבות ביקורתו כנגד הדרג המדיני במלחמת לבנון.

הרמטכ"ל: קצין מצויין

על כך השיב הרמטכ"ל שהתבטאות מיצנע לא היו בסדר במלחמת לבנון. שר־הבטחון השאירו בצה"ל ומאז הוא התקדם בתפקידו. מיצנע הוא קצין מצויין ואין כמותו מתאים לתפקידו הנוכחי. הוא לא רק מעולה בתפקידו הצבאי. אלא גם יודע לקשור קשר עם אזרחים. צה"ל עושה עבודתו ללא שיקולים זרים — אמר הרמטכ"ל.

אהוד אולמרט אמר שמיצנע היה בסדר גמור. מה שעשו שם היה מעשה נבלה. אבא אבן הביע מורת רוח וזעזוע ממעשי המתנחלים בדהיישה.

נאמן ורמון פנו ליועץ המשפטי

הח"כ יובל נאמן (תחייה) פנה ליועץ המשפטי לממשלה בתביעה כי ינקטו בהליכים חוקיים נגד אלוף מיצנע, אשר אמר "נעשתה נבלה שאנשי האיזור לא זוכרים כמוה". בדברי מיצנע יש לראות בזיון בית־הדין, שהרי האנשים יועמדו לדין, וזה בחזקת סוב־יודיצה, אמר.

חיים רמון פנה בדרישה הפוכה: כי היועץ המשפטי יפתח בחקירה נגד ראשי יישובים ומתנחלים וכן נגד אנשי "כך", שתקפו את דברי אלוף מיצנע. יש מקום לחשד, כתב רמון לחריש, כי דבריהם מהווים העלבת עובד ציבור לפי חוק העונשין.

גוש־אמונים נגד הצבא

בקרב המתנחלים בשטחים מעמיק הקרע בעניין דהיישה. גוש־אמונים תומך במעשה המתפרעים והדבר בא לידי ביטוי בהעדר גינוי מצד ראשי גוש־אמונים וכפירסום דרישה לוועדת חקירה בלתי תלויה בארועי דהיישה. פירוש הדבר שאין גוש־אמונים נותן אמון בגירסת הצבא. היום תתכנס מזכירות גוש־אמונים לדון כמה שמוגדר "מצב הבטחון בשטחים", כלומר כיצד המתנחלים צריכים לנהוג בהעדר מדיניות בטחון מתאימה של צה"ל.

מחלוקת עם יש"ע

לעומת גוש־אמונים גינתה מועצת יש"ע את ההתפרעות בדהיישה, ומזכיר מועצת ישע, עתניאל שנלר, הדגיש אתמול כי יעשה מאמץ חינוכי בהתנחלויות למנוע הישנות מקרים כאלה, ונתן אמון מלא בכוחות הבטחון. הרקע לחילוקי הדעות המעמיקים הוא ההחרפה ביחסי הליכוד ו"התחייה". גוש־אמונים קשור בתחייה ומועצת יש"ע קשורה בליכוד.

פיקוח של הנשק

לכתבנו נודע כי לצד ההליכים המשפטיים הננקטים נגד 13 מתושבי חברון וקרית ארבע, ואולי יהיו עוד מעצרים, עומד צה"ל לבחון מחדש את הסדרי אחזרת הנשק בידי המתנחלים. בקרב קצינים רבים. גם אלה הסולדים מארועי דהיישה, אין נטייה לשלול את הנשק מן המתנחלים, כדי שלא יאשימו אותם בעתיד, אם יהיה פיגוע חבלני. אבל בכל זאת יש נטייה לבחון את הנהלים הקיימים ויתכן כי ייקבעו נהלים חדשים להגברת הפיקוח על מחסני הנשק וכי יוחלפו כמה מן האחראים על מאגרי הנשק של המתנחלים, שהם עצמם מתנחלים.

רפול נגד נאמן

"לא צריך לאפשר לשום גוף, אם זה יחיד או ציבור, לנהוג כחוק כראות עיניו, וזאת בשום אופן, בשום מקום, ובשום סיטואציה". — כך אמר אתמול ח"כ רפאל איתן בדברו בפני סטודנטים באוניברסיטת בן־גוריון.

"מחר מישהו יקום ויאמר — יש קטל בדרכים, אני אעשה שם סדר. יעמוד בכביש בין באר־שבע ומטולה ויעשה סדר, כראות עיניו. זה אנרכיה". איתן אמר כי "אצל יהודים צריך רק לתת הזדמנות לאנרכיה, ולא יהיו לכך גבולות". ח"כ איתן אמר כי עם זאת "על המדינה להבטיח את שלום כולם, ולא לנהוג בצורה שמאפשרת פגיעה, ואחר־כך מאפשרת פגיעה שכנגד."

זכותו של מצנע

על התבטאויותיו של עמרם מיצנע, אמר רפול כי מיצנע ביטא כמיטב יכולתו את היחס שלו לאירוע, ואם מיצנע בחר בביטוי זה, זו זכותו.

שמיר: לא ליטול הנשק

ראש־הממשלה אמר אתמול, כי אין לשלול את הנשק מן המתנחלים. הוא אמר, כי הנשק נועד כדי שיוכלו להגן על עצמם. תהיה זו קלות דעת לקחת את הנשק מהם, אך יש למנוע שמוש לא חוקי בנשק זה.

שמיר ציין, כי הארוע בדהיישה היה תופעה שלילית שגונתה על ידי כולם והביע תקווה שבעקבות גינוי זה — לא ישנו מקרים כאלה.

חברי ועדת הפנים לאחר הביקור בהר הבית: נבלעו בין המון התיירים... (תצלום: רחמים ישראלי)

שילנסקי עלה על הר הבית וירד בקול דממה דקה

מאת בצלאל עמיקם, כתב "על המשמר"

ביקורם של חברי ועדת הפנים של הכנסת בהר הבית בראשותו של שילנסקי הגלהב לא עורר אתמול שום עניין במקום והם נבלעו בין מאות התיירים והמבקרים שפקדו את האתר.

הח"כים זכו באבטחה משטרתית כבדה ובין היתר הוצבו שוטרים רבים מצויידים באלות ובמגינים אך לא היה צורך בהם. המשלחת נכנסה דרך שער המוגרבים, אולם מהעתונאים שבאו לסקר את הביקור נמנעה הכניסה. הח"כים ביקרו במסגד אל־אקצה וירדו לסיור באורוות שלמה. עם צאתם יצא יו"ר ועדת הפנים דב שילנסקי בהאשמה "חמורה": "בונים שם מסגד יותר גדול מאל־אקצה. שמעתי זאת מהעובדים במקום".

לעומתו מצא רב בן־מאיר איש המערך, כי מדובר בעבודות תשתית בלבד. בילאו הכי אמר בן־מאיר, מתפללים שם הערבים ומכניסים עכשיו מערכת חשמל כדי להקל על המתפללים.

עם כניסתם להר הבית המתין לח"כים מפכ"ל המשטרה רב־ניצב דוד קראוס ומפקד מחוז ירושלים תת־ניצב יוסף יהודאי שהתלווה אליהם במהלך הביקור. כאמור, היה הסיור שנמשך שעה תמימה, ללא הפרעות.

הורי הנעדרים לאסד: גלה מה עלה בגורל יקירינו

ראש אכ"א. אלוף מתן וילנאי. ונציגי משפחות החיילים הנעדרים בלבנון — קיימו מסיבת עיתונאים במלאות 5 שנים למלחמת לבנון. (תצלום: מיכאל צרפתי רינג)

הסורים דחו פעמיים פנייה של ישראל למסור מידע על הנעדרים

אומר ראש אכ"א, האלוף מתן וילנאי ■ הורי הנעדרים שהשתתפו במסיבת העתונאים גילו אופטימיות באשר לגורלם של הנעדרים מהקרב על סולטאן יעקוב, ואשר לפי ידיעות שונות נמצאים על אדמת סוריה ■ האלוף וילנאי: אני פחות אופטימי

מאת אבי בניהו, כתבנו הצבאי

"בשנה האחרונה דחו הסורים לפחות פעמיים פניה של ישראל דרך גורם שלישי לחקור מה עלה בגורלם של שלושת חיילי צה"ל הנעדרים, מהקרב בסולטאן יעקב בדרום לבנון זה חמש שנים" — אמר אתמול ראש אגף כוח אדם במטה הכללי האלוף מתן וילנאי, במסיבת עיתונאים שבה השתתפו הורי הנעדרים.

פנינה פלדמן, אמו של הנעדר צבי פלדמן, פנתה בקול חנוק בשם המשפחות אל נשיא סוריה חאפז אסאד: "אדוני הנשיא, גידלתי את בני בכאב ובייסורים, וזה חמש שנים לא חזר מקרב סולטאן יעקב. אנו שלושת משפחות הנעדרים (פלדמן, באומל וכץ) ומשפחתו של החייל הדרוזי סמיר אסעד, אשר ניתלות בשברי מידע, המרמזים שבננו נמצא על אדמה סורית, פונים אליך ואל כל ארגון בארץ ובעולם, כדי שתעשה הכל לחקור ולברוק מה עלה בגורל בנינו. אני פונה גם לממשלת ישראל לא לשקוט ולא לנוח עד שיחזירו את בנינו" אמרה האם. אכ"א בשם צה"ל הצטרף לפניית המשפחות אל הנשיא הסורי.

האלוף וילנאי מסר, כי מספר פעמים פנתה ישראל בדרך עקיפה לסורים, והעבירה בקשה דרך גורמים "שיקשה לסורים להתעלם מהם" כדי שיסכימו לחקירה בינלאומית על גורל הנעדרים הישראלים, כן הועברו לסורים תיקים מפורטים שהכילו נתונים, צילומים ושאלות ספציפיות אולם כאמור הסורים התעלמו מהפניות.

הסורים הם הכתובת

ראש אכ"א הוסיף: "אין לנו ספק שהכתובת לנושא הנעדרים היא הסורים, הם הגורם היחיד שיכול לדעת את האמת ולחקור. הם שלטו בשטח סולטאן יעקב והאזור נתון לשליטתם. אני מבקש להזכיר את נושא הנעדרים לעם ישראל ולאויבים סביבנו" אמר וילנאי. הוא מסר, כי במשך חמשת השנים שחלפו משקיעים צה"ל והממשלה מאמצים גדולים בכל המישורים. "קהיליית המודיעין כולה עוסקת בזה. ניהלנו משא ומתן עם הסורים ועם המחבלים אחר המלחמה בכל הזדמנות. יש פעילות מדינית ועוסקים בזה אישים בכירים, ראשי מדינות וגופים שונים" אמר האלוף.

"יש לנו מאות שברי ידיעות, אולם עד עתה לא ניתן לקבוע מה עלה בגורלם". נעדרים ושבויים אחרים פרט לשלושה מהקרב על סולטאן יעקוב הם:

החייל הדרוזי סמ"ר סמיר אסעד, שנחטף מבית המימשל הצבאי בצידון (ארגון החזית הדמוקרטית שחטפו, טוען, כי נהרג בהפצצת חיל האויר בלבנון), שני חיילים שנחטפו על ידי ארגון החיזבאללה באזור בית־יהון בפברואר 86' ויוסף פינק ורחמים אל־שיך שלא ידוע מה עלה בגורלם, ונווט מטוס הפנטום שנטש את מטוסו מעל אזור צידון, והמוחזק בידי אירגון "אמל".

אביו של זכריה באומל, יונה באומל, אמר בפגישה עם הכתבים הצבאיים, כי ההורים הקימו צוות מקביל לצה"ל לטיפול, בנושא. "אחרי מלחמת לבנון אף מדינה לא הסכימה לדבר עם ישראל אולם איתנו כהורים, שיתפו פעולה. ניצלתי את אזרחותי האמריקנית כדי להשיג מידע. לקחנו על עצמנו לעבוד על אחוז אחד של תקוה. יש בידנו כיום ידיעות מעודדות ממבעבר לגבי גורל בננו.

הסנטור סייע

בעבר היינו צריכים לקום נגד ולהוכיח שאנו שפויים. היום יש מספיק הוכחות שילדנו בחיים. אנו בתקווה היום יותר מאשר לפני 5 שנים, אמר. יונה באומל ציין, כי ההורים קיבלו עזרה מגורמים רבים וביניהם כאלה שאינם נחשבים "כאוהבי ישראל".

"פנינו לסנטור פרסי, שבתו נחטפה ונרצחה עד שמצא את גופתה וצערו השתלב בצערנו הוא סייע לנו רבות" אמר האב.

ראש אכ"א הוסיף ואמר: "לפני חמש שנים מצאנו לנכון להוציא את העניין, נמשיך לעבוד מאחורי הקלעים, אין שום סיבה שהסורים יסרבו לבקשתינו". האלוף וילנאי אמר כי הוא "פחות אופטימי" מההורים היום, וצה"ל עוסק בזה בעובדות".

בעניין שני החיילים שנחטפו על ידי "חיזבאללה" נמסר כי יש לנו מאגר שמועות סותרות אם הם בחיים אם לאו.

קרייסקי ואבו איאד מברכים על המפגש הצפוי בהונגריה בין משלחת השמאל ונציגי אש"ף

מאת כתב "על המשמר" וסוכנויות הידיעות

"אני שמח מאוד לשמוע ממך על יציאתה של המשלחת הישראלית השניה למפגש בהונגריה עם משלחת אש"ף. אתם צריכים להמשיך בדיאלוג ביניכם ביתר שאת משום שהוא מקרב את השלום וההבנה בין שני העמים".

דברים אלה אמר ברונו קרייסקי, קאנצלר אוסטריה לשעבר במהלך שיחה בת שעתיים שקיים בביתו בוינה עם לטיף דורי מזכיר הוועד לדיאלוג ישראלי־פלשתיני ומי שעמד בראש המשלחת הראשונה שיצאה לרומניה.

הידוק הקשרים

קרייסקי שהשתתף במועצה לאומית הפלשתינית שהתקיימה באחרונה באלג'יר שיבח את ההחלטה החשובה שהתקבלה שם על "הידוק הקשרים עם הכוחות הדמוקרטיים בישראל".

בסופה של השיחה הביע קרייסקי את הזדהותו העמוקה עם ארבעת חברי המשלחת לרומניה העומדים לדין בשבוע הבא, וגינה בחריפות את החוק האוסר מפגשים עם פלשתינים אנשי אש"ף.

שני חברים הוועד הפועל של אש"ף, מחמוד עבאס (אבו מאזן) ועבד ראבו אליחיה ייפגשו ב־11 ביוני בבודפסט עם משלחת של פעילי השמאל בישראל, מסר אמש אחד מראשי אש"ף בתוניס.

סלח חאלף (אבו איאד), חבר הוועד המרכזי של "פתח" מסר לסוכנות הידיעות הצרפתית, כי פגישה זו תתקיים "תוך יישום של החלטת המועצה הלאומית הפלשתינית בעניין הדו־שיח עם הכוחות הישראלים המכירים בזכויות העם הפלשתיני להקמת מדינה משלו ומכירים באש"ף, כנציג יחיד של עם זה".

בהחלטה מדינית שאישרה המועצה הלאומית הפלשתינית באלג'יר, נאמר כי היא תומכת "בפיתוח היחסים עם הכוחות הדמוקרטיים הישראלים התומכים במאבק העם הפלשתיני נגד הכיבוש הציוני של פלשתין ומכירים בזכותו להגדרה עצמית".

אבו איאד הכחיש, כי הוא עצמו ישתתף במפגש הישראלי־פלשתיני בבודפסט, כפי שמסרו עיתונים ישראלים מסויימים — אך הדגיש עם זאת כי הוא תומך בדו־שיח עם הכוחות הישראלים המתקדמים.

זכרונות אהבה מוונציה

ריגן מצטרף למסע הבחירות של תאצ'ר - ו"ממליץ" עליה בוונציה. (צילום אי. פי)

פיצוצות ברומא

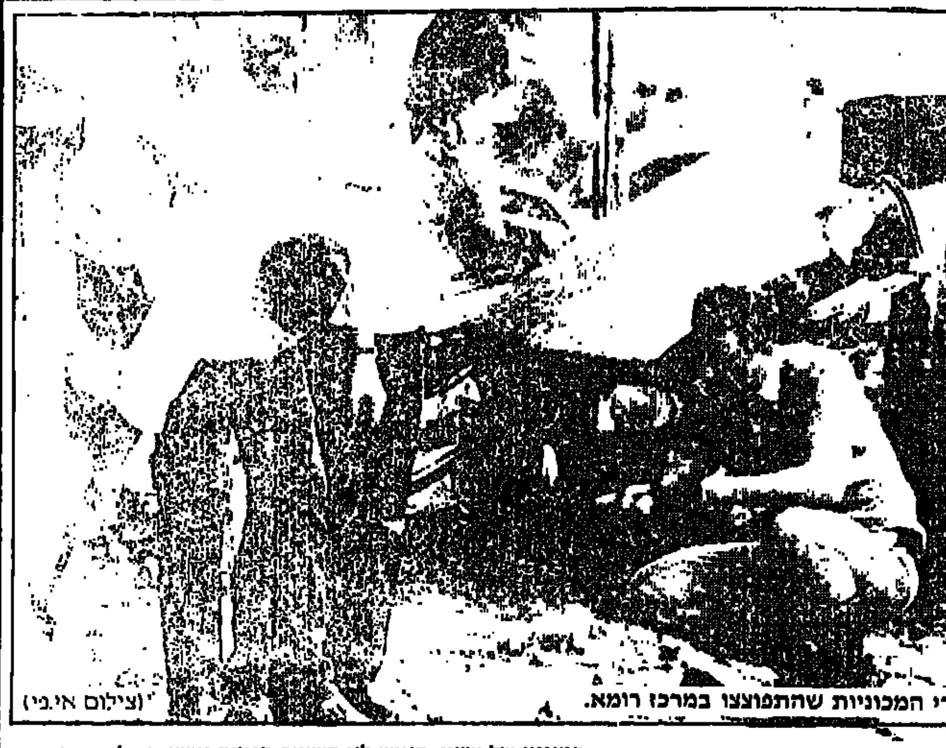

חבלנים בודקים את שרידי המכוניות שהתפוצצו במרכז רומא. (צילום אי.פי)

רומא. – רימוני־יד נורו אתמול לתחום שגרירויות ארה"ב ובריטניה ברומא, ושתי מכוניות תופת התפוצצו מול השגרירות האמריקנית. המשטרה האיטלקית סבורה, כי הפיגועים קשורים לוועידת הפיסגה הכלכלית המתקיימת עתה בוונציה.

המשטרה מסרה, כי רימוני היד שנורו מתוך משגרי־רקטות מתוצרת בית, גרמו נזק קל. אך לא היו נפגעים כאשר התפוצצו זמן קצר זה אחרי זה בין השעות 07:00 ו־07:40.

קצת לפני כן התפוצצו שתי מכוניות ממולכדות שחנו ברחוב הנושק לאגף של השגרירות האמריקנית. הרימונים נורו מתוך הקומה הרביעית של מלון "אמבאשיאטורי", חדר 418.

המשטרה מסרה, כי אדם בעל תווי פנים מזרחיים, מצוייד בדרכון קנאדי ע"ש אדוין יאל, 37, יליד טורונטו, התגורר בימים האחרונים בחדר זה, והוא ששכר את המכונית הממולכדת.

החוקרים מצאו בחדרו שני צינורות לשיגור רימוני־יד, קשורים במנגנון של שעון. האיש לא השאיר חפצים אישיים כלשהם בחדר. ארבעת הרימונים, שאותם ירה מתוך המלון לעבר החזית הראשית של השגרירות האמריקנית, לא גרמו לנפגעים. אחד מהם חסב נזק חומרי קל.

אשר להתפוצצויות מכוניות התופת. אלה אירעו כאשר דיירי מלון "אכסלסיור", ביניהם אמריקנים רבים, החלו לסעוד את ארוחת הבוקר שלהם. דלתות הזכוכית במלון נופצו ושברי הזכוכית נפלו על השולחנות.

דובר של השגרירות הבריטית אמר, כי רימון יד שהתפוצץ שם, נחת בבריכה בחזית הבנין, ולא גרם לנזק.

הפיגועים בוצעו פחות מ־24 שעות לאחר שאלמוני שדיבר בשם "ג'יהאד איסלאמי פלסטיני" איים טלפונית בביירות לבצע פיגועים נגד יעדים איטלקיים, במחאה על "ביקורו של המרגל רייגן בוונציה". (ע"ר וע"צ)

בוונציה הושגה הסכמה על הפעלת שיטה טובה יותר לתיאום כלכלי

כן הושגה הסכמה שאין להכנע לטרור הבינ"ל ■ ההודעה המשותפת פורסמה לפני תום הפסגה בשל שובה של תאצ'ר למערכת הבחירות בארצה ■ יתקיימו התייעצויות ותיאום בנושא המפרץ

ונציה. — ראש ממשלת בריטניה מרגרט תאצ'ר, עזבה אמש את פיסגת המדינות המתועשות בוונציה ונחפזה לשוב ללונדון בלחץ ההכנות לבחירות הכלליות, שייערכו מחר.

בצעד חריג פירסמו משתתפי הפיסגה כבר ביום הדיונים הראשון גילויי דעת לגבי שלושה נושאים בינלאומיים חשובים — יחסי מזרח־מערב, המפרץ הפרסי, והטרור הבינלאומי. כידוע נוהג בדרך כלל לפרסם גילויי דעת כאלה רק עם נעילת ועידת הפיסגה. פקידים מערביים הודו כי עזיבתה המוקדמת של הגב' תאצ'ר השפיעה על עיתוי פירסום ההודעה.

ביקורה הקצר של תאצ'ר בועידת הפיסגה — אשר מועדה כבר היה קבוע כאשר הכריזה על הבחירות הכלליות ב־11 ביוני — עורר פולמוס בבריטניה. מפלגות האופוזיציה טוענות, שהיא ניצלה את הפיסגה למטרות־בחירות מובהקות.

תאצ'ר אכן הכריזה, כי היא רואה את גילויי הדעת של הפיסגה כתמיכה במדיניות חוץ אשר בה היא דוגלת זה מכבר.

רונלד ריגן, מצידו, השמיע בשיחה עם עתונאים רמז (תוך הזדקקות למונחים ממשחק הבייסבול), "אשר לא הותיר בלב עתונאים אמריקנים כל ספק בכך. כי הוא צופה נצחון מוחץ לתאצ'ר, וכי תוצאה זו רצויה לו ביותר.

מקורות בועידה מסרו, כי שבע המדינות גם הגיעו לכלל הסכם בדבר הפעלת שיטה טובה יותר של מעקב ותיאום של המדיניות הכלכלית והמוניטארית.

שיטה פראגמאטית וגמישה זו מבוססת על שורה של אינדיקאטורים כלכליים כגון האינפלציה, הצמיחה הכלכלית, המדיניות המוניטארית והפיסקאלית וכן שערי החליפין.

שרי האוצר של שבע המדינות יתכנסו לעיתים מזומנות כדי לבחון אם השיטה פועלת כראוי או אם יש לנקוט צעדים נוספים כדי לתקן חוסר איזון. (ע"צ, ע"ד)

האפיפיור נושא תפילה במיידאנק

לובלין. — האפיפיור יוחנן־פאולוס כרע אתמול ברך ונשא תפילה חרישית מול האפר של חללי מחנה ההשמדה מיידאנק בעיר לובלין שבמערב־פולין, וחיבק אחת מניצולות המחנה.

700 אסירים לשעבר של המחנה ניצבו ליד הכביש המוביל לתוך מחנה הריכוז הנאצי, שהוכרז כאתר זיכרון, לרגל ביקור של 15 דקות, בו פתח האפיפיור את היום השני בביקורו בארץ הולדתו.

מארש האבל של שופן הושמע במחנה הריכוז, שבו נרצחו 360,000 גברים, נשים וילדים מ־29 מדינות באירופה. האפיפיור טיפס על מוזוליאום עגול קרוב למישרפות. ונעצר על שורות של צריפים מוקפים בגדרות תיל ובמגדלי תצפית.

האפיפיור כרע ברך משך דקות ספורות מול אפרם של ההרוגים, כשהוא מכסה את פניו בידיו, ולאחר מכן קם כדי לפגוש את ואנדה אוטוכסקה שהיתה אסירה במיידאנק ובאושוויץ.

אוטוכסקה, קצינת־קישור בצבא הפולני בטרם נילקחה בשבי על ידי הגרמנים, ניהלה בית חולים לאסירים במיידאנק, מחנה ריכוז ענקי ליד כביש הומה בעיבורי לובלין.

האפיפיור חיבק את ואנדה, הידק את ראשה אל כתפו ונשק לה על מצחה. בטרם הניח צרור פרחים שאותו הגישה לו, על המאוזוליאום. הם שוחחו ביניהם זמן קצר, לעיני קבוצה של אנשי כמורה, בטרם חתם האפיפיור על ספר האורחים וחזר למכוניתו המיוחדת, בעלת כיפת הזכוכית.

לאחר מכן נסע לאוניברסיטה הקאתולית של לובלין, שם כיהן כמרצה אורח מ־1954, עד שניבחר כאפיפיור ב־1978, לפגישות עם מרצים וסטודנטים.

אוניברסיטה זו, שאיננה תחת פיקוח הממשלה, היא יחידה במינה בגוש הסובייטי.

מקורות באופוזיציה מסרו, כי המשטרה ממשיכה להטריד פעילים של "סולידריות", בערים שבהן יבקר האפיפיור במהלך שבעת ימי ביקורו. (ע"צ, ע"ד)

האפיפיור כרע ברך ליד האנדרטה לזכר הנרצחים במיידנק ונשא תפילה במשך דקות ארוכות. (תצלום: אי. פי)

החמירו "מהומות הרוק" סמוך לחומת ברלין

מזרח ברלין.— "מהומות הרוק" בצידה המזרחי של חומת ברלין החמירו אתמול כאשר התפתחו התנגשויות אלימות בין אלפי בני נוער ובין משטרת מזרח גרמניה.

כארבעת אלפים צעירים התאספו בקרבת החומה בצידה המזרחי זה הלילה השלישי ברציפות על מנת להאזין למוסיקה רוק, אשר צליליה הגיעו אליהם מעברה המערבי של החומה. הם התגודדו בקירבת השגרירות הסובייטית שבמזרח ברלין והשמיעו קריאות "הסלו את החומה", ו"גורבאצ'וב, גורבאצ'וב".

המהומות, שנמשכו במשך יותר משש שעות, מדאיגות ככל הנראה את השלטונות הקומוניסטיים שאינם רגילים בהפרת סדר בוטה מעין זו.

עתונאים שהיו במקום אומרים את מספר העצורים ביותר מחמישים איש. ממשטרת מזרח־ברלין לא נמסרו נתונים על מספר העצורים.

ההתנגשויות אתמול היו מרות ואלימות יותר מאלה שבלילות הקודמים, אם כי גם אור ליום ב' נעצרו עשרות אנשים בידי המשטרה.

אלפי הצעירים התאספו אור ליום ג' ליד מחסומי משטרה אשר הוקמו בשדרת "אונטר דן לינדן", בקירבת שגרירויות בריה"מ וארה"ב — מתוך תקווה שיוכלו לשמוע צלילי קונצרט של להקת הרוק הבריטית "ג'נסיס" מהעבר המערבי של החומה. ההתנגשויות פרצו לאחר שכמה מאות מן המאזינים הצעירים הקיפו מחסום אשר הוקם ע"י אנשי משטרה בלא מדים. הם השמיעו קריאות רבות להריסת החומה, וקראו בשמו של מנהיג בריה"מ, מיכאיל גורבצ'וב. (ע"ר ע"צ)

שגריר ישראל במצרים זומן למשרד החוץ המצרי לשמוע מחאה על הדיכוי בשטחים

קהיר.— שגריר ישראל בקהיר, משה ששון, זומן אתמול למשרד החוץ המצרי ושם נמסר לו על "דאגתה הרבה של מצרים נוכח מעשי הדיכוי של שלטונות ישראל כלפי העם הפלסטיני בשטחים הכבושים".

ממשלת מצרים גם ביקשה מהשגריר ששון להודיע לממשלתו. כי מצרים מצטערת על התקריות שבמהלכן פתחו מתנחלים ישראליים באש במחנה הפליטים הפלסטינים דהיישה. וכן על החלטת שלטונות ישראל לסגור את בית הספר המקצועי בעזה. האוניברסיטה האיסלאמית בחברון, ואוניברסיטת אל־נג'ח בשכם.

ניצול ספרדי מטרבלינקה: דמיאניוק אינו איוואן האיום

ברצלונה.— ניצול ספרדי ממחנה ההשמדה טרבלינקה, חואקין גארסיה ריכס, בן 86, הכריז בבית המשפט בסאבאדל שבמחוז ברצלונה, כי ג'ון דמיאניוק, העומד למשפט בישראל, איננו איוון גרוז'ני, המכונה איוואן האיום.

ריכס העיד תחת שבועה על פי בקשת בית המשפט בירושלים. הספרדי, שהצליח להמלט ממחנה טרבלינקה ב־1 במרס 1943, אישרר את ההצהרות שמסר באישור של נוטריון לסנגוריו של דמיאניוק.

"האוקריני האיום (איוואן גרוז'ני) היה אז בן 42 והיה לו ראש זעיר". הכריז ריכס, שראה בטלויזיה את התמונות של דמיאניוק. הוא ציין, כי זוהי "שטות" לטעון כי יש דמיון בין שני האנשים.

לדברי ניצול זה מטרבלינקה, צריך איוואן האיום להיות כיום בן 86. "אי אפשר להחליף בין דמיאניוק (בן 67) לבין מישהו שצריך להיות היום מבוגר ב־18 שנה" אמר לשופט.

יתר על כן, ריכס מעריך כי דמיאניוק גבוה ב־15 ס"מ מהפושע הנאצי שהיה בטרבלינקה.

ולבסוף, הוא סבור — לפי דברים ששמע מאסירים אחרים — כי איוואן האיום האמיתי מת בטרבלינקה בעת המרד ב־2 באוגוסט 1943.

ריכס היה סמל בצבא הרפובליקני הספרדי. אחרי מלחמת האזרחים עזב את ספרד ונכלא במחנה הריכוז טרבלינקה בפברואר 1943.

על היום

10.6.87

מאת יוסף שמי

צ'יץ — ליכלכת

שדירת גרוטאות בחצר האחורית

רחוב חומה ומגדל משמש אכסניה לחלקי מכוניות ופסולת מוסכים. בעירייה מחכים, כנראה, לאסון. אז אולי יפעלו בתקיפות

בלב ליבה של תל־אביב, עיר ואם בישראל, יש ספק רחוב, ספק סימטה בשם חומה ומגדל. מיקומו בין רחוב המסגר — המוביל לתחנה המרכזית (או לירושלים, אם נרחיק הלאה), לבין נתיבי איילון.

בחלק זה של תל־אביב ממוקמים מספר לא קטן של מוסכים מסוגים שונים.

המעבר ברחוב חומה ומגדל הוא מטונף ומעייף. כלי רכב רבים עומדים ליד הכניסות למוסכים ומכוניות רבות אחרות שייכות לאנשים העובדים במפעלים שונים ובמשרדים, כולל בית "על המשמר". לצד הסימטה כמה מגרשים שאחד מהם נהפך ל"חניון גרוטאות". מגרש זה, אשר נוקה ויושר על־ידי בעליו לפני זמן מה, משמש עתה אכסניה לחלקי מכוניות מתפרקות. חלק מן הגרוטאות גולש אל שולי הכביש. גרוטאות אלה הן מיטרד תחבורתי, וחמור יותר — הן איום בטיחותי תמידי. אין שום קושי להטמין באחור מכלי רכב אלה חומר נפץ, שעלול לגרום אסון באיזור הומה אדם ורכב.

פנינו אל דובר עיריית תל־אביב, אשר היפנה אותנו לממונה על הפקחים, חיים בן־ציון. תשובתו של בן־ציון, דרך הדובר, היתה שהם מארגנים "מארבים" למשליכי גרוטאות ורק כשיתפסו אותם "על חם" יגישו נגדם תביעות משפטיות.

לא קיבלנו תשובה לשאלה פשוטה — למה לא להעמיד את בעלי החנויות לחלקים משומשים — חנויות שבקרבת מגרש הגרוטאות — לפני הברירה — או להפסיק להשליך מכוניות מפורקות או שיישללו מהם הרשיון לנהל עסק, האם יש להמתין לנקיטת צעדים נגד המלכלכים בלב ליבה של ת"א עד שיקרה אסון? האפשר להזניח מפגע סביבתי, כי הוא מצוי לכאורה, בחצר האחורית של העיר?

בתשובה לשאלתנו בעניין עונשים כלפי משליכי גרוטאות אמר דובר עיריית תל־אביב בני כהן, כי הם אורבי למשליכי גרוטאות ואם יתפסו אותם, הם ייענשו כדין. בנוגע להצעה לשלול רשיון ניהול עסק אמר, כי הדבר אפשרי רק כאשר תופסים את העבריין בשעת מעשה. אין באפשרותה של העירייה לנהוג אחרת, וכי אין זה מתקבל על הדעת להעניש קולקטיבית את כל הסוחרים המוכרים חלפים משומשים.

דוברת המשטרה אמרה, כי כל הנושא נמצא בטיפולה של העירייה וזו פועלת לפי חוקי העזר התקפים. היא לא ידעה לענות מהו היקף הסיכון הבטיחותי הכרוך בהשארת המצב הקיים.

רחוב חומה ומגדל, 1985 מאז נוקה, זוהם שוב, וחוזר חלילה.

הלך הים

מאת ישראל שמיר

"אילו הצואה היתה עשויה זהב, לא היו משאירים לעניים אפילו את פי־הטבעת" — אומר פתגם גס ידוע.

למי שאוהב דברים עדינים יותר, נזכיר את "הסתיו של פטריארך" מאת חתן פרס נובל, גבריאל גרסיה מארקס, שם מוכר השליט הכל־יכול של רפובליקת הבננות את הים ליאנקים. מדי יום היו רואים תושבי המדינה משהו רדוד, מגעיל וערפילי במקום הים הנהדר, שנמכר.

אין זו היפרבולה יחידה בספר זה, בה חי המנהיג מעל מאתיים שנה, מוליד מאות ילדים והורג את כל הנוער של ארצו. אך מתברר שמציאות עזה מהמצאות.

לעניי יפו לקחו את הים. איך זה יכול להיות, הלא מאז ומתמיד היה ים ביפו, בימי פרסאוס אשר שיחרר את הנערה היפואית אנדרומדה ובימי העריק הראשון יונה הנביא, בימי ריצ'רד לב־ארי ובימי החלוצים של העליה השניה? אך בימים ההם הים עוד לא הפך לזהב; הוא היה פשוט וכחול.

את רוב־דונו של הים לקחו מיפו מזמן. עשו זאת בולדוזרים, שהחריבו את הבתים הערביים על שפת הים והפכו את רוב החוף לערמות של זבל, לימים שוקמה "יפו העתיקה" לפי אסכולה קלאסית של הפרדת הגזעים.

לשכונות המעורבות ביפו, בהן חיים עד היום הערבים והיהודים כמעט באידיליה, נותר קטע קטן של ים, ברוחב של שלושים עד ארבעים מטר, הלא הוא החוף של יפו.

את המשך הסיפור ניתן לנחש בקלות — אם זוכרים אתם את המשל העצוב של נתן הנביא. נכון, האיש העשיר חמד את כבשת הרש, לקח אותה ואכל אותה, ובצמוד לחוף הקטן של יפו המעורבת יצק זבל ופסולת לים.

היום רוחצים היפואים ליד גושי פסולת — או רק מביטים עליו מרחוק מגגותיהם מעבר להרי הזבל.

כותב דוד גרוסמן ב"הזמן הצהוב": מקומות ואתרים שינו שמות עקב הכיבוש. כך, קוראים ערבים להר בית ג'אלה הוא הר גילה — "הר שהלך". הלך להם ההר, כי בנו עליו התנחלות. לערביי יפו וליהודיה הלך הים.

ובטרם יקומו זקני עיריית תל־אביב ויכתבו למערכת "על המשמר", שהים נבנה רק לאחר קום המדינה או לחלופין שהמזבלה היתה קיימת גם בימי תותמוס השלישי, שיתייחסו לגורם נוסף, קטן ונשכח". לאמא אדמה ולאבא הים יש עוד כלים. הם הופכים את ארמות עמק יזרעאל לאיזור מליחה, כי נחרבו מעיינותיו עקב שאיבת יתר. עתה הם דוחפים את הזבל של תל־אביב בחזרה צפונה, לתל־אביב. כבר היום הזרם התמידי של הים הזורם מדרום לצפון, מביא פסולת וזבל לשערי נמל יפו ומחריב את תוכנית המארינה.

אבל מחר הוא יגיע גם למגדלי הזכוכית של הצפון, כי הארץ היא אחת, והים הוא אחד.

הבולדוזרים החריבו בתים והשאירו ערימות של זבל. אחר־כך שוקמה "יפו העתיקה" לפי אסכולה של הפרדת גזעים. לקחו ליפואים את מה שהיה פעם פשוט וכחול

שגיאות מצד שמאל

מאת לוי מורב

צדקו מאות האזרחים הטובים, שטילפנו לטלוויזיה הישראלית בליל שבת והביעו את כעסם על סרטו של אורי גולדשטיין, שהוקרן במסגרת "מבט". צדקו, מכיוון שלא מראים ביום שישי את הכביסה המלוכלכת שלנו בפני עם ועדה. עדיף היה אילו הקרינה הטלוויזיה תוכנית שמסבירה, כמו אותה מתנחבלת מאריאל, שמעל כס הספרית ציירה בצבעים עזים וורודים, כמה טוב לפלשתינים מאז שיחררנו אותם מעולו של המלך חוסיין. החרדה וחיזק את דבריה — החבר של הגבוה מן ההר, ושל בצלאל מזרחי, הלוא הוא אלוף במיל. רחבעם זאבי, בנתונים מדהימים על כמויות המלט בהן משתמשים הפלשתינים כיום לעומת 67 ובכלל, כמה הם מאושרים ושמחים בחלקם.

על גאנדרי והמתנחלים אין טעם להכביר מילים — רשע בצידקתו המזויפת יחיה, בין אם זה בדרום־אפריקה או בגדה המערבית. חבל היה לי דווקא על הופעתו של מאירק'ה פעיל, איש שמאל יקר עם קבלות, אדם שעשה משהו בארץ הזאת. ארבע שגיאות שגה פעיל, שלוש עובדתיות והרביעית בתפיסה. רק עשרה אחוזים מהציבור הישראלי מוכנים לוותר על כל השטחים שישראל כבשה בששת הימים, קבע פעיל. נכון, אבל מוטעה. כמו, להבדיל, בסיפור הנחמד על ג'ורג' ברנרד שאו והגברת שלא הסכימה לשכב איתו תמורת 10 לי"שט, אבל היתה מוכנה לעשות את זאת תמורת מיליון, כך בעניין השטחים. עם ישראל מוכן, על־פי הסקרים, להחזיר שטחים, בלי הא הידיעה.

אגב, טכנית גרידא, החזרת סיני היא הוכחה ברורה לכך וסיני מהווה את רובו של השטח שנכבש ב־67. כ־40 אחוזים ולעיתים יותר

מאיר פעיל, איש יקר עם קבלות, שגה ארבע שגיאות: שלוש עובדתיות והרביעית — בתפיסה

מוכנים עקרונית, להחזיר שטחים. 10 אחוזים מוכנים להחזיר הכל, והם כלולים כמובן (זה החשבון הנכון) כ־40 האחוזים בשעה שרק כ־35 אחוזים לא מוכנים לוותר על אף שעל. לכן הטענה — ומוזר שהיא באה דווקא משמאל, — שרק מיעוט קטן מוכן לוותר על השטחים, היא לא נכונה וגם לא לעניין, וזורעת ייאוש וריפיון ידיים בלתי־מוצדקים.

טעותו השנייה של מאירק'ה פעיל נוגעת לסיפור המרגש שסיפר על בתו ועל חבריה בתיכון, שאינם מכירים כלל את גבולות ה־4 ביוני 67. או מהז ועד 67 ידעו כל התלמידים לצייר בדיוק את הקו הירוק? הרי אין לכך כל חשיבות. העובדה הקובעת והחשובה באמת היא, שהבת של פעיל והחברים שלה יודעים בדיוק היכן עובר הקו הירוק בחיי היום־יום שלהם. עובדה שבטיולי תנועה (שב־67 ו־68 עבדו גם עברו את הקו הירוק) לא חוצים את הקו הירוק, שבטיולי בית־הספר לא נוסעים

הפלשתינים, בדרך זו או אחרת, בהגדרה עצמית לא יהיה כאן שלום והארץ לא תשקוט 40 שנה? אם השמאל נכשל, או הימין הצליח, היכן ההצלחות הגדולות של הימין?

הטעות השלישית של פעיל נעוצה בקביעתו שהשמאל נכשל. אני שם לב שבזמן האחרון השמאל האינטלקטואלי אימץ לעצמו גישה חדשה — יאוש, חידלון, תבוסתנות.

עמוס עוז מציע "גט־כריתות" חד וחלק, עם הפלשתינים. אחרים מציעים עונש מוות לרצח מתועב (מה זה? האם לא כל רצח הוא תועבה?) בבכנישתי מספק ייאוש סטאטיסטי וגרוסמן ייאוש ספרותי. ופעיל מניח את השורה התחתונה — "השמאל נכשל". האם השמאל אמר שלא נוותר על אף שעל? האם השמאל ניהל את המדיניות בשטחים מ־67? האם השמאל העדיף את "שארם" על שלום? האם השמאל החזיק בתעלה בסואץ בגלל שהיא התעלה האנטי־טנקית הטובה בעולם? האם השמאל אמר לא לשאלון יארינג? התשובה ידועה.

לעומת זאת קבע השמאל שאפשר להשיג שלום של ממש (כמו בין ישראל למצרים, למשל) אם נוותר על שטח. אז אם מנחם בגין עשה את זה ב־78, זה לא הופך את השמאל לטיפש או לבלתי־צודק, להיפך, אילו עשו את זה ב־71 או ב־72, היתה אולי נמנעת המלחמה של 73. או איפה טעה השמאל? כאשר קבע שארץ־ישראל היא מולדת משותפת לשני העמים היושבים בה? שלא ניתן לקיים שלטון כיבוש שלא יביא להשחתתה של החברה? שאם לא יזכו לקאסבה של שכם ואפילו לא לסבאסטיה העתיקה. אם נוסעים במכונית של ההורים לכינרת או לאילת או במקרה הכי נועז? לירושלים. וזהו, ולכן הקו הירוק חי וקיים בחיים הממשיים ולא התיאורטיים, ואין כל חשיבות לכך, אם מישהו יודע לצייר את שתי הכליטות, הגדולה בשומרון והקטנה ביהודה.

במיליון המתנחלים המאכלסים את שטחי המולדת המשוחררת? בהשלמה של העולם הערבי עם המשך שלטוננו בגדה וברצועה? ואולי בתחזית, שתתממש תוך 13 שנה, ותביא אותנו בשנת אלפיים ליחס של כמעט חצי חצי בינינו לבין הפלשתינים וערביי מדינת ישראל?

והטעות הרביעית של פעיל היא בכך: נותנים לו להופיע בטלוויזיה [illegible] עשרים שנה לכיבוש, וזה מה ש[illegible] לעם ישראל. היתה לו הזדמנות [illegible] לאורי גולדשטיין לקלקל [illegible] וכמקום זאת הוא משמח את [illegible] חבל.

ראש דסק לענייני היום: לוי מורב
עורכת אחראית של עמודי הפנים: עמית אנטר

על הפרק

הימין בצומת דהיישה

"כל הכבוד לצה"ל"

מאת סבר פלוצקר

[illegible] הפנים התל־אביבית, שערך [illegible] שביעית אחרים שר הביטחון [illegible] ההדיש, דווחה בהרחבה לציבור [illegible] אירועית הבנה שהסריחו במהלכה [illegible] המוזיאוני המבוקר. השרים רבין [illegible] לבתובתו של אבן דברים בטלים [illegible] שניחות חיי־ש הטופע נדף [illegible] זה היה הקטע המדכא. וחבל אם כך [illegible] כל האירוע, העשוי בעתיד לקבל [illegible] רחבה.

[illegible] אני עצמי הייתי אז תחת רושם חזק [illegible] כמעט היסטורי, שהשלכותיו הרחק [illegible] הכלל בלבד. הנה התמנתה [illegible] צמרת פיקודית חדשה. והיא צמרת [illegible] צמרת שאפשר לסמוך עליה בכל [illegible] ולא פחות מן המובן המקצועי. גם [illegible] האידיאי. קצינים שנטיותיהם [illegible] הן לכיוון השמאלי השפוי של [illegible] הרעיונית, קצינים בעלי רגישות [illegible] נכונה, הסולדים מקיצוניות וממנהגים [illegible] ואימפריאליות.

[illegible] את התבטאויותיו של רפול [illegible] מצנע, כדי לראות באור [illegible] את כל ההבדל התהומי שבין [illegible] לבין המפקדים של היום. [illegible] ושומרון ראו לעצמם והראו [illegible] לבקר בדהיישה. אחרי [illegible] של קבוצת המתנחלים מקריית [illegible] מקרה דומה מן העבר. שבו [illegible] ואלוף פיקוד המרכז יערכו [illegible] טוב וניחומים במחנה פליטים [illegible] אחרי ליל התפרעויות יהודי.

[illegible] הוזרים אל הימים של 67'. אבל [illegible] היוני והרמטכ"ל מקשט [illegible] במדבקה "כל הכבוד [illegible] והקיצוני אולי ינפיקו [illegible] "רמטכ"ל התפטרו". ולא [illegible] הפתעה מיוחדת: ההתנגשות

אפשר שאנו חוזרים ל"67' בגלגול אחר: המחנה היוני יקשט מכוניותיו במדבקות "כל הכבוד לצה"ל" ובמחנה "הלאומי" יכריזו, אולי, "רמטכ"ל, התפטרו"

בין הפיקוד הבכיר הנוכחי של צה"ל — רובו ככולו מורכב מאנשים שקולים, שפויים, המבינים את צרכי הביטחון האמיתיים והפתוחים, רגשית ושכלית, להאזין למצוקות העם הכבוש — לבין הקיצוניות היהודית הקנאית, התנגשות כזו נראית לי אישית כבלתי־נמנעת.

הרבה מערכות מימסדיות בישראל השתנעו ויצאו מכלל תיפקוד מאוזן בשנים האחרונות. קלקולן פגע במוראל חברתי ואישי. היישרה תחושה של ערעור היסודות. נדמה לי שצה"ל כבר עלה על דרך התיקון ומכונה במעלה ההר. תחילת השיקום תחת פיקודו ההססני משהו של משה לוי, והמשכו עכשיו. כשצה"ל מצוי בידיהם של מפקדים בכירים השואפים להקרין שיקול־דעת ושיקול־רגש מן הצבא אל המערכת המדינית. אני מאוזן ומתרשם, כי זהו העוגן הלאומי החדש. יצחק רבין כשר הביטחון עשוי להירשם בתולדות ישראל בזכות המינויים הצבאיים עליהם החליט וחתם.

הזעם של קריית ארבע איננו. אם כן, חסר־בסיס. להיפך, הוא מוצדק מאוד מבחינתם של המתנחלים: אלוף פיקוד. המעז לכנות את הפוגרום שערכו אחרים מן המתנחלים במחנה פליטים פלשתינים בשם "מעשה נבלה", ורמטכ"ל המתייצב במאה אחוזים אחרי דברים אלו ואף מטריח את עצמו להיפגש עם הפליטים הנפגעים עצמם. אנשי צבא אלו מפחידים את הרב לווינגר יותר מאלף הפגנות של שלום־עכשיו. האפשרות שהמימסד הצבאי בגדה יתייחס באופן שווה־ערך אל המתנחלים היהודים ואל התושבים הפלשתינים יכולה להטריף ומטריפה את דעתם של לווינגר וחבריו.

לא רק בשטחים נותן הפיקוד החדש של צה"ל את הטון היפה, אלא גם בדיון על הלביא. כמה קל היה לממשלה להחליט על אי־החלטה, כלומר על המשך הפרויקט, לו רק שתק צה"ל! אבל צה"ל מדבר, בקול ברור, פסקני, תבוני ומשכנע. הממשלה נרהפת אל זרועות הראציונאליזם, כמעט בעל־כורחה: בדהיישה היא נדהפה לנקוט עמדות הומאניסטיות, שוב כמעט בעל־כורחה. אני משוכנע, כי אלמלא דבריו של האלוף מצנע, היתה ההתפרעות שם עוברת ללא תגובה ממלכתית, ורק השמאל המסורתי היה קם ומגנה. אך אחרי האלוף והרמטכ"ל, כבר לא היתה ברירה אלא להצטרף לדבריהם.

שירות בצבא, שמוטל עליו תפקיד של שיטור בשטחים כבושים, מעורר אינספור בעיות קשות, מכאיבות, של מוסר, צרק ומשמעת. בצאתי מאותה קבלת הפנים לפיקוד הבכיר החדש, בביוזאון תל־אביב, לפני שבועות אחדים, נתפסתי באיזו תחושה נדירה של רגיעה: בטחון הארץ ובטחוני שלי ושל כל משפחתי, מצוי בידיים טובות, ולא רק בפני שלידיים אלו יש כושר מקצועי־צבאי מעולה, אלא מפני שיש להם ראש חושב ונתלבט, מכיר ומוסרי. בלקסיקון של קציני צה"ל כמו שומרון, מצנע, סנה, ברק וכל חבריהם אין "ערבושים". אין "ג'וקים מסוממים" והעיתונות ההופשית איננה נורם "רעל" כמו כלשהו. אבל האם אחרי צה"ל תתיישר ותתאזן מחדש כל הארץ?

משחררים את פקק הבושה

אנשי כהנא נותנים את הטון. הליכוד מתחרה בתחייה וזו רצה בעקבותיה של "כך"

מאת דורית גפן

ב"התחיה" לא אוהבים את הערבים. אף אחד אולי לא יאמר מול מקרופון פתוח שהוא שונא ערבים. אבל רבים יגידו, בצורה כזאת או אחרת, שהם מעדיפים שלא יהיו. ואין הבדל אם אלה ערביי השטחים, יהודה, שומרון וחבל עזה ב"לשונם הקסרנית" של אנשי התחיה, או אזרחי ישראל הערבים.

לא יהיה זה כמובן הוגן להיתלות בדבריו של חבר מועצה אחד שאמר השבוע, כי מוטב מלהיות כוללת עם הערבים מאשר שלום. שהרי מצורף אחד אינו מעיד על תנועה שלמה. אך די גם בדברים של האחרים כדי ללמוד, שההבדל היום בין התחיה ל"כך" אינו רב. ובעיקרו הוא שאלה של סגנון וניסוח. לפחות כפי שנוגע לחברים מן השורה. נראה כי אפשר היום לעשות פארפראזה על המשפט הידוע של משה דיין, שהוא מרגיש עצמו קרוב יותר לבגין מאשר לגאיר יערי, ולומר כי בהתחיה מרגישים קירבה רבה יותר לכהנא מאשר לשמעון פרס, למשל.

אם ללכת מהקצה אל הכבוד, הרי בישיבת המועצה האחרונה של התחיה אפשר היה לשמוע הערה אנטישמית של אחד הדוברים, שהלעיג על השר ארנס, אשר בוכה בכל פעם שהוא רואה ערבי יפה ואינו מבין, שבעליים הן עונש מבשל הערבי. זו כמובן היתה צריכה להיות בדיחה. ואכן, היו באלה שציחקקו בהנאה, רק איסטניסים, יפיינפש בעלי נהירים רגישים מדי, ירחו כאן את הריח הרע של האנטישמיות. ובאמת, מה זה כבר לעומת "ג'וקים מסוממים" ושאר דברי בלע.

התכונות של כהנא היא בעיקר בשיחרור פקק הבושה. כהנא אמר דברים, שאחרים בימין הקיצוני חשבו ולא העזו לומר בקול רב. עכשיו גם המהססים הדק הזה הולך ונמחק. היום כהנא שוב אינו מוקצה בימין הקיצוני. אדרבא, אנשיו נותנים את הטון, וכל השיירה הימנית נגררת אחריו. כמו בהרי־דיא, הליכוד מתקנן כדי להשיג את התחיה, שלא תברכם בשוליו הקיצוניים. והתחיה מתקצנת עוד יותר כדי לא להפסיד קולות לרב כהנא ול"כך". כדי להצדיק כל זאת מקימים הההילים, והופכים את הערבי הישראלי, ועל אחת כמה וכמה את הערבי מהשטחים, לאויב איום ונורא.

רפול, המייצאי הרגול והאסטרטג בעל המוניטין, קבע כי מעולם לא היה מעמדו של מנהיג ערבי הזק יותר ממעמדו של המלך חוסיין כיום. עובדה שהוא יוצא ובא אצל ראשי מדינות ערב, ואפילו מתווך ביניהם. על־פי הראש היהודי של רפול, מסטאטוס זה רוצה המלך הירדני לצעוד מערבה, בראש חזית מזרחית, נגד ישראל. רפול לא יכול כמובן לתפוש, כראש היהודי הקטן שלו, שחוסיין עשוי אולי לרצות באמת להגיע להסדר שלום. על־פי רפול, הכל הונאה. ולא היא יילך שוב אחר דיבורי השלום של חוסיין.

רוח הבירונים

כהנא הכניס רוח זרה ליהדות של התורה — אומרים ב"יתד נאמן", בטאון החרדים — וגדולי התורה בארץ ובחו"ל מסתייגים ממנו ומדעותיו. השותלות בלב צעירים רבים את האמונה שהכוח הגס והאלים יפתור בעיות

מאת חיים מרגלית

זה זמן רב שאנו עוקבים, בחרדה גוברת, אחרי השחתת הנפש היהודית ושחיקת המוסר התורני של חלק מתושבי יהודה ושומרון. הללו אכנם חיים במתח מתמיד בלב אוכלוסיה עוינת. אך בכל זאת, מבחינה יהודית טהורה, אין הצדקה להתפתחות של נטיות בוז וזלזול, התקשחות והתאכזרות ופגיעות בערבים כתם כך. כדי ללמד אותם לקח — זוהי תמצית הגינוי לפורעים היהודים במחנה דהיישה כפי שהתפרסם אתמול ביומון "יתד נאמן". בטאון החרדים הנאמנים לראש ישיבת פוניבז' וראש מועצת גדולי התורה, הרב מנחם מן־ש"ך.

הרב אברהם ישראל גליס, מעורכי "יתד נאמן", מסביר כי מה שקרה בדהיישה היה פועל יוצא מקיום המדינה, אשר גרם שאפילו יהודים שומרי מצוות שכחו את התורה ומתנהגים כפריצי חיות. הוא מספר כי גדל בעיר העתיקה בירושלים. למשפחתו ייחוס גדול, תשעה דורות בארץ. הוא גדל בשכנות טובה עם ערבים ויכול היה להמשיך ולחיות בשלווה, לולא קמה מדינת ישראל והביאה פורענויות, שהגדולות שבהן קורות ביהודה ובשומרון. עוד הוא מוסיף כי לפי מה שקרא ושמע, אין לחיילים הוראות ברורות ועד שלא ייבדק העניין, אסור להוציא דין. ועם זאת הוא נאמן לדברי הרב ש"ך, שאמר כי יהודים שהולכים לגור בלב אוכלוסיה ערבית צפופה מתגרים באומות העולם, ומסכנים יהודים. לכן, מי שבאמת ירא שמיים אין לו מה לעשות שם. ועוד אומר הרב גליס בשם הרב ש"ך, שאם ידוע כי כביש והישיבה מסוכן, יואילו ויסעו בדרך אחרת, כדי לא לעורר את חמתם של הערבים. הרב ש"ך קבע כבר לפני שנים, כי לא כתוב בתורה שחייבים לכות למען ארץ־ישראל. יש דברים שלמענם אפשר למות, כמו קידוש העם. אבל בשביל פיסת אדמה?

ובכלל, הוא חוזר ומזכיר כי הקדוש־ברוך־הוא הבטיח את הארץ לאברהם ולזרעו. גם אם ישלטו בארץ זרים. אין זה מעלה ואינו מוריד. הארץ הזאת מובטחת לזרע אברהם. אך כל זה אינו אומר שצריך לסכן חיים, ובמיוחד חיי יהודים.

ב"יתד נאמן" מרגישים כי כהנא הכניס בלבות צעירים רבים רוח זרה ליהדות של התורה. הם טוענים שגדולי התורה בארץ ובחו"ל מסתייגים ממנו ומדרכיו ורוחות את דעותיו. ביטוי שהן שותלות בתודעת צעירים תמימים את האמונה שהכוח הגס והאלים יפתור את בעיות העם בארץ־ישראל. ובכך הוא מכניס את רוח הבירונים, שגרמו לחורבן בית שני.

הרב משה עקיבא ברוק, עורך בטאון אגודת ישראל "המודיע", פוסק כי ההתנהגות הפראית של המתנחלים בדהיישה פוגעת באינטרסים של העם היהודי ועומדת בסתירה להלכה. שבה נקבע כי יש לכבד את הגר היושב בארץ. הפורעים האלה מלבים יצרים והתנהגותם רק מזיקה.

הימצאות גרים והורים בתשובה אינה מאפיינת דווקא את הפורעים ואף לא את המחתרת היהודית. הרב ברוק אומר כי אי־אפשר לו לעיצות הכללות. הוא עצמו מצוי בין חוזרים בתשובה ויש בהם מכל החוגים הדתיים. וכך גם הגרים. אלה ואלה יהודים לכל דבר. לדבריו. "כמו שיש נשק חם ונשק קר, כך יש גרים חמים וקרים וחוזרים בתשובה קרים וחמים.

לדעתו, כל החום הזה, להט הוויכוחים והאשמות ההדדיות, מקורן בכך שישראל הוא עמא פזיזא — קופצים, רצים, צועקים ולא חושבים עד הסוף מה יהיה, מה התוצאות.

(צילום: רחמים ישראלי)

שנאה יוקדת בעיניים, מאחורי הגדר בדהיישה

חוכמת הנרדם

לליכוד לא נותר אלא להתכנס, לשתוק, לדלג לשלב הבא ולהתייסר בפיצול האישיות ההיסטורי שלו

מאת רוביק רוזנטל

עשרים השנים למלחמת ששת־הימים, הנהגות היום ברגשות מעורבים מאוד, תפסו את הליכוד במצוקתו. הליכודניק המצוי היום הוא אדם מפוצל. הוא שייך ל"תחיה" בנטיותיו הטבעיות, אבל מסאאיניק בנטקטיקה ובמנגנון. להיות מסאאיניק איננה צרה צרורה כל־כך — להיות מסאאיניק מפוצל־אישיות, קשה. מבוך ומבלבל. המצוקה הזו תפסה אותם בלתי מוכנים לבמה שזרק חנא סניורה, בפרשת איקרית ובירעם ובפרשת דהיישה.

בשני המקרים הראשונים נקלע הליכוד לוויכוחים פנימיים, שגילו מה שאפשר היה לחזות זה שנים — לליכוד אין תשובות, לא לשאלת השטחים, לא לשאלה הערבית. הוא השאיר את התשובות האידיאולוגיות לימין המטורף, את התשובות הפרגמטיות למפא"יניקים האמיתיים. ואוחז כבר שנים — מאז הביא בגין את האוטונומיה והוריש אותה בחופזה לבורג — בחוכמת הנרדם: כל עוד אינני מגיב, יש לי סיכוי להמשיך ולנמנם.

יש כמה סיבות לשיתוק שאחז בליכוד. על פני השטח בולט יצחק שמיר בעייפותו, בשתיקתו, בזעמו הנסתר כלפי כתובת נעלמת. שמיר נראה ככובש אמיתי — כובש פיהוק, כובש דברים שעל ליבו, כובש את יצרו. מנהיג מן הסוג הנשאב אל האירועים, אבל מצליח להעקוף אותם ברגע הקריטי. המנהיגים הסובבים אותו למדו את חוכמתו ושותקים אף הם, והכל צופים ברעדה אל האירוע הבא.

הנסיון של ארנס לעקוף משמאל בפרשת איקרית ובירעם כהחלט מעורר את הדמיון, אבל בהקשר שלנו חושף את הבלבול והשתיקה.

הסיבה הנכונה, לטעמי, לשיתוק האוחז בליכוד זה שנים נעוצה בסתירה פנימית בין עמדתו הרעיונית לבין מעמדו הפוליטי כמפלגת "שלטון". העמדה הפוליטית של הליכוד היא טוטאלית בנקודה אחת: החזקה מלאה בגדה המערבית. העמדה הזו התמצתה מבחינת התפוקות המעשיות שלה. היא חייבת פירוט, התפוקה היחידה שלה היא הקלישאה האינטופית "הגברת ההתנחלות". אחרי שנמצצו המתנחלים המקצועיים וממשיכיהם, ונמצצו המשאבים והתקציבים, נמצצה גם הקלישאה הזו והתייבשה. אין לליכוד תשובה לנושא הפלשתיני ועמדתו לא מולידה תשובה שעליה יכולה להגן מפלגת השלטון. מפלגת השלטון אינה יכולה להציג תוכנית דכאנית מפורשת, או תוכנית גירוש, שכן זו אינה עומדת במבחן הערכים הפוליטיים של העולם הדמוקרטי.

מצד שני אינה יכולה להציג תוכנית סיפוח מוחלטת, שכן או תעמוד מול האיום האמיתי על אופייה היהודי של המדינה, ופרשת חנא סניורה היתה כאן סנונית קטנה לעניין הגדול. מחוייבת לעמדתה האידיאולוגית אסור לה לפתוח את צוהר הפשרה הטריטוריאלית. לא נותר לה אלא להתכנס, לשתוק, לדלג לשלב הבא, להסתער בזהירות על מי שמנסה לומר דבר־מה בעל משמעות בעניין, לכאן או לכאן, ולהתייסר בפיצול האישיות ההיסטורי שלה.

חוגים מקורבים
מאת דליה שחורי

פרגמאטיות פלשתינית

הודעתו של חנא סיניורא היא ממש מכה מתחת לחגורה. הוא עושה מה שתמיד יכולנו לסמוך על הפלשתינים שלא יעשו. הוא החליט להצטרף אל המשחק שלנו ולהכות אותנו מבפנים. אילו היו הפלשתינים עושים זאת ב־1947, אולי כבר היתה להם היום מדינה. אילו היו מסכימים לתוכנית האוטונומיה של בגין, אולי עוד לא היתה להם היום מדינה. אבל הם היו בדרך אליה. אילו היו מסכימים לוועידה בין־לאומית, היה ליצחק שמיר הרבה יותר קשה להתנגד לה. עד היום יכלה חזית הסירוב הישראלית לסמוך בעיניים עצומות על חזית הסירוב הפלשתינאית. היו אלה פארטנרים אידיאליים להליכה בקוים מקבילים, שלעולם לא יפגשו.

חנא סיניורא שבר את הנוסחה. אם ההחלטה שהודיע עליה לא תעלה לו בחייו: אם הוא ירוץ לבחירות למועצת עיריית ירושלים ויכניס מספר צירים — לפחות חלקם יירדו מרשימה „ירושלים אחת" של טדי קולק. הליכוד מברך על כך היום. אבל אולי יקמט את מצחו בדאגה מהר, כשיהיה שוויון בין מספר הצירים שלו ושל המערך ולשון המאזניים תהיה הרשימה של חנא סיניורא. יחד עם צירי אגו"י, למשל. ועוד לא דברנו על מחרתיים, כשהרשימה הערבית תכניס יותר צירים מן הרשימות היהודיות.

הדוגמה של חנא סיניורא, שאינה אלא מיצוי אמתי ונכון של השיוון שממנו נהנים ערביי ישראל על פי החוק, תדרבן ותשפיע אולי על הקמתה של מפלגה ערבית לאומית שתרוץ לכנסת — לא עוד תחת כנפי מפלגת העבודה, המפד"ל או הליכוד, או אפילו הרשימות השמאליות המעורבות כמו רק"ח והרשימה המתקדמת.

אם שיעור ההצבעה לרשימה הערבית הלאומית יהיה גבוה, היא תייצג את ערביי ישראל בכנסת לפי כוחם ותשיג להם הישגים לפי זכותם. הדוגמה של חנא סיניורא תראה יום בהיר ולא רחוק אחד, שחור על גבי לבן, בהדגמה חיה, את המגמה שהסטטיסטיקאים מצביעים עליה כל הזמן על הנייר: שהרוב הדמוגרפי היהודי בישראל הוא עניין של זמן.

מי שלא איכפת לו מדינה דו־לאומית או חיים במדינה תחת הגמוניה פלשתינית, אינו צריך להרהר בעקבות הודעתו של חנא סיניורא. מי שכן מעוניין לחיות במדינה יהודית דמוקרטית, צריך להתיישב סוף סוף ולחשוב — איך להתמודד קודם־כל עם הרוב הערבי הצפוי בעתיד כלשהו בירושלים, ושנית איך להתמודד עם אוכלוסיית הגדה המערבית ועזה, המוחזקת חסרת־זכויות ועוינותה מתפשטת בקרב ערביי ישראל ומחזקת אצלם את תודעת ה„אני פלשתיני" על חשבון התודעה של „אני ישראלי".

שני תסריטי המנכ"ל

שני מנכ"לים. שתי עמדות. מנכ"ל משרד החוץ אברהם טמיר סבור, שוועידה בין־לאומית ומו"מ ישיר זו הנוסחה היחידה היכולה לקדם היום את תהליך השלום. מנכ"ל משרד ראש הממשלה יוסי בן־אהרון אומר, שהמו"מ הישיר ספג מכה כתוצאה מהעיסוק בוועידה הבין־לאומית. לדבריו, ככל שנתרחק מרעיון הוועידה הבין־לאומית, כן נחזור מהר יותר למו"מ הישיר. שהוא יעד המקובל על כולנו.

הוא לא בוטח כלל בסיכומים של פרס עם ארה"ב לגבי תמיכתה בישראל אם תלך לוועידה בין־לאומית. הוא מזכיר את המגעים בין ארה"ב ובריה"מ ומזהיר לא להתבלבל בין האינטרסים של ארה"ב לבין אלה של ישראל. הם אינם זהים. אם תהיה הידברות בין שתי המעצמות, ייתכן שיהיה כרסום בהבטחות האמריקניות לישראל.

מעבר לכך הוא מציין, לא בלי סיפוק, שגם עכשיו, עדיין במצב שבו ארה"ב תומכת כביכול בוועידה בין־לאומית, כלל לא התווכחו אתו, בביקורו בבית הלבן, כשהעלה שם את השגותיו. בתשובה לשאלה, נגד ועידה בין־לאומית. וכך אמר להם: ברגע שנקבל את העקרון של ועידה בין־לאומית, נפתח פתח להפעלת לחצים עלינו מצד כל המשתתפים לאפשר ועידה שלא תהיה לפתיחה למו"מ ישיר, אלא ועידה שתטפל בנושאי המהות. עצם קבלת העקרון של ועידה בין־לאומית — אמר בבית הלבן והם לא התווכחו אתו — יהיה מפנה הסטורי שלילי, שיחזיר אותנו, ללא שום הצדקה, לימים שלפני ביקור סאדאת בירושלים.

הוא מוכן להודות, שאולי אנשי שיחו בחרו לא להגיב מפני שכרגע הם מעדיפים לשמור על דממה אסטרטגית, כל־עוד מתקיימות שיחות עם הרוסים. אבל הוא טוען, שאם זה נכון, הרי זה רק מאשר את דבריו, שבסופו של דבר מה שישחק תפקיד בעמדת ארה"ב יהיה ההתקדמות שתחול בשיחותיה עם בריה"מ.

הוא התרשם, כי על אף האנטיפתיה שרוחשים בארה"ב לבריה"מ, יש התרשמות רבה מעידן גורבצ'וב ומהגלסנוסט. ההתרשמות ניכרת מאוד בכלי התקשורת ובדעת הקהל, אך מגיעה בהדרגה גם למימשל. בשיחות שולץ במוסקווה אמרו לו הסובייטים, כי על שתי המעצמות לשאת יחד באחריות למה שקורה במוקדי מתיחות בעולם, לרבות המזרח־התיכון. עוד אמרו לו, שהם רוצים לקיים התייעצות מוקדמת לפני שמכנסים את הוועידה הבין־לאומית. על כך בדיוק, אומר יוסי בן־אהרון, דיבר הנרי קיסינג'ר כשהזהיר נגד הוועידה הבין־לאומית.

אני מעיינת בדברי דר' קיסינג'ר, שנאמרו ב־20 במאי בפני ועידת הנשיאים, בערב לזכרו של יהודה הלמן, ומוצאת פיסקה, שכמקור שמעתי אותה לפני־כן מפי בן־אהרון. אמר קיסינג'ר:

„לא אתפלא אם הסובייטים ישתתפו בוועידה הבין־לאומית (ואני הוצאתי שנים בנסיון להחזיק אותם בחוץ). באופן בלתי נמנע, הם יגנו על הערבים, וארה"ב תהיה מתווך וישראל תהיה לבד".

מצאתי עוד משפטים בדברי קיסינג'ר שכאילו נכתבו בידי בן־אהרון. מה אם כן הוא מציע? אם ועידה בין־לאומית היא התנאי של חוסיין, כי אחרת אינו סבור שיוכל להכנס לשיחות עם ישראל — מה התהליך?

בן־אהרון אומר, שחוסיין צריך את הוועידה הבין־לאומית לא רק כדי לקבל לגיטימציה להכנס לשיחות עם ישראל, אלא גם כדי שיהיה גוף שילחץ על ישראל לויתורים. אבל אם הבעיה של חוסיין היא רק שאינו יכול לפעול לבד, בן־אהרון מציע שני תסריטים, שאתם, לדעתו, חוסיין יוכל לחיות.

האחד — שיחות חשאיות. ישראל תציג לפני חוסיין תוכנית, שתעבור ליבון משותף, עיבור ותיקונים. אם חוסיין יסכים לנוסחה הסופית, הוא יעביר אותה — הכל במסגרת חשאית — בין מדינות ערב ויקבל לה את הסכמתן וגיבויין. לדעת בן־אהרון זה תסריט לא קל, אך לא בלתי אפשרי.

התסריט השני — קיום מו"מ עם חוסיין במסגרת ועידה אזורית: משלחת ירדנית־פלשתינית שתקום בהסכמת הצדדים. משלחת סורית, מצרית וכן עיראקית, סעודית, מארוקנית. כל ארץ ערבית שתרצה, תוכל להשתתף. הדיונים יהיו דו־צדדיים. אבל חוסיין יוכל לקבל את הסכמת יתר מדינות ערב המשתתפות לכל נוסחה שתועלה במו"מ הישיר עם ישראל.

התסריט הזה, לדעת בן־אהרון, הוא יותר בר־סיכוי, אך רק אם חוסיין יידע שהוועידה הבין־לאומית מתה.

אפשר לשלב בין שני התסריטים. לנהל עם חוסיין שיחות חשאיות על ועידה אזורית. אבל, שוב, תנאי הכרחי הוא שחוסיין יידע שהוועידה הבין־לאומית ירדה מן הפרק.

שני מנכ"לים, שתי גישות. זו של טמיר יכולה לשמש נקודת מוצא למו"מ. זו של בן־אהרון, לא. שום מדינה ערבית לא תבוא לדבר עם ישראל במסגרת אזורית רק מפני שיצחק שמיר הזמין. מי שנירסתו היא אף שעל, יוכל לרענן שוב ושוב את נוסחת ה„אוטונומיה לערביי ארץ־ישראל". אבל הערבים כבר אמרו עליה „לא, תודה".

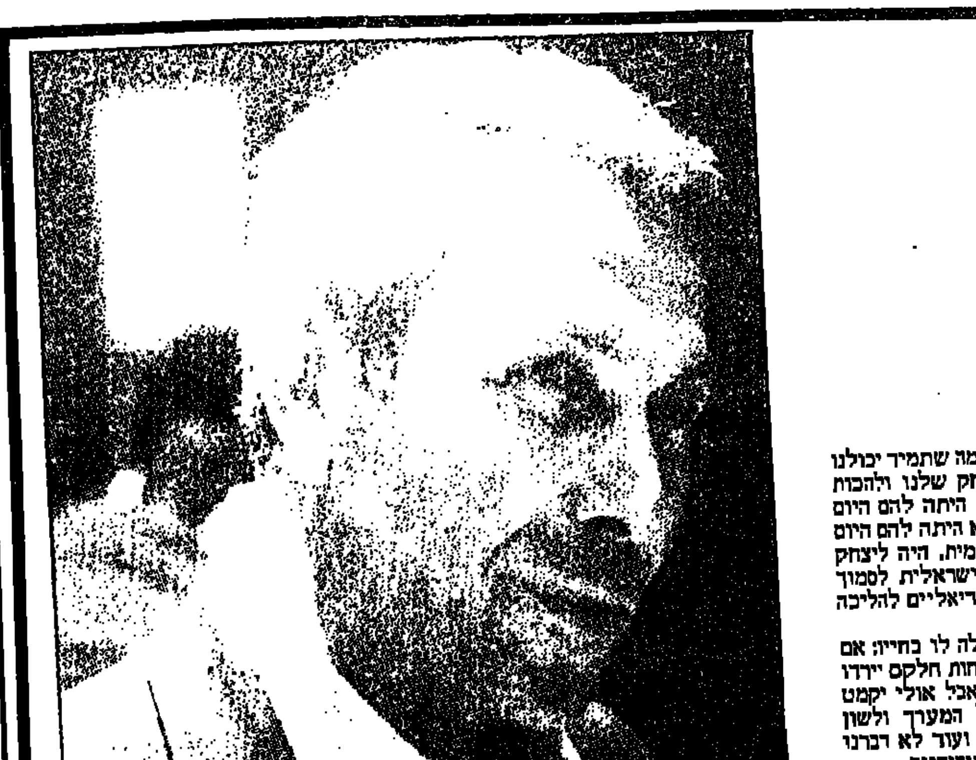

משה ארד — יש לנו שגריר
צלום ירון קמינסקי / באדיבות „חדשות"

רולטה דיפלומטית

נגמרה הפארסה סוף סוף. הקרדינלים, אחרי שהם מתכנסים לבחור אפיפיור ויושבים עד שיוצא עשן לבן, יוצאים אז אל ההמונים בכיכר הותיקן ומכריזים: „יש לנו אפיפיור". אצלנו בחר אחד ומספר המועמדים היה כמספר הקרדינלים. לא יצא עשן לבן, אבל הבשורה שיש לנו שגריר בוושינגטון התקבלה כמעט באותו עניין. לא בכל יום משאירים את הכסא של המישרה הדיפלומטית החשובה ביותר, ריק.

זו, אגב, היתה כנראה הסיבה לכך שראש הממשלה יצחק שמיר אמר לבסוף „כן". הצורך היה כל־כך דוחק והביקורת על פסילת כל מועמדי שמעון פרס כה בלתי נוחה, עד ששמיר אישר מישהו, ששמו הועלה כבר על־ידי המנכ"ל המדיני של משרד החוץ דר' יוסי ביילין לפני חצי שנה, ונפל.

שמיר היה יכול לסבר את האוזן כלפי חוץ בכך שמדובר במינוי של דיפלומט מקצועי ממשרד החוץ. אני מהמרת, שאילמלא הכסא שהתרוקן בוושינגטון ב־13 במאי, היו המועמדים מוסיפים לעבור מלפניו עד הבחירות. איך הוא אוהב לומר: מה בוער? הכל יהיה בסדר. הכי פחות הוא רצה שגריר שיהיה נאמן על שמעון פרס — לתקופה שמעבר למועד כהונת הממשלה הנוכחית.

היו שנזכרו השבוע, שמשה ארד התמודד רק לפני חודשים ספורים, יחד עם עודד ערן, על תפקיד הציר (כהונה המכונה בפי העם „ציר מריני" וגם „מספר 2") בשגרירות ישראל בוושינגטון. הזוכה המאושר היה עודד ערן. היום, אני שומעת, יש מי שרותח על מינוי ארד לשגריר וסבור, שאם מי שלא נבחר בשעתו לציר חוזר היום כשגריר, אזי מי שנבחר בשעתו לציר, יתקשה לכהן תחת אותו שגריר.

נפלאות הן דרכי הפוליטיקה. מקפיצה אחדים, מאריכה דרך לאחרים. שרירותית, לא הגיונית, מקרית. רק עליה, לא על הפיס ולא על החיים, נאמר — והגלגל מסתובב לו.

גם סין תבוא

מנכ"ל משרד החוץ אברהם (ואברשה) טמיר אומר היום, כשהוועידה הבין־לאומית נראית כמו רעיון יפה אבל לא ישים, בגלל הווטו של הליכוד, שאין כוח שבעולם אשר יעצור את התהליך הזה, כי הוא היחיד היכול לקדם את השלום. היחיד הנותן לישראל את כל שסתומי הבטחון שהיא זקוקה להם. היחיד שיכול לאחד סביבו את רוב חלקי העם. היחיד שאפשר להתחיל אותו בלי להקדים לו כל ויתורים. בקיצור, למו"מ הישיר עם פתיחה בין־לאומית אין אלטרנטיבה, מלבד קיפאון והידרדרות.

טמיר מאשר שארה"ב, התומכת בפתרון ירדני־פלשתיני ותמכה מלכתחילה בוועידה בין־לאומית, העדיפה עתה לעמוד מן הצד ולא לגלות יוזמה, ממתינה שיווצרו התנאים לוועידה. בתנאים הכוונה היא להסכמת ממשלת ישראל, שבלעדיה אי־אפשר לגלגל את התהליך הלאה. הסכמת ישראל לא ניתנה וארה"ב — העסוקה ממילא בעניינים משלה — לא יוזמה. בלי האמריקנים, מרגיש טמיר, לא היה מושג ההסכם עם חוסיין. הם שיחקו תפקיד מרכזי במו"מ על כל שלביו גם אם יוזמה עתה לא נקטו.

טמיר מדבר עם הרוסים והסינים. פגישות שפורסם עליהן היו בחודש מארס השנה, עם ראש משלחת סין באו"ם לי לו יה ועם ראש משלחת בריה"מ באו"ם, בלונוגוב. לדבריו, אפשר לנהל היום שיחות גלויות עם הרוסים. אין בעיה להיפגש אתם בכל מקום. הוא מזכיר את השיחות שהיו לשר החוץ שמעון פרס ברומא ובוושינגטון, עם השגריר דוברינין. הוא עצמו מצא טון גמיש יותר בגישה הסובייטית בקשר לוועידה בין־לאומית וגם בקשר לחידוש היחסים עם ישראל.

בריה"מ לא מוכנה בשום פנים שישראל תציג תנאים (חידוש היחסים, היתר עלייה ליהודים) להשתתפותה בוועידה בין־לאומית. אבל היא אומרת: יתחיל התהליך והיחסים הדיפלומטיים יבואו. היתרי העלייה הם נושא הנדון בינה ובין ארה"ב במסגרת המגעים על זכויות האדם. על הוועידה הבין־לאומית אומרים הסובייטים, כי אינם רואים בה מסגרת כופה.

טמיר סבור, שאחרי שבריה"מ תבוא לוועידה, גם סין תבוא. כמו הסובייטים, גם הסינים לא אוהבים שמציגים להם תנאים, הם אומרים זאת במפורש. הם מסתירים פחות מבעבר את המגעים שיש להם עם ישראל (מסחר, ייעוץ מדעי). הפגישה שטמיר קיים באו"ם עם לי לו יה פורסמה לפי בקשת הדיפלומט הסיני. כשיצאו מן הפגישה, אמר לו לי לטמיר: אנו רוצים להוציא הודעה לעיתונות, בוא נחליט מה נפרסם. למחרת היום כל הסינים שפגש טמיר קראו את הדיווח. הזכירו לו זאת והיו שבעי רצון.

אם הרוסים והסינים לא אוהבים שמציגים להם תנאים, איך קיים אתם טמיר דיאלוג פורה?

הוא אמר לכל אחד מהם היכן נמצא תהליך השלום: איך ישראל רואה את הוועידה הבין־לאומית וגם — מה התנאים להשתתפותם. אלא שהוא אמר זאת בצורה עניינית, בערך משהו כזה: „אחד העקרונות של הוועידה הבין־לאומית הוא שכל חברה בוועידה שאינה שייכת למו"מ הישיר (שהוא בין מדינת ישראל ומדינות המקיימות אתה מצב מלחמה) צריכה לקיים יחסים דיפלומטיים עם כל אחד מהצדדים למו"מ הישיר. ישראל אינה אומרת, שהמדינות המשתתפות בוועידה הבין־לאומית יסכימו עם עמדותיה. אבל היא כן אומרת, ששסתום הביטחון שלה הוא מו"מ ישיר ואי־כפייה על הצדדים. לכן לא יכול להיות מצד המעצמות יחס לא שווה, שבו יקיימו יחסים דיפלומטיים עם מדינות ערב ועם ישראל — לא".

הסיני אמר בשלב זה לטמיר: אנו לא מקבלים תנאים.
טמיר: אתם לא מקבלים? אתם הרי מתנים לנו תנאים.
טמיר סבור, שצריך להמשיך ולקיים את הדיאלוג עם הסובייטים ועם הסינים, כדי לעדכן אותם ולהכשיר את הקרקע להשתלבות חיובית — ולא שלילית — שלהם כשתבוא, בתהליך השלום.

להערכתו, בריה"מ היתה נוקטת מדיניות יותר בולטת של התקרבות אילו ישראל היתה מסוגלת להחליט להצטרף לוועידה בין־לאומית. אחרי הכל, הגלסנוסט משפיע בכל הכיוונים. אגב, גם ביפאן, שם עשה טמיר לא מכבר, אמר לו מנהל חברה גדולה, שכאשר יתחיל המו"מ, הוא הראשון שיבוא לבקר בישראל. החברות היפאניות הגדולות לא מקיימות היום סחר עם ישראל.

רשות הקורא

אם בארזים

בשנה האחרונה ניתן כבר [...] התהליך העובר על ישראל [...] התמוטטות חברתית. כאשר [...] המדינה קם להשמיד את [...] בטרם החבלה באברים חיוניים [...] את הגוף כולו. חדלונו הנורא [...] המתון בישראל, יותר משהוא [...] בדיון עד כמה הוא מסוגל [...] ההתמוטטות החברתית, [...] להיקפה. שכן אם בארזים נפלה [...] יגידו אזובי הקיר.

מכל מקום, שמאל מתון [...] ביעילות מול התחזקותו של [...] בישראל. תירוציו, מדוע אינו [...] הנואה, הם תערובת של [...] באלמנטים לאומניים [...] כלכליים לא להתנגח בקרב [...] תומכי משקו. שמאל זה, [...] מתעלם מכך שהוא נמצא [...] יריביו מהימין, שגמרו [...] המדינה.

ישי נאור, [...]

מוטב ביחד

אני קורא לראשי מפ"ם ולראשי ר"צ לפתוח במשא־ומתן על [...] של שתי הרשימות לבחירות [...]

איני יודע מתי ייערכו הבחירות [...] שואל את ראשי מפ"ם ור"צ: האם [...] שקולות רבים יירדו לטמיון [...] נפרדת בשתי ראשים? קולות [...] למענכם אם תלכו מפוצלים [...] להיות נגד הליכוד, ולא שמפלגה [...] תגרוף קולות מהמפלגה השמאלית [...] הנושא המרכזי שעל סדר יומנו [...] ובעיית השטחים. ובנושא הזה [...] תמימות דעים לגבי מציאת [...] הבעיה.

גוש מפ"ם־ר"צ יכול לזכות [...] מנדטים, וזה יהיה הישג עצום [...] לדעתי, רוב אוהדי השמאל [...] משותפת של מפ"ם ור"צ.

ישראל [...]

בשווקים הכתובת ידועה

בכתבה „מבצע איתור כתובות ל[...] הכנסה" („על המשמר", 4.6.87) [...] מרגלית, קובע בעל המאמר כי [...] דין, רופאים, בעלים של משרדי [...] יש המגיעים למשרדי מס הכנסה [...] מס או עו"ד עם „ספרים מגוהצים" [...] „ספרים מסודרים בלי חובות והכל [...] יותר מדי בסדר".

שאלתי אל שלטונות מס הכנסה [...] האוצר היא, כיצד יתכן שבשוק [...] והירקות שוק הכרמל בתל־אביב, [...] יהודה בירושלים ושוק תלפיות [...] כ־95% מהחנויות והדוכנים, המגלגלים [...] ש"ח ויותר ביום, אין קופה רושמת [...]

אפשר להבין שאין ניהול חשבונות [...] תיקים במס הכנסה. למה, איפוא [...] ולאתר נישומים שכתובתם [...] לדרוש מיד שיהיו שם קופות [...] לא ניגשים לשווקים?

נדמה לי שזה (השווקים) [...] שבגלוי אינו מנהל קופה רושמת [...] המס היא לאור היום ובגלוי.

ש. אורי, [...]

איך עוצרים ירידה

המאמר „הסקס, אפילו הצבור [...] המשמר", (22.5) קובע כי האגודה [...] הירידה מן הארץ, שאני חבר בה, [...] מקורטוב של תמימות" ובליבך [...] שער כה לא נעשה סקר רציני, אשר [...] התופעה של ירידת הישראלים [...]

צר לי לא להסכים עם [...] הפוסל על הסף את האגודה [...] לבדוק כל מקרה לגופו ולנסות [...] הרוצים לעזוב ע"י ניסיון לפתור את [...] כי לכולם ברור דבר אחד — אין [...] הארץ אם אין בעיה, [...] סוציאקטיבית, של אלה שרוצים [...] זו גם בעייתנו, ולפיכך חשוב [...] לגופו של כל מקרה ומקרה. [...] שהגופים הציבוריים — [...] הסוכנות היהודית וההסתדרות [...] למאמץ, ובשיתוף עם האגודה [...] הירידה יגרמו לכך שמשפחות [...] הקיבוצים והעיר, בעיקר [...] חיילים משוחררים ומשפחות צעירות.

אורי שדה, [...]

המכתבים מתפרסמים לאחר עריכה [...] לשונות וקיצורים, בשל חוסר מקום [...] קוראים הפונים למדור מתבקשים [...] לכתוב בקצרה, בנושא אחד [...] וברווחים כפולים בין השורות.
המערכת

התשובה הבריטית למדינת הרווחה

מאת אילן אברהם

מאז מונה לתפקידו כשר האוצר לא הסתיר משה נסים את כוונותיו להעביר לבעלות פרטית מספר גדול של חברות ממשלתיות. בניגוד לרוב קודמיו בתפקיד, נסים מנסה לדחוף תכנית מקיפה של מכירת חברות ממשלתיות לידיים פרטיות. יתר על כן, חלק גדול ממנהיגי מפלגת העבודה תומך בעת בתכניות נסים. שר הכלכלה גד יעקבי חזר לא מזמן מסיור בבריטניה כשהוא מלא התפעלות מה„פריבטיזציה". בתנאים אלה קיימת אפשרות סבירה שהמשק ימצא בקרוב בעיצומו של תהליך העברת נכסים לידיים פרטיות, מבלי שאיש יתן את הדעת קודם לכן על המשמעויות הכרוכות בצעד זה.

בריטניה מהווה כיום הדוגמה הטובה ביותר לתהליך הפריבטיזציה. מכירת חברות ממשלתיות הפכה להיות אחד ה„דגלים" העיקריים בתכניתה המדינית והכלכלית של ראש הממשלה מרגרט תאצ'ר. כל מי שבא במגע עם אנשי עסקים או עם פקידים ממשלתיים בריטים אינו יכול שלא לחוש בנימה המיסיונרית בדבריהם על פריבטיזציה. בריטניה מנסה ליצא את התשובה הקאפיטליסטית למדינת הרווחה. הפקידות הבריטית גאה במיוחד בהישגי התהליך עד כה — כ־12 חברות ממשלתיות הועברו לידיים פרטיות: כ־800 אלף עובדים הוצאו מהסקטור הציבורי: חלקם הועבר לסקטור הפרטי, חלקם הצטרפו לשורות מיליוני המובטלים הבריטים. לונדון הפכה למעשה להיות מקום עליה־לרגל לכל המעוניינים להתחיל בתהליך של פריבטיזציה, כולל השר יעקבי. לרוע המזל, לא יעקבי ולא נסים נעצרו כדי לשקול את הפגמים הרבים שבתהליך הבריטי, והם עלולים לאמץ אותו בלי מחשבה נוספת.

הרעיון הבסיסי שמאחורי הצעות הפריבטיזציה הוא, שבעלות ציבורית יוצרת ניהול כושל ומסורבל, בעוד בעלות פרטית מניעה לניהול יעיל ורציונאלי. הדוגמה שמביאים הבריטים היא של חברת התעופה „בריטיש איירווייס", שהיתה פעם חברה ממשלתית כושלת והיום היא חברה פרטית ורווחית.

אין קשר בין בעלות ליעילות

אלא שהמשוואה הזאת בין בעלות ציבורית וניהול כושל, לבין ניהול פרטי ויעיל מצריכה עיון זהיר יותר. אם לשפוט עפ"י הניסיון הישראלי, אין קשר טבעי בין סוג הבעלות לבין היעילות בניהול חברה. בישראל, הניסיון בעניין זה הוא „מעורב". ניתן למצוא, מצד אחד, חברות רווחיות בבעלות ציבורית, כמו „כימקלים לישראל", ומצד שני חברות פרטיות שהסתבכו בגלל טעויות ניהול, דוגמת „אלסינט". המשוואה היא, אם כן, לא מדוייקת.

זה שנים שכלכלנים ואנשי מדעי החברה מצביעים על ההפרדה שנוצרה בעולם המודרני בין בעלות לבין ניהול של פירמה. לפני כמה שנים אף דובר על „מהפכת המנהלים". האופנה האינטלקטואלית דיברה על היווצרות שכבה חברתית של מנהלים מקצועיים. לגביהם אין הבדל בשביל מי הם עובדים ואיזה סוג פירמה הם מנהלים. היתה זו כמובן הגזמה, אך היה בה גרעין של אמת. הפונקציה של הניהול ניתנת להפרדה מהבעלות, וניהול מקצועי ניתן למצוא בסוגים שונים של פירמות. מנהל, הוא האחראי כלפי בעלי מניות פרטיים כמו כלפי כל בעלות ציבורית. השאלה היא, אם העיקרון של האחריות מיושם.

החברות הממשלתיות בישראל חוייבו, על־פי חוק, להתנהג על־פי שיקולים מסחריים. עובדה זו העניקה בעבר לכמה מחברות אלו מקום נרחב לפעולות רווחיות. יתר על כן, הניסיון הכמעט ייחודי הישראלי הוא של חברת העובדים, כלומר משק תעשייתי פיננסי בבעלות פורמלית של הסתדרות עובדים. גם במשק זה, ניתן למצוא דוגמאות של ניהול יעיל, לצד כשלונות ניהוליים ניכרים. מכאן, שסוג הבעלות אינו חשוב באופן הגיוני לטיב הניהול.

בחברה קאפיטליסטית, הרווחים של פירמה פרטית או ציבורית תלויים במספר גורמים. הביקוש מושפע ממצב המשק, היקף ההוצאות תלוי בהסכמי שכר קיבוציים ובמחירי חומרי גלם. בסקטור הציבורי ובסקטור הפרטי גורמים אלה אינם ניתנים לשליטה ודאית. החלטות מתקבלות בעולם של אי־ודאות. התוצאות של אותן החלטות מתגלות לאחר זמן. האחריות של המנהל כלפי הבעלים יכולה להתבטא בעונש על טעויות שכבר נעשו. היא אינה יכולה למנוע כל טעות בעתיד.

כאן המקום לציין, כי במשך שנים טענו הכלכלנים שהיעילות של פירמה תלויה יותר בסוג השווקים שבהם היא פועלת ובחלקה בשוק מאשר בסוג הבעלות. מונופולים ואוליגופולים נחשבים פחות יעילים מאשר פירמות תחרותיות. במקרים רבים נדרשה התערבות ממשלתית כדי למנוע את התוצאות השליליות של פעילות מונופוליסטית, ובמקרים רבים אף נדרשה בעלות ממשלתית ישירה.

רוב החברות הממשלתיות שהועברו לידיים פרטיות בבריטניה היו מונופולים, או חברות שחלק גדול מהשוק בידיהן. אין צורך להיות סוציאליסט כדי לדעת שבמוקדם או במאוחר תידרש התערבות ממשלתית. סביר להניח, שכל ממשלה ישראלית שתעביר חברות ממשלתיות לבעלות פרטית תמצא את עצמה מפקחת על מערכת המחירים ועל ההוצאות של חברות אלה. היא תמצא את עצמה מנסה לכוון את מדיניות ההשקעות של אותן פירמות, הן בהיקף והן במיקום הגיאוגרפי.

אפילו בניסיון הבריטי הסיבה להתערבות ממשלתית גלויה לעין. „בריטיש איירווייס" שהועברה לידיים פרטיות מאושרת עם מצבה החדש, אבל הממשלה השמרנית מתכננת להעביר גם את רשות שדות התעופה הבריטית לידיים פרטיות, ואת זה חברת התעופה לא כל־כך אוהבת: היא חוששת כי הרשות תתחיל להעלות תעריפים עבור שירותיה.

בהנחה שהרשות אכן תימכר, תמצא עצמה ממשלת תאצ'ר מנסה לווסת ולפקח על היחסים בין שני הגופים, או לפחות להביאם להסכם. המסקנה המתבקשת לגבי ישראל היא, שהציפיות לסיום ההתערבות הממשלתית הן אשליה פשטנית. מה שיקרה הוא שהממשלה תתערב, אך הפירות של ההתערבות יילכו לידיים פרטיות.

הסיכון יישאר ציבורי

היבט אחר של התערבות ממשלתית. לו צריך להיות מודע כל מי שמכיר את המשק הישראלי הוא, שתיאורתית, פירמה העוברת לידיים פרטיות צריכה לעמוד על שתי רגליה. כל זמן שיש רווחים, אין בעיה. אך מה יקרה אם הפירמה מסתבכת? יהיה זה נאיבי לצפות שהממשלה לא תתערב במצב כזה כדי להציל את החברה. הסכנה של אובדן מקומות עבודה גדולה מדי, ובמקרים רבים מדובר בשירותים חיוניים המסופקים על־ידי הפירמה שנתונה בצרות.

מבצעי הצלה כאלה ממומנים בכספי משלם המיסים. הם מביאים להתערבות ממשלתית ולכפיית תכניות הבראה על הפירמות הכושלות. דבר המצריך ידיעה מקיפה על דרכי נהול של הפירמה, על התמחיר שלה ועל מערכת ההוצאות. הפירוש המעשי של מבצעים אלה הוא אחד — רק הרווחים הם פרטים: סיכונים והפסדים נשארים „עניין לחברה כולה".

לחליפין יכולה הממשלה לתמוך בתמחיר „קוסט־פלוס", אשר ימנע התפתחות של משברים אפשריים. אבל המחיר שמשולם או הוא ויתור על היעילות. הפירמה תישאר פרטית, אך היעילות תהיה ממנה והלאה.

סיכום עונת ההדרים

הפדיון עלה, התמורה למגדלים ירדה

ההכנסה מענף ההדרים, מיצוא, ממכירות בשוק המקומי ולתעשייה בעונה הנוכחית הסתכמה בכ־325 מיליון דולר, לעומת 288 מיליון דולר בעונה שעברה, עלייה של 12.5 אחוז. עם זאת, ירדה התמורה למגדלים, בגלל התייקרות התשומות — מסר יגאל דרור, מנכ"ל חברת „פרדס־סינדיקט".

סיכומי היצוא מראים, כי בעונה זו נשלחו 39 מיליון תיבות הדרים לעומת כ־37 מיליון תיבות אשתקד. ההכנסה פו"ב מהיצוא תגיע השנה לכ־185 מיליון דולר לעומת 174 מיליון דולר אשתקד. לדבריו, תוספת ההכנסה נובעת מעלייה במחירי ההדרים באירופה במונחים דולריים, כי לא חל שינוי במחירים במונחי המטבעות המקומיים.

הגידול הכמותי ביצוא של זני הדרים הדרים השיג מחירים טובים. תיבה מזן „מינאולה", שהפך ללהיט הייצוא, נמכרה בעונה שעברה ב־5.30 דולרים והגה ב־6.20 דולרים. אשתקד נשלחו יותר מ־6 מיליון תיבות מהזנים החדשים; בעונה הנוכחית כ־8 מיליון. למרות הגידול ביצוא והעלייה בפדיון, ההכנסה למגדלי ההדרים היתה נמוכה מאשר בשנה הקודמת. ההוצאות השקליות גדלו ב־35 אחוז.

לדברי מנכ"ל „פרדס־סינדיקט", ההכנסה הנקייה של פרדס ממוצע בן 20 דונם עומדת על 2,500 דולר. יצויין, כי נתונים אחרים, שפורסמו על־ידי שה"מ (שירות ההדרכה והמינהל במשרד החקלאות), מצביעים על הפסד של 150 ש"ח לדונם. יש גם הבדלים בין נתוני שה"מ, לפיהם כל ההוצאות, כולל עיבוד דונם פרדס, מים, דישון, הדברה, קטיף והובלה, הסתכמו ב־860 ש"ח — לעומת נתוני המחלקה לכלכלה ומידע במרכז החקלאי שפורסמו באחרונה, לפיהם ההוצאות הסתכמו ב־684 ש"ח בלבד והותירו תמורה של 26 ש"ח לדונם.

חיים מרגלית

■ בנק דיסקונט למימון התעשייה סיים את הרבעון הראשון של 1987 ברווח נקי של כ־900 אלף ש"ח, לעומת רווח של 2.2 מיליון ש"ח בכל 1986. התשואה נטו על ההון העצמי ברבעון זה, על בסיס שנתי, היתה כ־29 אחוז, לעומת 19 אחוז בשנה שעברה. הרווח מפעולות לפני מס הסתכם ב־1.6 מיליון ש"ח. הדו"חות הכספיים של דיסקונט למימון התעשייה כוללים גם את נתוני החברות הבנות אי די בי ליסינג ודיסקונט ליסינג.

■ אבי פילוסוף, שהיה בעבר מנכ"ל „עלית" ובאחרונה כיהן תקופה קצרה כיו"ר התעשייה האווירית, הודיע בישיבת התאחדות התעשיינים כי החליט לפרוש מכל תפקידיו בהתאחדות, בעקבות הצטרפותו למשרד עורכי־דין. פילוסוף שימש יו"ר ועדת העבודה וועדת ההסברה, ובשלב זה התבקש גד פרופר למלא את מקומו כראש ועדת העבודה עד לבחירות בהתאחדות, בספטמבר 87'.

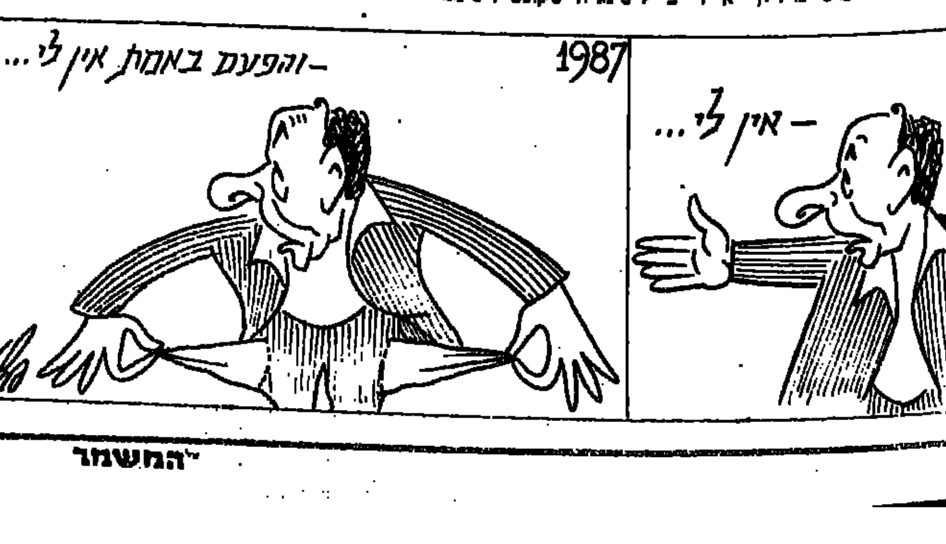

גליה מאור, המפקחת על הבנקים:

הבנקאות זקוקה לטיפול

הבנקאות ניצבת על סף עידן תחרותי חדש, ודפוסי הבעלות בענף ישתנו בקרוב. לא ברורים ההדך וההקצב, אבל התפיסה היא שיש מקום לשינוי דפוסי השליטה — אמרה המפקחת על הבנקים, גליה מאור, ביום עיון מטעם „להב" שליד אוניברסיטת תל־אביב. לדבריה, בבנק ישראל משלימים עתה הצעות לחקיקה בנקאית חדשה, שתושלם בטווח לא רחוק ותעגן בתוכה גם את כל ההוראות שהוצאו עד כה, כמו בנושא הדירקטורים, לווה בודד, חובת פרסום תוצאות רבעוניות ואחרות.

גליה מאור אמרה, כי המבנה המוסדי של מערכת הבנקאות זקוק לטיפול. „זו תהיה שגיאה היסטורית לא לטפל בנושא זה ערב ההסדר במניות הבנקאות. תמיד היתה תפיסה כי רצוי שיהיה מספר רב של קבוצות בנקאיות, ויש לי ספק ביחס לעמדות שאני עצמי הבעתי בנושא זה בעבר".

לדבריה, הסגמנטציה במערכת מיושנת ואיבדה את ההצדקה שלה, וכיום אין כל הצדקה להפרדה בין בנק מסחרי לבנק למשכנתאות או לבנק להשקעות. גם ההפרדה בין הסקטור הבנקאי לסקטור הלא־בנקאי שבבעלותו תקועה, לדבריה, וכאן נחקק החוק בעניין זה. כ־10 אין, לא נעשה דבר. מאור אמרה עוד, כי בשנים הקרובות, במסגרת הצמצומים במערכת, יהיה על הבנקים להפסיק את רוב פעילויותיהם החוץ־בנקאיות.

לטענתה, הסיכונים במערכת הבנקאות גרמו הרעה בתוצאות העסקיות של הבנקים והסיכונים יגדלו וילכו בשנים הבאות. במסגרת הסיכונים האלה ישנם סיכונים בתיק האשראי: „כולנו עדיין לא יודעים אם הבנקים ניקו את התיק ביחס ללווים בעייתיים. ויש הסדרים שנעשו עם גופים שונים שאין יודעים אם הם יצליחו. סיכון חמור לא פחות — השפעת הרפורמה בשוק ההון, שתאפשר נגישות ישירה של פירמות לשוק ההון. דבר זה עלול לגרום צמצום היקף האשראי הבנקאי. והבנקים עלולים להיכנס לסיכונים גדולים יותר. צריך להיזהר שהסיכונים מכל עיסקה המוצעת עתה לפירמות לא יוסבו מהפירמות לבנקים. מערכת הסיכונים מתפתחת על רקע שינויים רצויים בשוק ההון ועדיין מוקדם לסכם את ההשפעה המצרפית של הסיכונים", אמרה המפקחת.

לדברי מאור, התנודות ברווחים הפיננסיים אינן בריאות למערכת. הרווח חייב לרדת וירידה ברווח יכולה להתקזז על־ידי גידול בפעילות. „עיוותים ברווח הפיננסי יוצרים עיוותים בתחום ההוצאות. כי הם יוצרים אשליה של רווח גדול. תופעה זו יוצרת הרגשה של נינוחות אצל מנהלי הבנקים ודרישות שכר מצד העובדים".

יו"ר הנהלת בנק הפועלים, עמירם סיוון, אמר ביום העיון כי הרווח הנקי האופטימלי של מערכת הבנקאות עשוי להגיע לכ־250 מיליון דולר בשנה. לדבריו, חלקו הסביר של ענף הבנקאות בתל"ג יכול להיות כ־4.5 אחוזים ושיעור זה, מתוך תוצר מקומי גולמי של כ־27.2 מיליארד דולר ב־1986, מגיע לכ־1.2 מיליארד דולר.

לפי נתוני חמש הקבוצות הבנקאיות הגדולות ל־1986, הגיעו השכר וההוצאות הנלוות, בתוספת הרווח מפעולות רגילות לפני מס, לכמיליארד דולר. לדברי סיוון, השגת הרמה האופטימלית תאפשר, בשינוי המיסוי הקיים, רווח נקי מפעולות רגילות של כ־200 מיליון דולר בשנה. נוסף על כך יכולים הבנקים להרוויח נטו עוד 50 מיליון דולר בשנה מפעילותם הלא־בנקאית. וכך מגיעים לרווח כולל של 250 מיליון דולר לשנה.

סיוון אמר, כי עד כה נערכו מעט מאוד שינויים רצויים בתחום הכנסות הבנקים, והציג מבנה מוצע מאוזן יותר.

	מיליוני דולרים	% מהערך המוסף
הכנסות מפעילות שקלית לא צמודה	460	38.33
פעילות שקלית צמודה למדד או למט"ח	720	60.00
עמלות והכנסות אחרות	800	66.67
חובות מסופקים ואבודים	-220	-18.33
פחת הנהלה וכלליות	-560	-46.67
	1,200	100.00

אודי נחשון

עודפי כספים בידי הציבור

האשראי החופשי בשקלים גדל בשבוע שהסתיים ב־3 ביוני ב־90 מיליון ש"ח, והגיע ל־7.62 מיליארד ש"ח — כך עולה מנתונים שנאספו בבנקים הגדולים. עלייה זו היא חריגה יחסית לתקופה זו של החודש, ובבנקים מסבירים אותה כחלק מהמשך ההתרחבות של הפעילות הבנקאית, שקיבלה עידוד נוסף בעקבות הורדת ריבית החובה ב־1 ביוני.

בפקדונות התפ"ס נרשם גידול של כ־320 מיליון ש"ח והם הסתכמו בכ־3.5 מיליארד ש"ח. בפק"מ היה גידול מתון, של כ־30 מיליון ש"ח, והם הסתכמו ב־2.65 מיליארד ש"ח.

ביתרות העו"ש נרשם בשבוע שהסתיים ב־3 ביוני גידול של כ־200 מיליון ש"ח, והם הגיעו ל־1.4 מיליארד ש"ח. בבנקים מציינים, כי גידול זה הוא אומנם קטן יחסית לתחילת החודש, אולם יש לשים לב לכך שהיתרות בשבוע שלפניו, ל־25 במאי, היו גבוהות — כ־1.2 מיליארד ש"ח. כלומר, הציבור סיים את החודש עם עודפים גדולים של כסף.

אודי נחשון

המזרחי מחסל השקעות לא־בנקאיות

עד לסוף השנה מתכוון בנק המזרחי למכור את כל השקעותיו הלא־בנקאיות — נמסר אתמול מהנהלת בנק המזרחי, בעקבות מכירת חלקו של הבנק בחברת „פמה", ההשקעה הלא־בנקאית הגדולה ביותר שהיתה לו.

השליטה ב„פמה" נמכרה בסוף השבוע שעבר לחברת „ליבי קורפוריישן", תמורת 3.9 מיליון דולר, והחברה הרוכשת התחייבה להציע לציבור לרכוש את המניות המוחזקות על ידו במחיר ששולם לבנק המזרחי. אחזקותיה העיקריות של „פמה" הן בחברת „אורדע פרינט", שהודיעה באחרונה על כוונתה להנפיק בבורסה ובחברת „תדיראן מעגלים מודפסים".

מכירת חלקו של המזרחי ב„פמה" באה לאחר שהבנק כבר מכר את חברת הביטוח „איתן" לקבוצת כלל. ועתה נותרו בידיו בתחום ההשקעות הלא־בנקאיות בעיקר נכסי מקרקעין המוחזקים על־ידי החברה להשקעות שלו. בין הנכסים, מגרש בגבעתיים שבשוויו נאמר ביותר ממיליון דולר.

א.נ.

מבזקים כלכליים

■ תעשייני הרהיטים והנעליים מדווחים על האטה ניכרת בביקושים למוצרים אלה בשוק המקומי, ובמקביל על גידול חד בהיקף היבוא. יבוא הרהיטים בחודשים ינואר־אפריל הסתכם ב־16 מיליון דולר, כמו בכל שנת 1986. ברבעון הראשון של 87 יובאו נעליים בהיקף של 4 מיליון דולר, ובחודש אפריל לבדו הגיע היקף היבוא ל־3 מיליון דולר.

■ המפקחת על הבנקים בבנק ישראל הורתה לבנקים לדווח אחת לחצי שנה על מיון הנכסים וההתחייבויות במטבע ישראלי הצמודים למדד המחירים לצרכן, לפי שיעורי ריבית ולפי תקופות הפרעון שלהם. הדיווח הראשון יוגש ליום 30.9.87. במסגרת השינויים בשוק ההון הוגדלה דרגת החופש של הבנקים בקביעת הרכב תיק הנכסים המשמשים לכיסוי התחייבויותיהם הצמודות, בעיקר תוכניות חיסכון. בעקבות זאת עשויה לגדול חשיפתם של הבנקים לסיכונים הנובעים משינויים בבסיסי הצמדה ובשיעורי ריבית. לכן דרשה המפקחת על הבנקים מהבנקים לקבוע מדיניות ביחס לחשיפתם האפשרית לסיכונים אלה. וכן לקבוע אמצעים מתאימים לחיסון בפניהם, בנוסף על הנהגת הדיווח האמור.

העורך הכלכלי: צבי טימור

תיקון טעות

במאמר „מרצלטים, מיצלטים" (הכלכלה והאדם, 9.6) נפלה טעות הגהה. את הפיסקה הראשונה יש לקרוא כדלקמן:
בתגובה לרשימתי „בנק ישראל חייב הסבר" (הכלכלה והאדם, „על המשמר" 26.5) הכין דובר הבנק, אמנון יעקבי, תגובה בכתב. בתגובתו נאמר, כי...

דריקס גוזר בעיטות 11 וטבק היה אוריגינלי בהן

אחרי מחצית ראשונה עלובה, באה מחצית שניה מלהיבה בגמר גביע המדינה בין מכבי חיפה למכבי תל־אביב • המחצית השניה הסתיימה בתיקו 2:2 • בהארכה כבש ארמלי שער מיוחד במינו, אבל אלי דריקס, באחד השערים היפים ביותר שנראו בשנים האחרונות בכדורגל הישראלי, קבע 3:3 וכפה בעיטות עונשין מ־11 מטרים בהן ניצחה מכבי תל־אביב 3:4, כשאת שער הנצחון כבש הוותיק בני טבק • אגב, אותו טבק כבש גם את שער הנצחון בגמר 1977 לרשת בית"ר ת"א • מטבק עד טבק לא היה למכבי ת"א גביע • מכבי חיפה גם ראויה למחמאות

נשיא המדינה מר חיים הרצוג (ראשון משמאל) מעניק את גביע המדינה לאבי כהן ממכבי תל־אביב בתום הגמר הדרמאטי אתמול.

(צילום: אריה קנפר)

מאת אורי שטיינבך

מכבי תל־אביב קמה אתמול מהקרשים באיצטדיון רמת־גן. פעמיים הוליכה הקבוצה משך המשחק ופעמיים הישוותה מכבי חיפה. אחר כך הוליכו החיפנים 2:3 בדקות ההארכה אך מכבי הישוותה שוב בשער שלא מהעולם הזה וזכתה בגביע המדינה לאחר דו־קרב בעיטות 11 מטר דראמטי. היה זה התואר הראשון של מכבי תל־אביב מאז 1979 בה זכתה בתואר האליפות.

אם חזרנו כבר לשנת האליפות ב־1979 אז היו לה אתמול למכבי שניים מהדור ההוא. אבי כהן ובני טבק. טבק היה זה שהכריע את גורל המשחק בבעיטה האחרונה מהנקודה הלבנה. הוא ניגש כשקט נפשי שמאז ומתמיד איפיין אותו. העיף מבט קצר באבי רן, שוער מכבי חיפה, שלח כדור מדוייק לצד ימין וסימן לאוהדים המסורים ואכולי האכזבות להתחיל לשיר: „הגביע הוא שלנו". 97 דקות ישב טבק על ספסל המחליפים ואז כשנקרא לדגל הוא עשה זאת בצורה המושלמת ביותר.

החיפנים החמיצו פעמיים ברציפות

הדו־קרב מהנקודה הלבנה היה דרמאטי. חיפה שלחה את המומחה שלה לבעיטות מסוג זה, את ציון מרילי, לבעוט ראשון אבל מרילי איכזב ושלח את הכדור מעל שערו של גינצבורג.

אלון נתן, נתן את התשובה המכבית לפינה הימנית — 0:1.

חיפה שיגרה את זאהי ארמלי אך גינצבורג היה על הגובה והדף את בעיטתו.

חיים גולדברג שלח כדור, בשיא האדישות, לחיבורים ותל־אביב עלתה ליתרון 0:2.

סלקטר חיקה את גולדברג כדי לשלוח כדור לאותו חיבור 1:2.

מיקי כהן בעט ברישול ואבי רן הדף. עדיין 1:2.

דניאל בריאלובסקי, פצוע, לא התבלבל, בעט שמאלה ושלח את גינצבורג לצד ימין. 2:2.

אחריו בעט אלי דריקס, חלש מאוד, אבל מדוייק, 2:3 לתל־אביב.

ניר קלינגר, כוכב חצי הגמר, נשלח כדי להותיר תקוות בלב החיפנים. 3:3.

ואז, בני טבק הוא שלח את חיפה מוכה הביתה ואת הגביע לארון המכובד של מכבי ת"א שמשך עשר שנים, מאז הדאבל של 1977, לא צירף גביע לארונו.

אבי כהן, במשחק הפרידה שלו לפני הנסיעה לגלזגו, לא יכול היה לעמוד והוא נשאר שוכב על הדשא, חצי מעולף. לא לקח חלק פעיל בבעיטות העונשין. הוא העדיף לטמון ראשו עמוק בדשא ולא לחזות בקרב המותח. אבל אז נישא על כפיים והצטרף אל חבריו שאצו אל האוהדים הצוהלים ביציע המזרחי כדי להודות להם על העידוד הנפלא משך כל העונה. אבי, עטוף בצעיף, קיבל את סרט הקפטן מידיו של מנשה שמעונוב ועלה בראש הטור המכבי אל תא נשיא המדינה. מר חיים הרצוג, כדי לקבל ממנו את הגביע המתוק והנכסף. אחריו, אחד אחד, עלו המכבים של תל־אביב עם מאמנם העזוב שמעון שנהר.

דריקס וארמלי על הגובה

אבל לפני שהגענו אל דו קרב בעיטות 11 מטר חזינו גם ב־120 דקות, 120 דקות עם שישה שערים. והיו גם שני כוכבים. אחד מכל קבוצה. אלי דריקס בצד התל־אביבי עם צמד שערים, אחד מהם שער משווה שבע דקות מסיום הארכה שהותיר את כל הצופים פעורי פה ועוד שער מהנקודה הלבנה, ומולו זאהי ארמלי שגם הוא כבש צמד אבל מהנקודה הלבנה החטיא.

מבין השניים זוכרים יותר את אלי דריקס בזכות השער המרהיב שכבש. דווקא כשחשבנו כבר כי חיפה תשמור על יתרונה במשחק ניצל דריקס כדור גובה שניגה לרחבה על ידי חברו חי קרייס ובבעיטת מספרת שלח כדור שלא הותיר לאבי רן הרבה אפשרויות, רק להוציא את הכדור מהרשת ולהצדיע לאלי דריקס.

מכבי תל־אביב לא היתה אתמול רק אלי דריקס. היא היתה קבוצה שעלתה נחושה לזכות בגביע. אלון נתן ומשה גריאני ידעו לסחוף אותה פעמיים ליתרון. ככלל היתה הבעיה של מכבי תל־אביב כמו של מכבי חיפה — ההגנה. פרט לאבי כהן שבמשחק הפרידה שלו הקריב את כל אשר היה לו כדי לעצור את היריב. גם יוסי קרמר, עד שהוחלף בדקות ההארכה, ידע לשתק את ברוך ממן כל עוד שותף במשחק.

ארז לולו ידע לעשות עבודה שחורה וגם לבשל שער.

אצל היפנים, הזכרנו כבר, בלט זאהי ארמלי ולצידו בלט דניאל בריאלובסקי, לפחות עד דקות ההארכה בהן נפצע ולא יכול היה למשוך עוד. דניאל נע כבספית על המגרש, שלח כדורים מצויינים לחבריו ובסוף, כמו שחקן אמיתי, היה היחיד מהחיפנים שבירך את אבי כהן על זכייתו בגביע.

מחצית ראשונה מאכזבת למדי

את דקות המחצית הראשונה היינו מעדיפים לשכוח והעובדה כי שריקות בוז ליוו את השחקנים ברדתם לחדרי ההלבשה מעידה על רמת המשחק שחזינו בה. היו כבר ציניקנים בקהל שקראו לערוך אז את דו קרב בעיטות ה־11...

המחצית השניה היתה כבר אחרת. מכבי תל־אביב עלתה ראשונה ליתרון 0:1. בדקה ה־54 כאשר ארז לולו הגביה כדור לרחבת חיפה וגריאני נגח לפינה פנימה.

תל־אביב נסוגה מעט אחורה וחיפה ניצלה את ההזדמנות כדי לכפות שיוויון ראשון.

דקה ה־63 גולדברג „מיססס" כדור משוט, עשרים מטר משערו, וארמלי עט על המציאה, ומול גינצבורג לא התבלבל וקבע 1:1.

בדקה ה־72 פתח אלי דריקס את מסכת ההבקעות האישית שלו. הוא השתלט על כדור שהוגבה לרחבת חיפה, הוריד מהחזה ושלח כדור מדוייק לפינה השמאלית ותל־אביב שוב ביתרון 1:2.

ההימור של שלמה שרף

שלמה שרף, מאמן חיפה, לא הרים ידיים. הוא הוציא את הבלם רפי אוסמן ואת הקשר ברוך ממן ושלח מהספסל שני חלוצים טריים. את משה סלקטר ואת עופר מזרחי. ההימור שלו הצליח.

חמש דקות מסיום המועד החוקי הגביה מרילי כדור עונשין, 20 מטר אלכסונית משער ת"א. סלקטר, כמו בימים הטובים שלו, התרומם גבוה גבוה מעל כולם ונגח כדי לקבוע שיוויון 2:2 וההארכה.

מכבי תל־אביב שלחה את בני טבק מהספסל (דקה 97) לפני שזאהי ארמלי הרעיד את רשתו של בוני גינצבורג.

דקה 101. ארמלי שלח טיל־קרקע־רשת משמאל לימין וקבע יתרון לחיפה 2:3.

אלי דריקס שלח את המספרת המפורסמת שהעמידה את שתי הקבוצות לבעיטות מהנקודה הלבנה. נקודה שהיתה לבנה למכבי תל־אביב. שחורה למכבי חיפה.

אלוף הפיקוד וראש העיר הוליכו המרוץ

אלוף פיקוד הדרום יצחק מרדכי, יחד עם ראש עיריית דימונה אלי הללי, הוליכו אתמול את המרוץ העממי שהתקיים בדימונה לרגל אליפות פיקוד דרום בכושר קרבי למפקדים.

במרוץ העממי השתתפו, בנוסף לקצינים ולמפקדים הרבים, גם 3000 תלמידים מבני המקום.

במסגרת האליפות נערכו תחרויות כמו ריצת ניווט, מרוץ אלונקות ועוד. בתחרויות צפו ראש מה"ד האלוף דורון רובין וכן ח"כ רפאל איתן.

מיקי ברקוביץ ומוטי ארואסטי שפטו בטורניר הכדורסל ואילו הבין לאומי צבי שריר שפט בטורניר הכדורגל. כל הארוע הסתיים במשחק כדורגל ראווה בין בנות מיל"ן לנבחרת פיקוד דרום מחוזקת.

במקום הראשון בתחרויות הספורט זכתה חטיבת גבעתי.

כל הארוע אורגן בידי קצין כושר קרבי פיקודי רס"ן אייל מדני.

נערי הפועל במקום השלישי בברלין

נבחרת הנערים של הפועל בכדורגל (גיל 14 ו־16) דורגה במקום השלישי בטורניר כדורגל שנערך בברלין המערבית. עם סיום חגיגות 750 שנה לייסוד העיר.

בטורניר השתתפו 20 קבוצות מ־5 מדינות: דנמרק, אוסטריה, גרמניה המערבית, הולנד וישראל.

במקום הראשון זכתה קבוצת מינכן גלארבך. במקום השני קבוצת „אוסטריה" מוינה.

מכבי תל־אביב — מכבי חיפה 3:3 (0:0, 2:2) 3:4 בבעיטות עונשין מ־11 מטרים.

◉ שערים למכבי תל־אביב: אלי דריקס (72, 113) ומשה גריאני (54). שערים בבעיטות 11: אלון נתן, חיים גולדברג, אלי דריקס, טבק.

◉ שערים למכבי חיפה: זאהי ארמלי (63, 101) ומשה סלקטר (85). שערים בבעיטות 11: משה סלקטר, דניאל בריאלובסקי, ניר קלינגר.

האיצטדיון הלאומי ברמת־גן 15 אלף צופים. שופט: משה אשכנזי. קוונים אריה פרוסט ועובדיה צבי.

מכבי תל־אביב		מכבי חיפה	
בוני גינצבורג	6	אבי רן	6
יוסי קרמר	5	איתן אהרוני	5
אבי כהן	6	ליאור רוזנטל	5
מנשה שמעונוב	4	רפי אוסמן	4
חי קרייס	4	ציון מרילי	4
ארז לולו	5	ניר קלינגר	5
חיים גולדברג	5	אברהם אבוקרט	5
מיקי כהן	5	ברוך ממן	5
אלון נתן	7	דניאל בריאלובסקי	7
אלי דריקס	8	זאהי ארמלי	8
משה גריאני	6	איתי מרדכי	5
	61		59
בני טבק	6	משה סלקטר	6
יאיר סנדורי	—	עופר מזרחי	5

דריקס: השער היפה ביותר בקאריירה שלי

אבי כהן: „מתנה פרידה נהדרת" • קרמר: „חבל לי על מכבי חיפה" • שנהר: „משחק משובח"

מאת משה רוזנברג

שחקני מכבי תל־אביב המאושרים מהזכיה בגביע המדינה בכדורגל גילו לנו אתמול כי הם יודעים גם לשיר לגמרי לא רע. „הלילה, לילה, לילה, שמחה גדולה" או „ירושלים של זהב" ועוד שאגות כמו „יש אלוהים" או „חיפה אכלה אותה" ו„אריות". אלה נשמעו היטב בחדר ההלבשה של מכבי תל־אביב.

נרגש במיוחד היה כובש שני שערים ועוד שער מהנקודה הלבנה אלי דריקס. „היה זה משחק מצויין של שתי הקבוצות. הקהל נהנה מהמתח ומהאירועים הרבים. הקבוצה שעמדה יותר בלחץ היא זו שניצחה. קצת חששתי בדקות הארכה כשמכבי חיפה הוליכה 2:3. פחדתי שנפסיד. המרנו אז על כל הקופה וזכינו בשיוויון."

שערו השני של אלי דריקס בבעיטת מספרת לאחור היה נדיר ביופיו. על השער הוא מספר: „גם אני חושב שזהו שערי היפה ביותר בקאריירה. לא ראיתי את מעוף הכדור כיוון שניצבתי עם גבי לשער. אינני חושב שנתתי משחק טוב. אגלה לך סוד קטן: סובבתי את קרסולי לפני שבוע באחד האימונים ולעתונות זה לא הגיע. טוב שזה לא הגיע כי אז כל בעיטה ברגל היתה גורמת ליציאתי מהמשחק".

יוסי קרמר, השחקן המושאל ממכבי חיפה למכבי תל־אביב לא היה מאושר במיוחד בסיום: „חבל לי על מכבי חיפה ועל חברי הטובים". על משחקו הנוקשה הוא הוסיף: „חונכתי כך ב... חיפה".

לאבי כהן שהיה אתמול זה משחק פרידה ממכבי תל־אביב לפני יציאתו לסקוטלנד: „אינני חושב שאפשר לבקש יותר ממה שקיבלתי במתנה את הגביע. עברתי הרבה בקריירה שלי. היו לי קצת בעיות במכבי תל־אביב אבל טוב שהכל נגמר עם טעם מתוק בפה."

משה גריאני שכבש את השער הראשון במשחק בנגיחה היה נרגש. „מועדון כמו מכבי תל־אביב לא לקח בשנים האחרונות אף תואר. טוב שהענקנו זה להנהלה המסורה שלנו. מגיע זה לכל השחקנים על העונה המשובחת".

ואיך מסכם את המשחק מאמן מכבי תל־אביב שמעון שנהר: „סיכומים עושים בסוף העונה. הסיכום שלי אתה רואה כאן חיובי. ניסו לעלות עלי בתקשורת אבל סתמתי היום את הפיות. הגענו להישג נפלא הודות למאמצים הרבים. המשחק היה משובח, ראוי לכדורגל טוב וגם שחקני חיפה ראויים למלוא המחמאות. הם פירקו אותנו לקצב מהיר. היו הרבה תהפוכות ועל כן הרבה מחמאות לכל השחקנים".

גם נשיא המדינה חיים הרצוג שהעניק את הגביע לאבי כהן היה מרוצה מהמשחק: „נהניתי מהמשחק, בעיקר מהמחצית השניה ועד לסיום. אפשר להבין את האוהדים שנכנסו למתח עם סיום בעיטות העונשין".

במכבי חיפה משוכנעים: פנדלים זה אכזרי

שרף: „היינו צריכים לנצח" • ארמלי: נתתי תשובה למספידיי • בריאלובסקי: „לא תרמתי פסיק העונה" • ממן: „שרף לא היה צריך להחליף אותי"

מאת עמי רוזנברג

דממת אלחוט בחדר ההלבשה של מכבי חיפה. מרבית השחקנים שגילו במהלך המשחק יכולת גבוהה סירבו להתראיין תחילה. הם עישנו בשרשרת. מעיניו של המאמן שלמה שרף, שנפרד אתמול מאגודתו לאחר ארבע שנים זלגו דמעות. היו"ר צבי וייצנר ניגש אליו וניסה לנחמו אבל זה לא הועיל. דמעות המשיכו לרדת מעיניו של שרף.

„פנדלים זה אכזרי" — אמרו שחקני מכבי חיפה. „היינו רוצים לסיים משחק גמר גביע לאחר תיקו 3:3 במשחק נוסף".

לאחר מחצית השעה נאות שלמה שרף לפתוח את סגור פיו אבל למלים ספורות. „היינו צריכים לנצח. לא הגיע לנו להפסיד. אבל זהו הספורט. במצב של 2:3 החמצנו שער בטוח מרגלי איתי מרדכי וחבל. הגענו להרבה יותר מצבים".

אורח במשחק היה רוני רוזנטל, שחקנה לשעבר של מכבי חיפה והיום כדורגלן קבוצת בריז' הבלגית: „נהניתי מהמשחק. מכבי חיפה הגיעה להרבה מצבים. היה חסר להם רק דבר אחד — מזל. שני השערים של ארמלי ודריקס היו נדירים ביופים. לא רואים שערים כאלה כל יום".

ומה אומר זאהי ארמלי על שערו השני המרהיב: „לא רוצה לדבר. מה זה שווה לי כעת לאחר שהפסדנו". תוך כדי עישון סיגריות בשרשרת הסכים לומר משהו: „היה לי אתגר לסתום להרבה אנשים את הפה. אני חושב ששני שערי ומשחקי הטוב נתן תשובה להרבה ממספידי".

דניאל בריאלובסקי שסיים את עונתו בפציעה היה מאוכזב: „בחור שמן מאוכזב. לא זכינו לא בגביע ולא באליפות ואני מרגיש שלא תרמתי פסיק העונה".

ברוך ממן שהוחלף במהלך המשחק ציין: „אנחנו לא מגיעים מבוגרים. הנצחון ברח לנו מהרגלים". לגבי החלפתו הוא אמר בכעס: „שרף לא היה צריך להחליף אותי. מדוע בכלל הוא החליף שני שחקנים (את רפי אוסמן וברוך ממן) תוך דקה למרות שהוא ידע שבריאלובסקי פצוע. הרי שיחקנו למעשה יותר משלושים דקות עם עשרה שחקנים. תשאל את שרף מדוע החליף שני שחקנים".

זאהי ארמלי (אינו נראה בתמונה) שיחרר טיל אימתני לימין ואת התוצאה קלט צלמנו אריה קנפר. ידיו של בוני גינצבורג קצרו מלהושיע והשער הזה קבע 2:3 למכבי חיפה.

היום קרב גדולות בציריך

ארגנטינה מול איטליה

אלופת העולם בכדורגל, נבחרת ארגנטינה, תנסה לנצח היום את איטליה, במשחק ידידות שיתקיים ביניהן בציריך.

הארגנטינים ניצחו את האיטלקים רק פעם אחת בתשעת המפגשים ביניהם עד כה.

הנצחון הושג לפני 31 שנים בבואנוס־איירס בתוצאה 0:1. המפגש האחרון היה אשתקד במסגרת המונדיאל במקסיקו ונסתיים בתיקו 1:1.

הקפטן דייגו ארמנדו מאראדונה נכלל בסגל הרחב שהגיע לציריך. כמו־כן כמה כדורגלנים שהיו בסגל במקסיקו, כמו אוסקר רוגרי, אוסקר גארה, חוזה לואיס בראון, חוליו אולארטיקוצ'אה, פדרו פאסקוליל וחוזה קוסיופו.

בשורות איטליה כמה ותיקים, כמו פרנקו בארזי, ג'יוזפה ברגומי, ג'יוזפה דוסנה, אלכסנדרו אלטובלי וסטפנו טאקוני.

איחוד עירון אלופת הילדים

קבוצת הפועל איחוד עירון זכתה באליפות הליגה לילדים בכדורעף לאחר שגברה במשחקי הפליי־אוף על הפועל פתח־תקוה — 1:2.

בשלבים המוקדמים גברו בני איחוד עירון על קרית אתא — 0:2; על מטה/אשר — 0:2 ועל הפועל ירושלים — 0:2.

באיחוד עירון הצטיינו דוד וייס, רביב מורג, עידו מרציאנו ואסף דגאי.

עוד בושה — הפסדנו לצרפתים 96:93

שבוע לאחר שנבחרת ישראל הביסה את צרפת במשחק מבחן היא נוצחה אתמול באליפות אירופה והמשיכה להדרדר • במקרה הטוב נדורג במקום ה־11 • הנבחרת הובילה ביתרון 15 נק' בדקה ה־27 אבל גם זה לא הספיק • חסר לנו מנהיג, חסר לנו „וינר", חסר לנו מיקי ברקוביץ'

נבחרת ישראל המשיכה לרדוף את ... ישראל גם אמש. אפילו יתרון בן 15 נקודות, בדקה ה־27 ו־12 נקודות, 8 דקות ו־26 שניות לסיום (68:80), לא סייעו לישראל לנצח את צרפת. 14 נקודות צרפתיות רצופות, בין ... גרמו להתמוטטות הישראלית, והפסד — 93:96. ... איפוא, להתמודד עם המפסידה במשחק הולנד — רומניה, במקרה הטוב נתפוס את המקום ה־11. חזרנו למקום אליפויות 1969 (איטליה) ו־1971 (...). אכן, נפילה.

... של נבחרת ישראל. בסיום המשחק, דמה ... הכדורסלנים שחשו ... לא דיברו איש עם רעהו. המאמן צבי שרף לא הופיע למסיבת העיתונאים. עוזרו, רני כהנא, אמר: „אירע לנו מה שקרה ב... המשחקים החשובים האחרונים. בדקות קריטיות לא היה לנו מנהיג, שיוביל את הקבוצה. התחלנו וגמרנו רע מאוד. באמצע המשחק שיחקנו לגמרי לא־רע. אבל מה זה שווה".

ושוב: מיקי חסר לנבחרת

המאמן הצרפתי, יגאל, אמר: „הפעלנו בסיום הגנה אזורית לוחצת על רבע מגרש. השתדלנו ללחוץ עם שלושה שחקנים נמוכים. זה היה נצחון של אומץ ורצון אדיר".

כאשר שמעתי את הסברו של המאמן הצרפתי חשתי הרגשה גרועה ביותר: היכן היתה הלחימה הישראלית? מדוע המשיכו שחקנינו באדישות כאשר חשו התמוטטות? אכן, היה חסר מנהיג. „וינר" מסוגו של מיקי ברקוביץ', המנוסה והפיקח.

לבד מנרב הנפלד לא הייתי מציין אף שחקן ישראלי. המאמן צבי שרף שלח אמנם למערכה גם את עומר פליישר. הוא לפחות לחם, אבל ההפסד נבע מחולשתם של שחקני־מפתח, ובראשם הווארד לאסוף, שממש היה חסר כושר.

הצרפתים ניצלו עד תום את החולשה הישראלית, את הסגירה הטובה שלהם על דורון ג'מצ'י; את ההחטאות הרבות בדקות המכריעות וחוסר היכולת של הגבוהים שלנו, כולל לאוואן מרסר בהתקפה, ליטול ריבאונדים. הישראלים היו אובדי עצות מול השמירה הלוחצת של הצרפתים. הם איבדו כדורים לרוב ואיפשרו לצרפתים, בשורותיהם הצטיינו דוביסון ואוסטרובסקי, לצאת להתקפות מתפרצות ולהשיג סלים קלים. בדקות הסיום לא היתה ההגנה הישראלית קיימת כלל.

שחקנים ממש מובסים

הפסד חמישי רצוף, ושוב במשחק שאפשר היה לנצח! מוזר לי רק השקט והתדהמה שפוקדים את הספסל הישראלי. אין עידוד. ואין התלהבות. ממש שחקנים מובסים.

ישראל היתה מדוייקת יותר בקליעות־שדה — 39 מ־72 54 אחוז, לעומת 33 מ־69 של הצרפתים — 47 אחוז. בעונשין שוב היינו גרועים — 8 מ־12 66 אחוז, והצרפתים 25 מ־29 — 86 אחוז! ישראל השיגה 7 סלי 3 נקודות מ־15 זריקות (46 אחוז) מידיהם של ג'מצ'י — 4: גורדון — 2: ליפין — 1: רוזנברג — 1 והנפלד — 1. הצרפתים השיגו 5 סלי־3 מתוך 16 זריקות, כולם ע"י דוביסון.

הצרפתים קטפו 37 כדורים חוזרים (20 בהגנה ו־17 בהתקפה), כשהבולטים היו אוסטרובסקי — 15 ריבאונדים ואסטריס — 9. ישראל זכתה ב־32 ריבאונדים (19 בהתקפה ו־13 בהגנה), כשלאסוף קטף 12 כדורים חוזרים ומרסר — 6.

ישראל איבדה 14 כדורים וצרפת רק 4.

ארבע דקות ללא סל

צרפת פתחה היטב — 4:11, 13:20, 6.25 ו־19:27. כניסתו של נרב הנפלד הפיחה רוח חיים במשחק הישראלי ו־7 דקות ו־40 שניות להפסקה רשמה ישראל לראשונה יתרון — 29:30. עם חמישייה שכללה את הנפלד ופליישר. הצליחה ישראל ליצור יתרון — 31:35. הצרפתים עוד הוליכו — 35:37, לפני שישראל הסתערה וסיימה — 44.50 במרציה.

התנופה הישראלית נמשכה בפתיחת המחצית השנייה — 56:71, ומרסר קבע — 58:73 כשנותרו 13 דקות לסיום. הצרפתים קלעו ארבעה סלים רצופים והמשחק הישראלי התערער. במצב של 68:90 שמונה דקות ו־26 שניות לסיום החלה ההתמוטטות הישראלית. במשך כמעט ארבע דקות לא קלענו סל, והצרפתים זכו ב־14 נקודות רצופות והוליכו — 82:80. נסיון ישראלי להתאושש — 84:84, אבל החטאות ומשחק מרושל איפשרו לדוביסון ולאוסטרובסקי „לעשות חיים" מתחת לסל הישראלי, ובסיום — 93:96.

שפטו היטב רינאס מיוון וצירלאו מרומניה.

● לצרפת קלעו: דוביסון 36 (12 מ־21; 7 מ־8; 5 סלי 3); אוסטרובסקי 22 (8 מ־11; 6 מ־8); וסטריס 13; דוגנים 8; דוספנאגל 6; דמורי 6; בנייר 4 וברמן 1.

● לישראל קלעו: ג'מצ'י 23 (9 מ־16; 1 מ־2; 4 סלי־3); מרסר 23 (11 מ־17; 1 מ־1); הנפלד 17 (6 מ־7; 4 מ־4; 1 סלי־3); גורדון 8 (4 מ־6; 0 מ־1; 2 סלי־3); לאסוף 7 (3 מ־7; 1 מ־3); סלייטר 5 (2 מ־2; 1 מ־1); ליפין 5 (2 מ־7; 1 סלי־3); רוזנברג 3 (סלי־3) וכהן 2 (1 מ־1).

ודקורי עוד לא שיחק

נבחרת ישראל לא ניצלה אמש את היעדרו של אחד מכוכבי צרפת, ריישאר דקירי. הכדורסלן המצטיין נסע לפאריס כדי להיבחן לאחר שהאוניברסיטה בה לומד רפואה, לא ויתרה לו על בחינה. הוא יחזור בסוף השבוע.

כוכב צרפתי שני, אריק בניה, נפצע עוד במחצית הראשונה ולא שיחק יותר.

הכוכב הצרפתי ארב דוביסון מתרומם בין עדי גורדון (מספר 6) ודורון שפע וקולע עוד שתי נקודות לזכות נבחרתו בנצחון אתמול על נבחרת ישראל 93:96. בעקבות ההפסד תתמודד ישראל על המקומות 12—11 באליפות אירופה. (תצלום: איי פי)

בריה"מ — צ'כיה 91:110

נבחרת הכדורסל של בריה"מ הביסה את צ'כוסלובקיה 91:110 (51:63) בבית העליון של אליפות אירופה בפיראוס.

שפטו: הישראלי וורניק והשוויצרי ליטאו.

בבריה"מ הירבו לקלוע: וולקוב (24) ואהרטמס (23); לצ'כיה: האוליק (26), איקאץ' ויילינק 14 כ"א.

טקצ'נקו, בדקה ה־18, וולקוב, בדקה ה־40, יצאו בגלל חמש עבירות אישיות ובצ'כיה עזבו בגלל אותו מספר עבירות, מאטיצ'קי (35), קרופילאק (33) ויילינק (39).

ספרד הביסה את גרמניה

ספרד הביסה את מערב־גרמניה 77:107, לאחר 34:58 במחצית.

כוכב המשחק היה הספרדי סאן אפיפניו שקלע במחצית הראשונה 31 נקודות ובסיכום...33.

הרופא יצורף לפיב"א

מזכ"ל פיב"א, בורה סטנקוביץ', הסכים אתמול, בפגישתו עם איתן חפר לצירוף את הרופא הישראלי ד"ר חיים רבנר לוועדה הרפואית של פיב"א.

משחקי היום

● רוסניה — הולנד (בדירוג 12–9)

● איטליה — יוון (בדירוג 8–1)

● יוגוסלביה — פולין (בדירוג 8–1)

יו"ר האיגוד יוצא ליוון: אסור להזניח הבחורים

מאת יצחק ויסהוף

„חשוב שברגעים קשים כאלו העוברים על נבחרת ישראל לצד השחקנים ויתר חברי המשלחת ביוון, אסור להזניח את הבחורים ומבחינה מוראלית חייבים לעודד אותם בגלל הכשלונות באליפות זו" דברים אלו אמר אמש יו"ר איגוד הכדורסל יורם אוברקוביץ' הממריא הבוקר לאתונה ובסוף החודש ישתתף בקונגרס פיב"א שיערך בבודאפשט שבהונגריה.

נסיעתו של אוברקוביץ' ליוון תוכננה מראש ללא קשר לתוצאות נבחרת ישראל. „הנבחרת הזו, וכל מי ששייך אליה, חייב לדעת שהם יהיו אלו שיחזירו אותנו לדרג א' באירופה. כוונתי לומר לבחורים שמי שהוריד הוא שיעלה" אמר אוברקוביץ'.

לגבי האפשרות שנבחרת ישראל תשחק במשחקי דרגה ב' בתורכיה אמר היו"ר: „ישראל תבקש שצרפת תשחק בתורכיה ולא ישראל. גם לנו לא נוח לשחק בתורכיה. הכל פתוח. יתכן ונשחק בשווייץ או בבלגיה".

אוברקוביץ' הוסיף כי הוא מאוכזב מתוצאות נבחרת הכדורסל באליפות בפיראוס. „פרט למשחק נגד איטליה עמדנו בכבוד ביתר ארבעת המשחקים שנוצחנו. כל מי שאומר כי לא נעשו מאמצים לשכנע את מיקי לשחק טועה. לפני שמיקי הודיע על פרישתו נעשו מאמצי שכנוע שלא עלו יפה".

יו"ר האיגוד מכר כי מסקנות מאליפות אירופה יוסקו במהרה במטרה להשיב את הכדורסל הישראלי למקומו הטבעי.

אמריטראז' ללא מבחנים לוימבלדון

הטניסאי ההודי וויג'אי אמריטראז', שישחק בחודש הבא נגד ישראל בגביע דייוויס, לא יצטרך לעבור מבחנים כדי להופיע בסיבוב הראשון בוימבלדון.

המשחקים יחלו ב־22 ביוני ויימשכו עד ה־5 ביולי.

אמריטראז' הצליח פעמיים להעפיל לרבע הגמר בוימבלדון ב־1973 וב־1981.

זוהר גלילי גבר על סובייטי ב...הורדת ידיים

שחייני הפועל המשתתפים באוסטריה בטורניר בינלאומי במסגרת כמדורט הפועלים. זכו ביום האחרון של התחרויות ב־2 מדליות זהב, 2 בכסף ו־3 מדליות ארד.

במדליית זהב זכו שגיא שטיגמן ששחה 200 מטר חזה בזמן 2.33.73 דקות והרביעייה הישראלית (גלילי, שטיגמן, שגל, עטרי) ב־100 מטר כפול 4 מעורב בזמן 4.07.05 דקות.

במדליות ארד זכו: שגיא שטיגמן ב־100 מטר חתירה בזמן 55.11 שניות, זוהר גלילי ב־100 מטר גב בזמן 1.03.08 דקה וברק עטר ב־200 מטר חתירה בזמן 2.01.84 דקות.

בסיום תחרויות השחיה זכתה הנבחרת של הפועל, שהיתה מורכבת מ־5 שחקנים בלבד, ב־15 מדליות; 5 מזהב, 5 מכסף ו־5 מארד.

נוסף לתחרויות השחייה הצטיינה הנבחרת גם בתחרות בהורדת ידיים. זוהר גלילי הוכרז לאלוף לאחר שניצח בגמר את הרוסי ארוארד פטרוב.

בין שלושה צרפתים משתחרר קפטן הנבחרת הלאומית בכדורסל, דורון ג'מצ'י, לעוד משימת קליעה. ג'מצ'י קלע 23 נקודות אבל זה שוב לא הספיק והנבחרת נוצחה. (תצלום: אי. פי.)

יומן פיראוס/ישראל פז

למנות את קליין מיד

הכדורסל האיכותי באירופה מתמקד כיום בארבע מדינות. גם אם יהיו הפתעות במשחקי אליפות היובשת בפיראוס הרי שנבחרות ברית־המועצות, יוגוסלביה, ספרד ואיטליה ישארו המובילות.

משחקי נבחרות אלה מסוגנן, יעיל ומלהיב. כדורסל של ממש. כדאי לציין שכל הארבע הצעירו מאד את שורותיהן, אם־כי כמה ותיקים נותרו כדי לאזן ולבצע את חילוף המשמרות ללא תקלים.

אין גם להניח שמדינה נוספת מסוגלת להשתלב ברביעייה זו. היא משכמה ומעלה. כל שאר הנבחרות הן ברמה של ישראל, הגם אם נכשלה כאן בצורה מחפירה. זו אולי הסיבה שהכשלון כואב במיוחד. אם אתה הולך למאבק בכוחות שקולים ומפסיד — זה חורה בכעתיים. הסיבה: לא עמדת במבחן האפשרויות.

אינני יודע כיצד תיחלץ ישראל מהמצב המיוחד אליו נקלעה. מה שברור לי — אני מקווה שגם לראשי איגוד הכדורסל — הוא שבחזור ארצה יהיה צורך בתגובה בהירה וברורה. יהיה הכרח לבצע ניתוח לא רק בנבחרת הלאומית אלא בהתוות דרכים לפעילות הכדורסל הישראלי כולו. כי אם לא נתחיל בטיפול־שורש מייד לא תהיה תועלת. תהיה זו קוסמטיקה בלבד, כשמבחמי יד — ובאירוע הבא אפשר יהיה להסיר אותה.

ההשמצות יועילו להתדרדרות

ישראל חייבת לחשוב ביסודיות על האפשרות לחזור, כבר באירוע הקרוב בחודשי אוגוסט וספטמבר, באליפות אירופה, דרגה ב', לצמרת האירופית. אם חלילה לא נצליח לעשות זאת עלול הכדורסל הישראלי לרדת לטמיון. ממש כך. אז גם הדברים הכותים של מיקי ברקוביץ', דורון ג'מצ'י וישראל אלימלך יהיו שווים כקליפת־השום. הם רק יועילו להתדרדרות הכדורסל שלנו, יחטיאו את המטרה לשמה העבירו ביקורת. סכסוכים אישיים רק יכולים לגרום נזק נוסף, לזרוע מלח על הפצעים, למנוע שיפור המצב.

אחת השאלות — אם כי לא המרכזית — היא מי יהיה המאמן הבא של נבחרת ישראל. מנסים למצוא מאמן ישראלי. אחרים מדברים על מאמן זר. לדעתי, יש כיום צורך במאמן מנוסה, אמין, בעל יכולת. רלף קליין נפרד אמנם מהנבחרת בצלילים צורמים. אני עצמי תקפתי אותו על בחירותיו, אבל כיום — בנסיבות שנוצרו — נדמה לי שהוא היחידי שיכול להושיע את הנבחרת, שכן מה שקליין כבר שכח — אחרים אינם יודעים. ראיתי אותו מנהל את נבחרת גרמניה. באיזה מקצועיות הדריך את השחקנים; באיזה רצינות ביצעו את התרגילים שנועדו לעצמם. האמת, התקנאתי בהם, במיוחד כאשר ראיתי את חוסר־האונים של הישראלים, שלעיתים לא ידעו מה לעשות במצבים שניתנו להם כדי לנצח.

לסלוח על החטאים

אני מוכן לסלוח לרלף קליין על „חטאיו". אני עושה זאת רק לטובת הכדורסל הישראלי. אינני רואה מועמד רציני אחר ברגע זה. ומזמן הקצר שנותר עד לאליפות אירופה דרגה ב'.

גם אני — כמו רבים אחרים — סבור שלנבחרת ישראל צריך להיות מאמן מיוחד, שאינו קשור לאף אגודה. במציאות שנוצרה ברגע זה אין ברירה אלא להסתגל אליה, גם אם איננה לרוחי. לדעתי, צריך להיות מאמן־על, של כל הנבחרות — כולל הנבחרת הלאומית — כמו שיש כמעט לכל נבחרות אירופה. אימון נבחרת אינו חלטורה.

יש למנות את המאמן החדש תוך שבועיים. והשם היחיד שעולה בראשי הוא: רלף קליין.

התורכים לא רוצים אותנו בדרג ב'

מאת ישראל פז. שליחנו לאליפות אירופה

איגוד הכדורסל התורכי עלול לבקש לא לשבץ את ישראל בבית באיסטנבול, באליפות אירופה, דרגה ב', בחודש אוגוסט. זאת בטענה שבאחוריה מסתתר רצון תורכי לא להיפגש עם נבחרת ישראל, החזקה מדי עבור תורכיה, לדברי העיתונאים התורכים.

בקונגרס פיב"א באמצע החודש בבודאפשט, יקבעו הבתים. פיב"א עלולה לעמוד בפני מצב עובדתי ברור: צרפת והולנד יהיו בראש הבתים בבלגיה ובשווייץ, ואם אכן יתחמקו התורכים מאירוח ישראל תישאר לנו אפשרות אחת: לשחק בבולגריה — דבר שאינו קוסם כלל. מאחר שיש יופיעו נבחרות חזקות.

ארבע הנבחרות שירדו מאליפות אירופה יעמדו בראש הבתים השונים.

הערכות אלו הועלו אתמול בפגישה שקיים ראש המשלחת הישראלית, איתן חפר, עם מזכ"ל פיב"א, בורה סטנקוביץ'.

חזן והגליל חיים בנפרד

מאת יצחק ויסהוף

בפגישה שנערכה לפני ימים מספר בין כדורסלן הפועל הגליל העליון, ארז חזן לבני שניים מבכירי הנהלת הקבוצה לא הושגה הסכמה בין הצדדים וחזן ממשיך בסירובו להשאר בקבוצת הגליל.

חזן נשאל בפגישה אם באופן עקרוני מוכן לשבת לשולחן הדיונים. תשובת הכדורסלן היתה שלילית ובשלב זה קיים נתק בין הצדדים.

חזן מצידו אמר אמש כי הוא נחוש בדעתו לשחק בעונה הקרובה בהפועל ת"א והוא לוקח אפשרות שישבות למשך שנה מכדורסל.

● כדוריד

הסטודנטים חזרו

מאת יוסף חכם

נבחרת הסטודנטים של ישראל בכדוריד שתפסה את המקום העשירי באליפות העולם שהתקיימה ברומניה שבה אתמול לארץ.

ראש המשלחת הישראלית, עו"ד בן ציון כאייער, אמר: „היתה זו אליפות מוצלחת. השחקנים שיחקו יפה וקיבלו תשבוחות רבות".

יוסי אוסלנדר, מכבי ראשל"צ, דורג במקום השני בטבלת מלך השערים כשהבקיע 47 שערים אחרי הקוראני קים עם 51 שערים.

ערוץ ראשון

מאת דורית גפן

מעבר לגדר, מתחת לאף

לא נעים לראות בית אטום. (צילם: רחמים ישראלי)

קל ובעיקר נוח מאד להתחמק מאחריות (לפחות מוסרית), ומהצורך להתלבט בשאלות ובתהיות על־ידי התעלמות.

הכתבה של אורי גולדשטיין, על הגדה המערבית, הרגיזה, כך מסתבר, הרבה מאד אנשים. בין היתר, כך נראה לי, מפני שעימתה אותם עם המציאות המתרחשת מאחורי ביתם. אין דומה קריאת שורות אחדות בעיתון על אטימת בית של משפחת מחבל, או על הריסתו, למראה עיניים של המעשה עצמו ושל קורבנותיו, בני משפחתו של הפושע, אשר צריכים אף הם לשלם את מחיר מעשיו. זה לא נעים לראות בית אטום, ועוד פחות נעים לראות בית הרוס, שדייריו עומדים חסרי אונים מול הלא־כלום שהותירו להם השלטונות והבולדוזרים. איך אפשר להישאר אדיש נוכח שיטוטה של המצלמה על בית יפהפה, שנדון להריסה? ואלה רק האבנים, ומה עם האנשים? רגשותיהם אינם נחשבים?

מה קורה לאנשים הגרים במרחק רבע שעה מכפר־סבא או במרחק של שעה מירושלים? לא ליהודים המתנחלים, אלא לפלשתינים. רבים מאתנו כלל אינם רואים אנשים, אלא משהו או מישהו אנונימי־סתמי. אך בראש וראשונה מדובר באנשים, באיש ואשה ובילד, כמו כל אחד מאתנו. מה אנחנו עושים לעצמנו, מרוב שטחים — כן או לא — חדלנו לראות את האנשים. והרי כל אדם, והוא לא צריך להיות יהודי בשביל זה, הוא עולם ומלואו. ומה שכואב לנו כואב גם לו, ומה שיקר וחשוב לנו חשוב ויקר גם לו. כמו למשל בית, ומשפחה וכבוד עצמי, וכבוד לאומי ומולדת, ובטחון, וחיים ומוות.

סרטו של אורי גולדשטיין הרגיז כמובן את הימין הקיצוני, בעיקר משום שהוא פורר במשהו את הדמוניזציה שעושה הימין לפלשתינים, ומשום ההומניזציה שעשה להם. איך מעזים להביא ערבי כעורך־הדין שחאדה, פלשתיני צעיר, תרבותי, אינטליגנטי. איך אפשר יהיה להפחיד אותנו, ולהדיר שינה מעינינו, אם נגלה לפתע שרוב הפלשתינים בשטחים רוצים לחיות בשקט ובשלווה, אם כי לא תחת כיבוש. אפילו הוא כביכול נאור.

היאוש הוא יועץ רע, ואין כמו אנשים מיואשים לעשות מעשי יאוש, וכי מה נשאר להם להפסיד מלבד היאוש. האטימות המטמטמת, וההתנערות של רבים וטובים מהתמודדות אנושית ולא רק פוליטית עם הבעיה הפלשתינית, הרובצת לפתחנו, משאירה את השטח לאותם גידולי־פרא שממלאים את החלל הריק של אדישות הציבור, במעשי טירוף כלפי התושבים הפלשתינים, וגם כלפי צה"ל. עכשיו גם צה"ל הוא כמעט אויב. זה מתחיל בהדבקת תוויות של שמאלנים למפקדיו, ממשיך בערעור על פקודותיו ובתקיפת חיילים. הדברים האלה קורים, ואיש לא יוכל להסתתר מאחורי הטענה: לא ידעתי, או איך זה קרה.

סרטו של גולדשטיין, דווקא בטון המינורי שלו, דווקא מפני שלא השתמש במלים גבוהות ובסיסמאות, יכול וצריך לפתוח עיני רבים, למה שקורה מעבר לגדר שלנו. ממש מתחת לאף שלנו.

לא מכבים ולא מצדה

תכניתו של יגאל לוסין „מכבים במצדה" היתה תכנית מוחמצת מראשיתה ועד סופה. אינני יודעת בדיוק מה ביקש לוסין להביא בפנינו: מכל מקום קשה היה, לי לפחות, להבין מה הוא בעצם רצה ולמה הוא כיוון. אפשר כמובן להניח על פי המשתתפים, חבורה נכבדת של נציגי העיתונות הכתובה: חנה זמר, שמואל שניצר, משה אישון, ישראל זמיר, רב גניחובסקי ומתי גולן, כי התקשורת היתה אמורה לעמוד במבחן, ואולי להעמיד במבחן כמה סוגיות הקשורות בעשרים השנים שחלפו מאז מלחמת ששת הימים.

את מבחנה של התקשורת צריך היה להבליט פרופסור עוזר שילה, שערך טסט מהיר לבני הירדע שלנו במספר נושאים, כמו תאונות־דרכים, פשיעה אלימה, פער חברתי על בסיס עדתי וירידה. זה היה כמובן משעשע, ואולי אפילו קצת מביך, אך ספק אם ניתן מכל זה להגיע למסקנות מרחיקות לכת. לוסין חיפש גימיקים, כמו למשל הכותרות שהיו, והכותרת שתהיה בעתיד הרחוק יותר. זה נחמד, אך בהחלט לא רציני, שהרי ספק אם חמש כותרות והסברים קצרים ודי הבוטים יוצרים מימד של זמן, ובעיקר מימד של עומק לעשרים השנים, שסביבן הושתתה התכנית. עמוס אילון אמר הרבה דברי טעם, לפחות לטעמי, אך הוא קצת נסחף בביקורת שלו גם במקומות שלא היה דרוש. כך למשל נטפל לתמונה המראה את גולדה מאיר צוחקת מכל לב בעת מצעד צה"ל בירושלים, ותלה באותו צחוק את כל מה שיש לו נגד גולדה. יש הרבה מאד מה לומר על גולדה, אך לקשור את זה דווקא לצחוק, שאיננו יודעים את הקשרו ואת סיבתו, ולהפוך אותו לסמל, זה בהחלט מגוחך, ומחטיא לדעתי את המטרה. לצחוק זה עדיין לא חטא.

כמה שניסיתי להבין את המשמעות של הקרנת הקטעים הארכיוניים, כמו למשל המצעד, לא הצלחתי. יש בהחלט מקום לדיון מקיף על תפקידה של התקשורת, אך ספק אם הפורום הנכבד שהוזמן לאולפן הצליח לעשות זאת, לא מעט בגלל הגישה המוטעית של המנחה. היה חסר ריכוז, אשר בו אפשר היה בהחלט לבקר את התקשורת, ואף להצביע על מחדלים שונים שלה. זאת ועוד, עם כל הכבוד והחשיבות לתקשורת הכתובה, הרי לא יתכן היום לקיים דיון כלשהו על התקשורת ללא נציגים של הרדיו והטלוויזיה, אשר השפעתם גדולה בהרבה מהעיתונות הכתובה. הללו לא היו מיוצגים בתכנית של לוסין, אפשר אמנם לומר, שעל פי מה שעשה לוסין בתכניתו, זה אולי לא היה משנה הרבה, אך זה מצביע על השטחיות וחוסר הרצינות של התכנית כולה.

הידד לטדי

כשרואים ושומעים את טדי קולק בן ה־76, כמעט שבא לך לומר, שעם זקנים כאלה — מי צריך בכלל צעירים. איזה מול שהרבה פוליטיקאים צעירים, שמברברים הרבה ועושים מעט, יכולים לצחוק מקולק, שנרדם בכל מיני אירועים. אם כי זה אולי קורה אפילו להם, מסתבר, לפחות מהתמונות שהטלוויזיה מצאה בכמה וכמה אלבומים וארכיונים, שטדי קולק אהב לחטוף תנומות מהסוג הזה גם כאשר היה צעיר יותר. מה זה בכלל חשוב, מלבד כקוריוז, או כהזדמנות לשלמה ניצן להזכיר לנו, שאנחנו מתגעגעים לפינה שלו, ב„סיבה למסיבה" ולשיר לטדי שיר ערש ביידיש.

התוכנית כולה היתה שיר הלל לקולק. סיפורים ואנקדוטות, הקשורים בפעילויותיו השונות והמגוונות, והרבה מאד הערצה ואהבה לאיש המקסים הזה, שאפילו מרעיפים עליו שבחים, נדמה לך, כי עדיין נותר מה לספר, ועדיין יש עוד מה לומר. וכי אין פה הגזמה.

תרבות ואמנות

בעריכת עלינא תורי

פסטיבל ישראל 87

מסך ראשון

למרות הכשרונות

מאת נפתלי עירוני

„ללכת הלאה" מתוך הטרילוגיה: מורוי, מאלון מת, אלושם; מאת: סמואל בקט; בחירת טקסטים: גירי דיוקס ובארי מקגאוורן; שחקן: בארי מקגאוורן; בימוי: קולם אובריאן; עיצוב: רוברט באלה; תאורה: רופרט מורי; תיאטרון: הגייט (אירלנד) בפסטיבל ישראל, ירושלים.

הכוונה המוצהרת של השחקן בארי מקגאוורן, אשר בחר יחד עם גירי דיוקס את הטקסטים להצגת־היחיד, היתה מציאת אפשרות להעביר את החומר לקהל אשר אינו מעוניין או אינו רוצה להתאמץ יתר על המידה בקריאת טקסטים של בקט. היוצרים חיברו רצף של טקסטים, אשר משקפים את מחשבתו של בקט בצורה די מקיפה ורלוונטית. עצם העובדה שהאירוע מתרחש על הבמה מקל על הצופים, משום שהמסר ישיר ובלתי אמצעי.

זאת הייתה המחשבה, אבל התוצאות אינן מצדיקות אותה. למרות הבימוי המעולה, למרות התפאורה היוצאת דופן, למרות התאורה הנפלאה של היוצרים קולם אובריאן, רוברט באלה, רופרט מורי התרחש דבר בלתי צפוי.

בארי מקגאוורן – להציף את הצופה במלים

מכלול הבימוי מההבט החזותי היה מתאים ביותר ויצר חלל פיוטי המעורר מחשבה. הפעלולים של התאורה דיברו בשפה משלהם ואפשר היה אפילו להבין בלי להאזין למילים. התקלה קרתה דווקא בתחום המילולי. השחקן דיקלם את הטקסט בסגנון הקלאסי של החד־שיח. דבר זה נעשה בכישרון רב על־פי כל הכללים של הווירטואוזיות במשחק הרומנטי המסורתי. אפשר להגיד שעל־ידי כך נוסף ממד חדש, אבל הממד העיקרי נשמט.

מקוריותו של בקט מונחת בסגנון מחשבתו. הוא איננו איש הביטוי המוצלח אלא יוצר אשר חותר לשחזר את המחשבה במקצבה הריאלי. כדי להשיג את המטרה הוא מוכן לפשט את הדיבור עד התמצית עד התשתית והיסוד של המשמעות. המקצב המסוים הזה של המחשבה עוקב אחרי [illegible] ביותר כדי להוכיח שבסופו של [illegible] עצמם מורכבים מאלמנטים [illegible] למחשבה הטריוויאלית [illegible] תכלות, ההתבוננות באלמנטים [illegible] החיים, אפילו ברגעים של [illegible] איננה מקבלת משמעות [illegible] מהיר ומבריק. להציף את [illegible] בעורף מילים בלתי רצוי, [illegible] טקסט אשר דורש קריאה [illegible] הקוראים אשר לא היו מוכנים [illegible] אמורים לקבל את המסר [illegible] לקבלו דרך המחוות אשר [illegible]

בארי מקגאוורן סוטה מן [illegible] למרות הכישורים שלו [illegible] במשימה אצילה וכושלת [illegible]

שיחה אין־סופית על דברים ידועים

מאת נפתלי עירוני

„ברלין, ירושלים והיהודי" כתיבה וביצוע: נעמי ניומן, קורי פישר, אלברט גרינברג; במאי: מייקל פוזניק; עוזרת במאי: הרייט שיפרן; דרמטורגית: סוזן גריפין; תלבושות: אליזה ציאנג; עיצוב תאורה: דייויד ברון; עיצוב תפאורה: גיון אנגל ורון פראט; אריגים: מרי גולדן; מסכות ובובות: קורי פישר; נגן: גיים קווין; מנהל טכני: דייויד ברון; התיאטרון היהודי הנודד (ארה"ב) בפסטיבל ישראל, ירושלים.

הניסיון ליצור תיאטרון יהודי נודד אינו דבר חדש במהותו. התיאטרון האידי המסורתי פעל על פי אותם עקרונות, כמו הצגת הבעיות הספציפיות של הגטו היהודי תוך כדי יצירת אווירה של נוסטאלגיה, הומור, תקווה והרבה מלודראמה. התיאטרון האידי היה גם תיאטרון נודד כיוון שרק במרכזי תרבות יהודיים גדולים היה אפשר להתיישב ולפעול לאורך זמן, וערים כאלו היו מעטות. התיאטרון המבוסס והמאורגן שמר על רמה איכותית וניצל סגנונות חדשניים יותר כמו האקספרסיוניזם של הקבוצה מוילנה.

התיאטרון היהודי האמריקני מנסה להשתמש בשיטות בימוי ומשחק מתוחכמות. יש לציין שהתפאורה והתאורה אקספרסיביות מאוד (גיון אנגל, רון פראט, דייויד ברון). התפאורה המודולרית מורכבת ממזוודות עם כיסוי בד לבן, המשנות את הסידור של הבמה ומרכיבות יחד עם הפונדל מעין „מצבה", רמז לגורל היהודי.

הדרמטורגית (סוזן גריפין) חיברה יחד עם היוצרים המבצעים (נעמי ניומן, קורי פישר, אלברט גרינברג) טכסט שיש בו רמה אינטלקטואלית ומקצועית, לפעמים אפילו הברקות, אבל בסופו של דבר אין בו דראמה. משום שכל הבעיות המתוארות הן בגדר רב־שיח בין משכילים היושבים בשלווה ומנתחים את הגורל היהודי בלי מעורבות יתרה. הכל כללי מדי והדמויות המעניינות של אלזה לאסקר־שילר וולטר בנימין אינן תורמות הרבה לעלילה. אין זיקה לרקע הכללי־אנושי וחברתי של הבעיות.

המנטאליות הזאת, שאנחנו יודעים במה מדובר אבל רואים לנכון לחזור לאותם הדברים ללא חידוש משמעותי, מהווה את החיסרון העיקרי של ההצגה. כאילו ליהודים מותר להוציא את עצמם מהמכלול הכללי־אנושי ולשוחח עד אין סוף על דברים שרק הם מבינים.

מופע

כוונות מפוספסות

מאת יוסי ונונו

כוונות טובות אמנם לא [illegible] אחד, אבל הן בהחלט לא [illegible] רעיון מעניין למופע [illegible] ומקורי, וזו בדיוק הבעיה [illegible] „חזרתי אל הכפר" בביצוע [illegible] לתיאטרון אחר עכו. [illegible] סיפורו „הפרטי" של המשורר [illegible] עריידי, דרוזי שחי בין יהודים [illegible] בשלב מסוים בחייו לחזור [illegible] (מעיר) בחלק ממעט פניני [illegible] ומונצח עדיין בשיריו.

„ובאתי אל הכפר כמי [illegible] לגלות", הוא כותב באחד [illegible] יושב על הבימה ומספר את סיפורו [illegible] במוסיקאים ובשתי שחקניות [illegible] שלו שהולחנו בידי אורי [illegible] מתחילה בעצם הבעיה. [illegible] החליט למה הוא מתחפש. [illegible] עם משורר הצגת תיאטרון [illegible] לעשות ערב אחר? מהו [illegible] לאיבור הסיפור המעניין של עריידי.

יש בסיפור גרעין שיכול [illegible] לרלבנטי במיוחד היום. עריידי [illegible] יהודי, יכול להגיד כמה דברים [illegible] איך אנחנו נראים, כשברקע [illegible] הבעיה של בית־ג'אן, או להגיד [illegible] נאפסו. עריידי אומר את [illegible] שמשוררים אומרים — עם [illegible] בפיוט, כעניין לביקורת ספרות [illegible] הוא זוכה להערכה מסוימת.

הבמה אמורה לתת מימד נוסף [illegible] אך שוב, חוסר ההחלטה הוא [illegible] בלחנים יש ניסיון ליצור [illegible] ויריסלבסקי ניסה לכתוב [illegible] ארצישראלי בגוונים מזרחיים [illegible] אלמנטים ממוסיקה קברטית [illegible] הלחנים לא מתאימים תמיד [illegible] ולפעמים הם אפילו הולכים [illegible] הביצוע של הזמרות־שחקניות [illegible] כזמרות הן סבירות, לא יותר [illegible] עושות את כל הטעויות האפשריות [illegible] לובשות שמלות שחורות הדוקות [illegible] צבוע והן מאופרות כאילו [illegible] ממועדון פאנק. מה לזה ולזה [illegible] שעריידי מדבר עליו, לא ברור [illegible] בהעמדה הבימתית, בדרך [illegible] בניסיון ליצור מתח בין עריידי [illegible] לא הצלחתי לגלות אותו.

תיאטרון כמו עכו, הנלחם על [illegible] להקפיד הקפדה יתרה על איכות [illegible] שחקנית (סמדר יערון־מעיין) [illegible] אימרג'יתר של שירי הפנים [illegible] מטיות מוגזמות יעזרו לה להערה [illegible] השיר, צריכה לחזור לאולם [illegible] שמישהו לפחות צריך להעיר לה [illegible] (ויקטוריה סדיה). גם לא יכולה [illegible] הבמה ולחייך בזמן שעריידי [illegible] וכאב. אין לכך שום הצדקה.

חבל שערב כזה, מהסוג [illegible] להעלות אצלנו, יפול בגלל [illegible]

קונצרט ראשון

מיומנות ואהבה

מאת אביבה שלה

[illegible] קרן ופסנתרים [illegible] יעקב משורי (קרן), מרסל בריגמן (צ'לו) [illegible] בפסטיבל ישראל [illegible] 5.6.87 [illegible]

במלאת 50 שנה לפעילותם המשותפת [illegible]

של קול הצ'לו החם עם צבעה המתכתי של הקרן וצמד פסנתרנים מצטרף במיומנות ווירטואוזיות. שומאן אולי לא כל כך אהב נסיון זה. אנחנו, מאה וחמישים שנה אחריו, אהבנו יותר את הצליל המלטף של ברגמן ויימטולסקי, וגם את הקרן הנקייה של משורי. מכאן למאה העשרים, בארטוק בשילוב של פסנתרים וכלי הקשה. [illegible] ומרתקים.

אחריו ראוול, שני פסנתרים [illegible] של גרוטסקה. [illegible] אכרים בכעלי עץ, ליצנות עגומה והומור מריר בפסנתרנות עילאית.

ולסיום סטראווינסקי. [illegible] בגירסת לשני פסנתרים. לא אהבתי את השילוב [illegible] את התזמורת. לא שהביצוע לא היה מובחר. דווקא היה משובח.

מה ● מתי ● היכן

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה 1965

מרחב תכנון מקומי

שורקות

הודעה בדבר אישור שינוי תכנית מתאר מקומית

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה־1965, כי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז, באישור שר הפנים, אישרה תכנית מתאר מקומית הנקראת: „שינוי תכנית מתאר מקומית מס' בר/3/437". [illegible] מגרש 100 גן שורק. עיקרי הוראות שינוי התכנית: שינוי [illegible] למבנה צבור לחלקה למגורים [illegible]

הודעה על הפקדת שינוי התכנית [illegible] פורסמה בילקוט הפרסומים מס' 3373 התשמ"ו, עמ' 2974 ובעתון בוקר על המשמר 14.8.86 ובעיתון ערב חדשות 14.8.86 בשפה העברית ובעתון [illegible] 14.8.86 בשפה הערבית. שינוי התכנית [illegible] ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון [illegible] ולבנות הימים ובשעות שהמשרדים [illegible] לקהל.

דב שיש, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז המרכז

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה 1965 מרחב תכנון מקומי

רחובות

הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מתאר מקומית

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה 1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז, ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה רחובות הופקד שינוי תכנית הנקרא „שינוי תכנית מתאר מקומית מס' רח/4/136/א" ביחד עם התשריט המצורף אליו. עיקרי הוראות השינוי: ביטול כביש בין מגרשים 12 ו־13, הרחבת רח' כובשי החרמון מ־12 מ' ל־14 מ' ע"י הפקעת זכויות הבניה במגרשים הנ"ל נשארות ללא שינוי, והוספת שביל להולכי רגל בין מגרשים 10 ו־11. ואלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית: גוש 3705 חלקה 226.

כל המעוניין בשינוי התכנית רשאי לעיין בו, ללא תשלום, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל. כל מעוניין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר הרואה עצמו נפגע על ידי שינוי התכנית וכן כל הזכאי לכך עפ"י סעיף 100 לחוק האמור, רשאי, תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות, להגיש התנגדות לשינוי התכנית במשרדי הועדה המקומית האמורה, ועליה לכלול פרוט הנמקות התנגדות ולהיות מלווה בתצהיר חתום ע"י עו"ד המאמת את העובדות שעליהן היא מסתמכת.

דב שיש, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה — מחוז המרכז

תאריך: 30.4.1987

הוועדה המקומית לתכנון ולבניה

נתניה

ניתנת בזה הודעה כי לוועדה הוגשה בקשה לאישור תוספת/בנית מגורים לבית על חלקה 295 בגוש 8232 רח' שמשון מס' 15 בחריגה, מבוקשת כהקלה: עד 6% בניה, תוכנית 19/87 ותוכנית 21/87 בגוש 7959 חלקה 61 בחריגה מבוקשת כהקלה: 1 קומה. 0.4 מ' בקו בנין צדדי 3% בדירת המבקש. ת.ב. 3361 ות.ב. 5392.

את התכנית ניתן לראות במשרדי הוועדה. התנגדויות אפשר להגיש משך שבועיים מיום פרסום מודעה זו.

י. אלרואי

יו"ר הוועדה המקומית

הוועדה המקומית לתכנון ולבניה

נתניה

ניתנת בזה הודעה כי לוועדה הוגשה בקשה לאישור תוספת/בנית מגורים לבית על חלקה 348 בגוש 8273 רח' מימון מס' 26 בחריגות מבוקשות כהקלה: 1 מ' מקו בנין צדדי ללא פתח לחדר מדרגות מעבר להקלות מאושרות.

את התכנית 173/87 ות.ב. 5637 ניתן לראות במשרדי הוועדה. התנגדויות אפשר להגיש משך שבועיים מיום פרסום מודעה זו.

י. אלרואי

יו"ר הוועדה המקומית

הועדה המקומית לתכנון ובניה

מרחב רמת־השרון

ניתנת בזה הודעה בהתאם לסעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965 שהוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה מרחב רמת־השרון בקשה [illegible] גוש 6414 חלקה 134 מגרש 49 ברחוב [illegible] במקום 5.00 מ'. [illegible] ולעיין בתוכנית. [illegible] תוך 14 יום מתאריך [illegible] הועדה.

י. זרבין, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה מרחב רמת־השרון

הועדה המקומית לתכנון ולבניה

נתניה

ניתנת בזה הודעה כי לוועדה הוגשה בקשה לאישור תוספת/בנית מגורים לבית על חלקה 225 בגוש 8274 רח' רבי עקיבא מס' 10א' בחריגות מאושרות כהקלה: [illegible] מגורים.

את התכנית 188/86 ות.ב. 8294 ניתן לראות במשרדי הוועדה. התנגדויות אפשר להגיש משך שבועיים מיום פרסום מודעה זו.

י. אלרואי

יו"ר הוועדה המקומית

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965

מרחב תכנון מקומי

נס־ציונה

הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מתאר מקומית

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז, ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה נס־ציונה הופקד שינוי תכנית הנקרא „שינוי תכנית מתאר מקומית מס' נס/93/1" ביחד עם התשריט המצורף אליו. עיקרי הוראות השינוי: שינוי יעוד חלק מ„שטח חקלאי" לדרך.

ואלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית: גוש 3636 חלקה 537, 354, 36, 342, 146, 422, 495, 494.

כל המעוניין בשינוי התכנית רשאי לעיין בו, ללא תשלום, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

כל המעוניין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר הרואה עצמו נפגע על ידי שינוי התכנית וכן כל הזכאי לכך עפ"י סעיף 100 לחוק האמור, רשאי, תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות, להגיש התנגדות לשינוי התכנית במשרדי הועדה המחוזית האמורה, ועליה לכלול פרוט הנמקות התנגדות ולהיות מלווה בתצהיר חתום ע"י עו"ד המאמת את העובדות שעליהן היא מסתמכת.

דב שיש, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז המרכז

תאריך: 31.5.1987

הועדה המקומית לתכנון ולבניה

נתיבות

פרסום שימוש חורג

בהתאם לסעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965) ניתנת בזה הודעה כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ובניה בקשה לשימוש חורג:

המבקש: עמר אליהו.

מהות הבקשה: ניהול מכולת באזור מגורים 39578, חלקה 12, רח' [illegible] 663/1 במבנה קיים.

כל המעוניין, אם בעל הנכס ואם [illegible] הנ"ל שהתוכנית עשויה להשפיע עליהם, יוכל לעיין בעותק התוכנית במשרדי הועדה המקומית [illegible] בשעות העבודה הרגילות, להגיש התנגדות לתוכנית תוך 14 [illegible] מתאריך פרסום זה. 10.6.1987

יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה נתיבות

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965

מרחב תכנון מקומי מנשה־אלונה

הודעה בדבר הפקדת תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89, לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז חיפה, ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה, מנשה אלונה הופקדה, ביחד עם התשריט המצורף אליו, תכנית מפורטת הנקראת: מש/149 — כביש כניסה לחריש, לאום אל־קוטוף ולמחנה שלמה", המהווה תכנית [illegible] לפי סעיף 68 לחוק.

השטחים הכלולים בתכנית: גוש: 12258 — חלק מחלקות 1—3. המקום: כ־1.5 ק"מ דרומית [illegible]

עיקרי התכנית: 1. קביעת דרך חדשה. 2. ביטול קטע דרך קיימת.

כל המעוניין בתכנית רשאי לעיין בה ללא תשלום, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

כל המעוניין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר, הרואה עצמו נפגע מהתכנית וכן כל הזכאי לכך עפ"י סעיף 100 לחוק, רשאי להגיש התנגדות לתכנית במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות. ההתנגדות תהיה מנומקת ותהיה מלווה בתצהיר המאמת את העובדות שעליהן היא מסתמכת. [illegible] או אדם אחר שהוסמך לכך בחוק או על פיו.

משה גלזנר, הממונה על מחוז חיפה

יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה: מחוז חיפה

טלוויזיה

08.00 טלטקסט – עד כאן – חדשות. 08.03 שעת כושר. 08.15 ארץ מולדת – מבורח ומים למולדת וכו'. 08.40 אנגלית ו'. 09.00 מדעי הטבע ויסודי – האם אני נחכדו 09.20 אנגלית ו'. 10.00 שעת כושר. 10.10 מדעי הטבע ה'־ו' – והירות רעל. 10.30 הגיל הרך – פרפר נחמד – בקיץ. 11.00 חשבון ו' – חילוק שלא נגמר – חילוק בשברים עשרוניים. 11.15 אנגלית ו"א־י"ב – 11.30 Hello Israel - Mysteries מושגים ביהדות – משא ומתן באמונה. 12.00 אנגלית ח'. 12.25 אנגלית י'. 13.00 מדעי הטבע (ע"י) – מוצא האדם. 13.30 גיאוגרפיה – הרי הגעש. 14.00 טלטקסט – עד כאן – חדשות 14.05 האוניברסיטה הפתוחה 15.00 חיפוש האוצר האבוד – פרק 7 ופרק אחרון – כספו של דבר. נפתרת התעלומה וסטפן מגלה האוצר. 15.30 רכבת ההפתעות – סרט 15.50 שעת כושר. 16.00 פרפר נחמד 16.30 פיצוחים – שעשועון טלוויזיה 17.00 ערב חדש – מנחה: גדעון רייכר. 17.30 „שמיניות באוויר" 18.00 קיצור החדשות (ערבית). 18.32 „חקלאות היום" – (ערבית). 19.00 „ביו הבריאות" – הסבר על מבנה העין ופעולתו של מנגנון הראייה. פזילה ועין עצלה – דרכי הטיפול וחשיבותו. (ערבית). 19.00 „שייכאר בינינו" (עידין 12). 19.30 חדשות (ערבית). 19.30 זימרת הארץ (עידין 12). 20.00 כותרות מבט. 20.02 „מיכה להסרטים" – תכנית בענייני קולנוע. בגישה: שירה גרא. 20.30 „בין הכיסאות" 20.30 תעודה (עידין 2). 21.00 מבט לחדשות. 21.00 וידאו פופ (עידין 12). 21.30 תשדירי שירות. 21.35 „בוקר". 22.05 „שמש ירוקה" – סרט קולנוע – למבוגרים בלבד 23.35 פסוקו של יום. חדשות הלילה.

רדיו

קול המוסיקה

06.02 „צלילי בוקר". 07.09 „בהאזנה נינוחה" – ליסט: רפסודיה הונגרית מס' 9: מוצרט: קונצ'רטו לפסנתר ברה מג'ור 467: בטהובן: סימפוניה מס' 6 אופ. 68 בפה מג'ור „הפסטוראלית": קופלנד: „בילי הנער" סויטה לבאלט. 09.00 „קונצרט בוקר" – באך: קנטטה 146: רוסיני: הפתיחה „סולם המשי": ברליוז: „הרולד באיטליה": דבוז'ק: נוקטורן בסי מג'ור: ליסט: „סימפוניית פאוסט". 11.57 „פינת השיר" – משירי יונתן רטוש. 12.00 „עם אמנים ישראליים" – ברט ברמן – פסנתר: באך: סונטה ברה מינור (במקור לכנור) ברי"ב 964: אופנהיים: מחוור הזמן (1984). פרס קלרמונט (1984): גוליבור: דבר. דבר. (1986): רמיאן: סונטסיה רסנטסיה. פרנק: פרלוד, כורל ופוגה. 13.05 „בהאזנה נינוחה" – הולסט: שלהי קיץ, רפסודיה; ליסט: רפסודיה הונגרית: אנסקו: רפסודיה רומנית מס' 2: ברהמס: רפסודיה לאלט, מקהלת גברים ותז: ברטוק: רפסודיה לפסנתר ותז: גרשווין: רפסודיה בכחול. 15.00 „מוסיקה ויוה" – חלק א' – יצירות מרוסטרום המלחינים הבינלאומי 1986 – אריה זוראן (יוגוסלביה): כוויץ דאריאן; מוסיקה קונצרטית: חלק ב' – הנס ורנר הנצה: לנבל אולי – קטע קונצרטי: פייר קרמטו: אקוואטינטה. 16.00 „קונצרט מהקלטות התזמורת הסימפונית" – י.ס. באך: קונצ'רטו ברה־מינור לצ'מבלו וכלי קשת: היידן: סימפוניה מס' 96 ברה מג'ור „הנס": הופמייסטר: קונצ'רטו בסי במול לקלרנית ותז: מקס שטרן: סימפוניה (ביצוע בכורה). 18.00 „ריוקו". 19.00 „מוסיקה אהובה עליכם" – שופן: 10 פרלודים מתוך אופוס 28 והפסנתרן ארתור רובינשטיין. פגניני: קונצ'רטו מס' 6 לכנור ולתזמורת מן העזבון. 20.05 „אינטרלוד" – רצף מוסיקלי. 20.27 „פינת השיר". 20.30 „אופרה" – ג'ון גיי: „אופרת הקבצנים". 23.00 „מחזורי יצירות" – מנדלסון: מוסיקה קאמרית: מנדלסון: שירים.

רשת א'

07.30 „רדיולוגי". 08.05 „תוכני" – עם בני הנדל. 09.05 „טלרדיו" – שירות מידע למאזינים. 10.05 „מניני בוקר". 11.10 הסידור היומי לבתה"ס – „ואלה תולדות" – סדרת תכניות בנושאים יהודיים: דור בן־גוריון – 100 שנה להולדתו. 11.30 „שירי עמים". 12.05 „מעורב ים־תיכוני" – עם כרמלית צנעני. 13.00 חדשות ותכנית באנגלית. 13.30 חדשות ותכנית בצרפתית. 14.06 „בראש צעיר" – מגזין יומי לילדים ולבני נוער. 15.30 „השכלה ודעת לכל". 16.05 „גם אלה חיינו". 17.10 שירים עבריים. 17.20 „האוניברסיטה הפתוחה". 18.06 „פינת ערב". 19.05 „שואל בעניין". 19.30 שידורים לעולים. 22.05 „חבר מאותו כוכב" – תכנית הידברות רדיופונית בשידור חי – עורכת ומנחה: מילכה למרן.

רשת ב'

07.00 „הבוקר הזה". 08.05 „עושים עניין" – עם גבי גזית ושלום קיטל. 09.05 „ביקור בית" – עם רבקה מיכאלי. 10.05 „כל צבעי הקשת" – מגזין יומי. 11.30 „סעו לשלום" – עם גדעון הוד. 12.10 „אלף־אלף ב'בית'" – עם אהוד מנור. 13.05 „חצי היום" – חדשות ופזמונים. 14.06 „לראות או לא לראות" – יומן חדשות לתרבות ואמנות + שיחות עם אמנים בפסטיבל. 14.30 „שישה ימים ביוני" – 20 שנה למלחמת ששת הימים: „גור־אריה יהודה" – המלחמה בחזית הדרום. 16.05 „שירים ושעורים". 16.55 „קוראי ספר" – קוראים ממליצים. 17.05 „יומן כלכלה". 17.30 „על מספרים ואנשים" – מגזין המשק והחברה. 18.05 „יש שאלות" – שידור חי מכפר ג'ת במשולש. 18.45 היום בספורט. 19.00 „היום הזה". 19.35 „כוסף לענייני צבא ובטחון". 20.05 „מבט לפולקלור" – יום בעיירה – מטולה. 21.05 „השושנה פורחת" – לקט רומנסות ושירי־עם ספרדיים. 22.05 „מחפשים את המטמון". 00.15 „בימה וכבר" – לקט קטעים מתוך מחזות מוסיקליים.

גלי צה"ל

06.05 אוניברסיטה משודרת – פרקים בהרי ביטולוגיה – טביעת הדם. מרצה: פרופ' יהודה שנפלד. 06.30 „פוקחים עין" – הדרישות הראשונות של היום עם מירב אופיר. 07.07 „שבע אפס שבע" – עם אלכס אנסקי. 08.00 בוקר טוב ישראל – שעת אקטואליה יומית. 09.05 „אילה בוקר" – עם אלי ישראלי. 10.05 „הפסקת 10" – עם מיכל ניב. 11.05 „נכון לעכשיו" – עם יפי רשף. 12.05 „מקום טוב באמצע" – עם אירלי יניב ויצחק בודנר. 14.05 „דו רה יומי" – עם רוני לנץ ודני קרפל. 15.05 „מסע הקסם המיסתורי" – „לילה של יום מפרך". 16.05 ארבע אחרי הצהריים – שירים עבריים. 16.54 באופן מילולי – סיפור של אבשלום קור. 17.00 „ערב טוב ישראל" – עם דן שילון, יעל דן ונוגי סבה. 18.05 „יער משורר" – מגאזין לענייני צבא ובטחון. 19.05 „שירים בכאר". שירים עבריים – עם שירה גרא. 19.30 „תיק פלילי 1/86 מדינת ישראל נגד ג'ון איבאן דמיאניוק" – יומן מיוחד לסיקור ארועי המשפט. 20.05 „מתחת לקצה הרחוב" – הפעם משוחח בנדדור „שיר" עם הפרופ' דני דינור והפרופ' שלינה נגר על הפהצאת השואה. יש"ח. 21.00 מבט לחדשות. 21.30 אוניברסיטה משודרת – פרקים בדרמטולוגיה יש"ח. 22.05 „על הדבש ועל העוקץ" שירים שהתחברה אהבים. בתכנית „שולבו תורות לתורי השירותים" שבצותים עדיין לא הותקאו. 23.05 „עשרים וארבע – היום שהיה" – עם ירון וילנסקי. 23.55 „שיחת הצות" – עם סוכי צור. היכנוריון. הכר היכרן עין גב. 00.05 ציפורי לילה קלאסית עם חנוך רון. 02.05 לא רוצים לישון – מוסיקה לשעות הקטנות של הלילה. 05.05 צלילי בוקר – שירים עבריים. שירות צה"ל 19.20 הדור הדיד – עם יואב קוטנר. 20.05 „סבבבבבים" – שירים, שיחות רדיו ומוסיקה. 22.05 „על הדבש ועל הדבש" שירים שהתחברה אהבים. 00.05 „קול ישראל" [illegible] עורך ומגיש: דני דויעל.

רשת ג'

06.11 „בחזרה לאוצר" – להיטים ותיקים. 07.07 „שיר בבוקר בבוקר". 09.05 „מה כבר תשעי" – עם אבי אתנה. 10.05 „שבעים כי יורע". 11.05 „אהבה יוביורית" – עם יוסי כיאס. 12.05 „רק מוסיקה". 13.05 „רק ביני חולי" – עם נחום פרי. 14.06 „סוכו הורי". 15.05 „חדש, חדש ומחודש" – עם שירים עבריים. 16.05 „הצגה יומית" – עם יהודה אבנר. 18.05 „הצעקה האחרונה" – עם יגאל רביד. 20.05 „לי ולך" שיר וברכה. 21.05 „צליל לכוון". 23.05 „הלילה הוא שירים".

קולנוע

תל־אביב

אבת"י: מועדון גן העדן 9.30 .7.15 .4.30
אלנבי: ילדים חורגים לאלוהים 9.40 .7.15 .5
9.30 .7.15 .3
בן־יהודה: רחובות זהב 9.30 .7.15 .5
גת: סיפור מהחיים 9.15 .6.15 .4.15
גורדון: נישואיה של מריה בראון 9.30 .7.00
דקל: קרוקודיל דנדי 9.30 .7.15 .5
דייב אין: מעבר לשיא 7.30
הוד: בנקו 9.30 .7.15 .5
לימור חדש: הפרוטוקול הרביעי 9.30 .7.15 .4.30
מוזיאון ת"א: מותו של סוכן 9.30 .7.30
סינמה 1: הנה האהייתיה 9.30 .7.15 .5
סינמה 2: ילדים חורגים לאלוהים 9.30 .7.15 .5
פאר: בילי גאלביו 9.30 .7.30 .5
פאריס: בבי בלו 9.30 .7.15 .2 .12
1984 21.00
רב־חן:
חן 1: אנשי הפח 9.30 .7.30 .5
חן 2: פיטשים שבלב 9.45 .7.25 .5
חן 3: אל תקרא לי לבן 9.45 .7.40 .5
חן 4: חנות קטנה ומבריפה 9.45 .7.40 .5 .2 .11
חן 5: צבע הכסף 9.45 .7.40 .5 .2 .11
שחף: פלאטון 9.30 .7.00 .4.30
תל־אביב: מעבר לשיא 9.30 .7.15 .5
תכלת: דקה לחצות 9.15 .7.00 .4.30

רמת־גן

ארמון: מועדון גן עדן 9.30 .6.40 .4
לילי: בשרה רבה 9.30 .7.15
ארמון: קרוקודיל דנדי 9.45 .7.30 .5
רב־קן:
קן 1: אנשי הפח 9.40 .7.20 .5
קן 2: חנות קטנה ומבריפה 9.40 .7.20 .5
קן 3: ביתי פראי 9.40 .7.30 .5
קן 4: הבוקר שאחרי 9.15 .6.15

ירושלים

אדיסון: מעבר לשיא 9.30 .7.15 .4.30
אורנע: חנות קטנה ומבריפה 9.15 .4.30
בית אגרון:
אנשים יפים 16.15
הלף עם רוח 18.00
היכונ 21.30
חן: עם הזרד 9.30 .7.00 .4.00
אריקל: מריה בראון 9.15 .7 .4.30
סינמטק: ילדים חורגים לאלוהים 9.00 .7.00
ממרה: אנג'יאל 9.30 .7.00
סבירה: מקורים מסיפורי לאבא 9.15 .7.15 .4.30
אירין:
א' 1: הפרוטוקול הרביעי 9 .6.30 .4
א' 2: קרוקודיל דנדי 9.00 .7.00 .4.30
א' 3: גיק פלאש המהפך 9.00 .6.30
א' 4: ללא החלום 9.00 .7.00 .4.10
עדן: פיטש מבפל וילדה קטנה 9.00 .7.00 .4.30
תיאטרון ירושלים: לא יוקרנו סרטים בתקופת פסטיבל ישראל

חיפה

אורה: עם הזרד 9.15 .7.00 .4.30
חן: קרוקודיל דנדי 9.00 .6.45 .4.30
עצמון 1: ילדים חורגים לאלוהים 9.15 .7.00 .4.30
עצמון 2: שיחות מלוכלכות 9.30 .7.15 .4.45
עצמון 3: שבתי בדו לבירה 9.15 .7.00 .4.10
פאר: א מיליון דרכים למות 9.15 .7.00 .4.10

חן: מעבר לשיא 9.00 .6.30 .4
אביבי: 9 וחצי שבועות של עבדוי הויים 9.15 .7.00 .4.30
אורלי: בבי בלו 9.15 .6.45
רון אית המתודשים: שבוע עדין 9.15 .7.00

נתניה

שרון: פיטש מבפל וילדה קטנה 9.15 .7 .5
בסודרה: אל תקרא לי לבן 9.15 .7 .5

חולון

מגדל: ילדים חורגים לאלוהים 9.30 .7.15 .5
מגדל: אנשי הפח 9.00 .6.00
ארמון: נערת ליווי 9.30 .7.30 .5

בת־ים

עצמאות: מעבר לשיא 9.30 .7.15 .5

הרצליה

היכל: מעבר לשיא 9.30 .7.15 .5.00
מלון דניאל – האודיטוריום: פלאטון 21.30 .19.15

באר־שבע

חן: מעבר לשיא 9.30 .7.10 .4.30

פתח־תקוה

היכל 1: מעבר לשיא 9.30 .7.15 .5
היכל 2: ילדים חורגים לאלוהים 9.30 .7.15 .5
היכל 3: יומן היף בדייטון 9.30 .7.15 .5

עפולה

מיסחרון: נגשוע אתמול והיום 8.30

רעננה

אירוס: פלאטון 9.00 .7 .4.30

גבעתיים

הדר: ילדים חורגים לאלוהים 9.30 .7.15 .4.30

ראשון־לציון

רון 1: מעבר לשיא 9.30 .7.15 .4.30
רון 2: ילדים חורגים לאלוהים 9.30 .7.15 .4.30

תיאטרון

הבימה — התיאטרון הלאומי

יום ד', 10.6
מירלה אפרת: 20.30
דקה מאוחר מדי: 21.00
איינשטיין · בימרתף: 20.30

צוותא — לתרבות מתקדמת

יום ד 10.6 בשעה 16.30
מאיוב עד בראשית". עם פרופ' ישעיהו ליבוביץ
בשעה 20.30
החילוני האחרון

שרותים ● עזרה ● תחבורה

תורנויות בתי־מרקחת

בת־ים
גני בת־ים — הנביאים 3.

חולון
ארזון — הופיין 52, קופ"ח עין יהב.

ירושלים
אלימון — ישעיהו 10.

נתניה
פורת — פ"ת 76.

פתח־תקוה
קופ"ח כללית — חיים עוזר.

רמת־גן
אסותא — ז'בוטינסקי 41.

תל־אביב
לב העיר — אחד העם 69.
קופ"ח כללית — אמסטרדם 7.

חיפה
הנשיא — שד' הנשיא 33.

רחובות
כללית — בני משה.

רעננה־כ"ס
קופ"ח בנדערון 45, כ"ס.

משטרה

ירושלים, תל־אביב, חיפה, רמת־גן, בני־ברק, חולון, פתח־תקוה — טל' 100. באר־שבע, נהריה, נתניה, נצרת — טל' 100. אילת — 244: חדרה — 22444.

תורנות בתי־חולים

תל־אביב והמרכז

● בית החולים ע"ש שיבא תל־השומר – כל המחלקות – כל השבוע.
● בית החולים בילינסון, פתח־תקוה – כל המחלקות – כל השבוע.
● בית החולים ע"ש רוקח, תל־אביב – בימים ב', ד', ו' – כירורגיה ופנימית. ילדים – כל השבוע.
● בית החולים איכילוב, תל־אביב – בימים א', ג', ה' שבת – כירורגיה ופנימית.
● בית החולים וולפסון, חולון – כל המחלקות – כל השבוע.
● בית החולים אסף הרופא – כל המחלקות – כל השבוע.

נתניה

● בית לניאדו נמצא בתורנות למקרים דחופים – כל השבוע, כולל שבת.

ירושלים

שערי צדק – ילדים, הדסה ע"כ – כירורגית. עיניים, הדסה הר"צ – נשים, אורטופדית, פנימית, ביקור חולים – א.א.ג.

מוקד קופ"ח כללית

המוקד יספור מידע טלפוני בימים א'־ה' ב' 08.00—20.00, ביום ו': 08.00—15.00, טלפונים: 03־433500, 03־435500.

יד ביד – אוזן קשבת בטלפון לילד ולנוער – קו לנוער במצוקה ירושלים – 02־243358
ת"א – 226027 (24 שעות)
חיפה – 04־229488 (11.00—20.00)
גליל מערבי – 04־922222
קו פתוח להורים במצוקה בימי ב' ו־ה' – טל. 222752.
„קו פתוח" – אוזן קשבת לילדים ובני־נוער 03־221680 (24 שעות)

עזרה ראשונה

עזרה ראשונה לשיניים שליד ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל

בתל־אביב — בימים א'—ה' בין השעות: 21.00—23.00. בלילות שבת וערבי חג בין השעות: 24.00—18.00. בשבתות ובחגים בין השעות: 21.00—15.00.
הכתובת: רח' בר־כוכבא 49, טל' 284649.
בחיפה: רחוב הנמל 26, קומה ג', טל': 523566. פתוחה בימי יום ביומו, כולל ערבי שבתות, שבתות וחגים מ־20.00 עד 23.00 בערב.

מרפאת שיניים לעזרה ראשונה

המרפאה פתוחה כל יום כולל שבתות וחגים בין השעות 24.00—9.00. אחרי חצות בתאום טלפוני בלבד.
דיזנגוף סנטר שער 3 (ליד הסופר) קומה א'. טל': 03־285823, 294669.

מרכז סיוע לקורבנות אונס

לרעננה ואיזור השרון, טל' 32433־052 בימים א'—ה' בשעות 21.00—17.00.

עזרה ראשונה נפשית

ער"ן ירושלים — טל' 02־227171.
ער"ן תל־אביב — טל' 03־5461111.
ער"ן ילדים ונוער, ת"א — טל' 03־261113.
ער"ן חיפה — טל' 04־672222.
ער"ן באר־שבע — טל' 057־418111.
ער"ן נתניה — טל' 053־35316.

סילוק מטורדים

מוקד עת"א למקרים דחופים — טל' 106.

מד"א

ירושלים, ת"א, חיפה — טל' 101. רמת־גן, בני־ברק, גבעתיים — טל' 781111; לוד, רמלה — 101, טל' 08־221022; עפולה — טלפון 063־5334; טבעון — 101. צפון — 04־931401. נהריה — טל' 04־923331, בת־ים — טל' 5511111. באר־שבע — טל' 057־74767.

רכבות

מירושלים לבני־ברק וחיפה:
בימים א'–ה': 16.00
בימי ו' וערבי חג: 11.30

מחיפה לבני־ברק וירושלים
א'–ו': 7.00

מתל־אביב לחיפה:
בימים א'–ה': 6.00, 7.00, 8.00, 8.16, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.30, 20.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00.

מתל־אביב לנהריה:
בימים א'–ה': 6.00, 8.00, 12.00, 14.00, 16.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 8.00, 12.00.

מחיפה, בת־גלים, לתל־אביב:
בימים א'–ה': 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.05, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 19.10.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.30, 12.10, 13.30, 14.30.

מנהריה לחיפה ותל־אביב:
בימים א'–ה': 6.30, 9.05, 10.40, 14.35, 16.33, 16.58.
בימי ו' וערבי חג: 9.05, 10.35.

• הרכבת תופעל בימי א' בכבוע ויום אחרי חג בלבד.

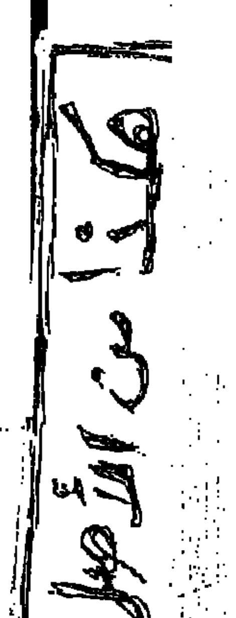

● שוטרי לונדון התנדבו לתרום דם לחולה הכבד הישראלי

עשרות שוטרים ממשטרת לונדון, התנדבו לתרום דם לחולה הכבד בישראל יעקב רבשי, המאושפז בבית־החולים „קינגס קולג'". על כך מסר אתמול האיש המטפל ברבשי ומי שגייס תרומות לצורך הניתוח, דוד שורק מבאר־שבע.

רבשי נותח בשבת, ואחר־כך חלה החמרה במצבו, והוא היה זקוק לכמויות גדולות של דם. אלי קרבקאוט, איש הקהילה היהודית בלונדון, המסייע שם לרבשי ולמשפחתו, פנה באמצעות בית־החולים למשטרת לונדון, והשוטרים נענו מייד. כעת רבשי מחוסר הכרה אך מצבו מוגדר יציב.

שלי יחימוביץ'

זכו בלוטו

38; 22; 17; 12; 7; 3; המספר הנוסף הוא: 5.

עיריית הרצליה

חוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965
ועדה המקומית לתכנון ולבניה הרצליה
הודעה לפי סעיף 149
לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 149 לחוק הנ"ל, כי לועדה המקומית לתכנון ולבניה מרחב הרצליה.

הוגשה על־ידי: איגנ' רחימודה מרח' החורש 1 כפר־שמריהו. בקשה המתייחסת לקרקע שבהרצליה. רח' גליל־תכלת, גוש 6669 חלקה 211, 211 ומהווה הקלה/חריג לגבי המותר באיזור בו מבוקשת ההקלה/החריג האמור. דהיינו: בקשה להקלה 6% באחוזי בניה, דהיינו: 42 במקום 36% המותרים.

כל המעוניין יכול לעיין בבקשה הנ"ל במשרדי הועדה המקומית ברחוב סוקולוב 10 הרצליה בימים ובשעות שהמשרד האמור פתוח לקהל. וכל הרואה עצמו נפגע ע"י אישור הבקשה הנ"ל יוכל להגיש התנגדות מנומקת למשרדי הועדה המקומית האמור בכתובת הנ"ל תוך שבועיים מיום פרסום מודעה זו.

אלי לנדאו, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה מרחב הרצליה

הצית עצמו בפתח ביהמ"ש

ססה זמיר (40) נשוי ואב לשלושה ילדים, הצית עצמו ביום שלישי בבוקר בכניסה לבית משפט השלום בפתח תקווה.

האיש שתואר ע"י עדי ראייה כ„לפיד בוער" הועבר, לאחר טיפול שהגיש לו צוות מד"א, למחלקת הכוויות של בית החולים בילינסון בפתח תקווה ומצבו קשה. הוא סובל מכוויות של 70 אחוז מדרגה שלישית.

האיש, צבעי במקצועו, ורעייתו ושלושת ילדיו התגוררו בארבעת השבועות האחרונים ברחוב, ליד הכניסה בית משפט השלום בפתח תקווה. הם מחו על שהוצאו מדירה שגרו בה בשכירות בצו בית משפט לבקשת בעל הדירה, מאחר שלא שילמו את שכר הדירה.

הטרגדיה של משפחת זמיר הלה לאחר שעזבו בני המשפחה את אשקלון כה הותירו דירה בת 3 חדרים ועברו לפתח תקווה. זמיר שלא מצא עבודה באשקלון החליט לעבור לפתח תקווה ושכר שם דירה. נוסף על תשלומי שכר הדירה נאלצו בני הזוג לעמוד גם בתשלום משכנתא שהתחייבו לשלם על דירתם באשקלון. לאחר כמה חודשים לא עמד זמיר בתשלומים ובעל הדירה הוציא אותו ואת בני המשפחה בצו בית המשפט. לאחר שנזרקו לרחוב ובאין פתרון אחר, החליטו בני הזוג לקיים שביתת שבת עם ילדיהם ליד הכניסה לבית המשפט.

(עתים)

'עיט השמש' הצ'כי נראה בארץ

מאת שלי יחימוביץ' כתבת „על המשמר"

קשרי ידידות, וחילופי מידע נוצרו בין חובבי טבע מצ'כוסלובקיה ומישראל, בעקבות לכידתה של ציפור טרף צ'כוסלובקית בארץ.

לפני שישה חודשים לכדו אנשי מרכז המידע לעופות דורסים — ציפור טרף נדירה. הציפור נלכדה בנגב המערבי, והצפרים מצאו על רגלה טבעת, המעידה כי נולדה בצ'כוסלובקיה. הצפור, עיט־השמש שמה, נחשבת לאחר מדורסי היום הנדירים בעולם.

ממרכז המידע לעופות דורסים בישראל, בישרו למרכז העופות הדורסים בצ'כוסלובקיה על מציאת הציפור. מהמרכז בצ'כסלובקיה נמסרה אינפורמציה נוספת על אודות העיט, נקבה צעירה, ואפילו תמונה שלה נשלחה לארץ, שבה היא נראית כשהיא גוזל רך.

הציפור שולחה לדרכה, אולם הקשרים בין שני המרכזים — מוסיפים להתקיים. אתמול קיבל ביל קלארק, צפר מן החברה להגנת הטבע, מכתב מעמיתו הצ'כוסלובקי הצפר סטפן ראנקו. ראנקו ליווה את עיט־השמש מאז בקעה מן הביצה. במכתב לביל קלארק הוא מודה נרגשות על הטיפול שקיבלה כאן בת טיפוחיו. „במקומות רבים בעולם", כתב הצפר הצ'כי, „לכידת עוף דורס פירושה מוות לצפור. לא כך בישראל".

רק בקע מהביצה בצ'כיה

כעבור שנה בישראל

ביקורת על סדרי הבטחון בכלא באר שבע

מאת שלי יחימוביץ' כתבת „על המשמר"

בית־המשפט המחוזי בבאר־שבע גזר עונש מאסר עולם על וואהאב, בן 21 מראש העין. וואהאב הורשע ברצח גבריאל לויאשולי בחצר הטיולים באגף 6 של כלא באר־שבע. בית־המשפט מתח ביקורת חריפה על סידרי הבטחון בכלא והצביע על שורת ליקויים חמורים.

בכתב האישום נאמר, כי ב־28 בדצמבר, על רקע חיסול חשבונות, התנפל וואהאב על אסיר אחר, גבריאל לויאשולי, דקר אותו בסכין בצווארו והמיתו בדם קר.

במהלך המשפט העיד אחד הסוהרים, ששימש כוקף במגדל השמירה בעת האירוע, כי מכשיר הקשר שלו ומכשירי הקשר בכל מגדלי השמירה היו מקולקלים. מסיבה זו נבצר ממנו לדווח במכשיר הקשר כאשר הבחין בלויאשולי עובר מאגפו לאגף 6 ומסכן את חייו. עוד נאמר במהלך המשפט, כי המעבר מאגף לאגף בכלא פשוט ביותר, ולא ננקטו שום אמצעים למנוע זאת.

בתום מבצע בילוש בחיפה — 61 עצורים

מאת יואב אביב, כתב „על המשמר"

משטרת מרחב חיפה סיימה אתמול מבצע בילוש שנועד לבלום את העליה המתמשכת בעבירות רכוש והתפרצויות לרכב בכל חלקי העיר. במהלך המבצע עצרה המשטרה 61 חשודים בהתפרצויות ובקבלת רכוש גנוב. כשליש מבין החשודים הובאו כבר לבית המשפט בעת המבצע והוגשו נגדם כתבי אישום. מעצרם הוארך עד תום ההליכים הפליליים נגדם.

מבצע הבילוש עליו החליטה צמרת המרחב נמשך כשבועיים והשתתפו בו 51 שוטרים אנשי משמר הגבול והבלשים ממחלק הבילוש של מרחב חיפה. במהלך המבצע פעלו אנשי המשטרה במשמרות של 24 שעות ביממה באיזורים מוכי ההתפרצויות בעיר.

בעקבות הצלחת המבצע החליטו במשטרת מרחב חיפה להמשיך בפעולות סמויות במועדים ובאיזורים משתנים בתקווה כי הדבר ישמור על רמת פשיעה נמוכה יחסית.

שני עצירים נמלטים נתפשו אתמול

מאת זהבה מוזס כתבת „על המשמר"

העציר שברח לפני יומיים מתא העצורים בבית המשפט בחולון נתפס אתמול לפנות בוקר בדירת ידידים בשיכון המורה בחולון.

ישעיהו פנסו ברח לפני יומיים מתא העצורים לאחר שהצליח לנסר יום קודם לכן את סורגי החלון, יחד עמו נמלט עציר נוסף. משטרת מרחב השפלה פתחה בסריקות ובסיורים אחר הנמלטים וכבר ביום הבריחה נתפס העציר השני בפרדסי מושב גליה.

פנסו הצליח להשאר עד שלשום בלילה אך צוות בראשותו של מאיר בוקובזה מפקד הימ"ד במרחב השפלה עצר אותו אתמול לפנות בוקר. כן נתפש סוכן חשאי של המשטרה שנעצר כחשוד בגניבת ממכונית והצליח להמלט ממטה מחוז תל אביב. יום טוב בוקאי, סוכן חשאי במבצעי סמים והתפרסם, לאחר שנתן את סיפורו לאחר מות הסוכן עמי בן יהודה לעיתונאים, נראה על ידי בלשי מרחב של תל אביב כשהוא גונב ממכונית. הובא על ידם לבניין והצליח להמלט. אתמול בבוקר נתפס ע"י הבלשים.

אסיר נמלט, נתפש ונמלט שנית

יוסי אהרון תושב כפר סבא בן 25, ברח אתמול מבית המעצר באבו כביר. ביום א' האחרון הצליחו שוטרי מרחב דן לעצור את יוסי אהרון, שלא שב בתום חופשתו לכלא שאטה בו הוא מרצה את עונשו. הוא הובל על ידי השוטרים לבית המעצר באבו כביר. באחת מספירות הבוקר אתמול התברר כי יוסי אהרון נעלם מבית המעצר והמשטרה חוקרת.

יצויין כי באחרונה הוגברה השמירה בבית המעצר באבו כביר

למורדי, למשפחה ולקיבוץ עין־דור
אנו משתתפים בצערכם במותה ללא עת של
לילי
לאה, יוחנן
והחברים בקיבוץ העוגן

אנו משתתפים בצער המשפחה
עם מות הפסל
נתן רפופורט ז"ל
קיבוץ נגבה

לברונה ואברהם בלפולסקי
והמשפחה
אתכם באבלכם על מות האם
דורה לויטין־מינש
קיבוץ סער

מק"מ גונב ההצגה

גלגלי הבורסה

מאת אלחנן חורוביץ, כתב „על המשמר"

המחזור במילווה קצר מועד היה פי שלושה גדול יותר, מאשר בשוק המניות ובשוק איגרות החוב גם יחד. במסחר במשתנים לפני הצהריים ובמניות ותוספות אחרי הצהריים נמשכו הנטיות לירידות קלות יחסית ובמחזורים קטנים. למניות ההסדר היה עודף ביקוש של 200 אלף ש"ח. בשוק איגרות־החוב נרשמו יציבות ותנודות עד 2% במחזורים קטנים יחסית. חלה ירידה בסכומי הכסף שהציבור השקיע בקרנות הנאמנות, שהסתכמו אתמול ב־3 מיליוני ש"ח.

במילווה קצר מועד נעו התשואות החודשיות בין 0.41% ל־1.48% והתשואות השנתיות בין 5% ל־19%, תוך מחזור גדול של 62.8 מיליון ש"ח.

סל המטבעות עלה אתמול ב־0.2% ל־1.6822 ש"ח ושער הדולר היציג עלה ב־0.03% ל־1.5975 ש"ח. דולר נוסעים עלה ל־1.8928 ש"ח. הדולר השחור הוסיף להיסחר בין 1.59 ל־1.60 ש"ח.

במניות החסור נעו העליות בין 0.3% (כללי) ל־0.52% (מזרחי ש') והירידות — בין 0.1% (אי די בי א') ל־1.1% (אגוד ר"ג). תשואותיהן השנתיות נעו בין 14.11% (המזרחי ש') ל־14.69% (הפועלים ש').

במניות הבנקים המסחריים שמחוץ להסדר עלתה כללי מ"ר 1 ב־0.1%. הירידות נעו בין 2.2% (הספנות 0.5) ל־4.3% (הספנות 0.1).

במסחר בשערים משתנים לפני הצהריים ירדו 15 שערים, לעומת 2 שעלו ו־6 שנשארו בלי שינוי. עלה טבע ב־4.25% ופטרוכימיים ב־1.5%. הירידה הגדולה ביותר — 4.25% — נרשמה ב„הסנה". נערכו 170 עסקות ב־4 סיבובים, בתמורה כספית של 4 מיליוני ש"ח.

לעומת 147 ירידות נרשמו 103 עליות שערים במניות החופשיות אחרי הצהריים.

במניות החופשיות לא נרשמו עליות שערים ב־10%. לעומת זאת ירדו ב־10% תגל 5, פמה 0.1. גולן ירדה ב־10.1%. בחופשי נפט היו היצעים וירידות שערים עד 3.2%.

שערי מטבע־חוץ בנק הפועלים — 10.6.87

		בנקנוטים		העברות והמחאות		שערים
	יחידה	קניה	מכירה	קניה	מכירה	יציגים
סל מטבעות	1	—	—	1.6725	1.6934	1.6822
דולר אמריקני	1	1.55	1.63	1.5881	1.6079	1.5975
מרק גרמני	1	0.87	0.91	0.8837	0.8948	0.8889
לירה סטרלינג	1	2.57	2.69	2.6140	2.6466	2.6295
פרנק צרפתי	1	0.25	0.27	0.2643	0.2676	0.2657
יין יפני	100	1.09	1.14	1.1125	1.1264	1.1183
גילדן הולנדי	1	0.77	0.81	0.7844	0.7942	0.7885
פרנק שוויצרי	1	1.04	1.09	1.0641	1.0773	1.0691
כתר שבדי	1	0.25	0.26	0.2530	0.2561	0.2541
כתר נורווגי	1	0.23	0.24	0.2370	0.2400	0.2384
כתר דני	1	0.23	0.24	0.2347	0.2376	0.2361
מרק פיני	1	0.35	0.37	0.3622	0.3667	0.3643
דולר קנדי	1	0.16	1.22	1.1816	1.1964	1.1899
דולר אוסטרלי	1	1.10	1.18	1.1351	1.1493	1.1418
ראנד דר' אפריקני	1	0.48	0.80	0.7927	0.8026	0.7974
פרנק בלגי	10	0.41	0.44	0.4263	0.4316	0.4284
שילינג אוסטרי	10	1.23	1.29	1.2567	1.2723	1.2636
לירה איטלקית	1,000	1.19	1.27	1.2162	1.2314	1.2255

"מקום בצמרת"

מצעד הפזמונים הישראליים
רשת ג' – קול ישראל – 9.6.87

1. שלל שרב – גידי גוב
2. הכרזת מלחמה – אדם
3. די לי די – אילנה אביטל
4. הרכבת כבר עברה בתחנה – אסתר שמיר
5. מוסיקה היא נשיקה לנצח – ורדינה ויזהר כהן
6. מערבה מכאן – ריקי גל
7. חלאה – רבקה זוהר
8. קשה בלילה – הראלה בר
9. שיר הבטלנים – דטנר וקושניר
10. קזינו עולמי – מיקי קם
11. קופידון – ארנה ומשה דץ
12. באה מאהבה – יהודית רביץ
13. אל תעשו חשבון עלי – אבי טולדנו
14. תחת ירח ערבי – ריטה
15. אחרת לא הייתי שר – חנן יובל
16. לחזור הביתה – אריק סיני
17. יעל ואני – אפרים שמיר
18. הקליק – גתית שובל
19. כל החלומות – נועה ואריק לביא
20. אצל הדודה והדוד – דני סנדרסון
21. שיר – להקת שיר
22. ארץ אהובה – חיים משה
23. פירות אסורים – קורין אלאל
24. מלצרית מהירה – דני סנדרסון
25. ילדי 67 – להקת פיקוד מרכז
26. הי חופה – דליה כהן והבחורים מאפיקים
27. ירושלם – דורית וחברים
28. מפרשים – אבנר שטראוס
29. שניים הם כל העולם – סמדר פרגר
30. אירוניקה – ישראלה קריבושי

הפינה לשיפוטכם

31. צומת דרכים – יזהר כהן
32. עצוב שמח – מירי אלוני
33. תום ושמונה – גילי קצנלבוגן
34. לא צריך אשה – עפר אקרלינג
35. קריאה לעזרה – להקת קו 8

לכבוד:
"מקום בצמרת" קול ישראל
ת.ד. 1082, ים, מיקוד 91010
את הדירוג שלי ציין את מספר השיר
1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 ☐ 6 ☐
7 ☐ 8 ☐ 9 ☐ 10 ☐ 11 ☐ 12 ☐
שם
כתובת
מיקוד ____ תאריך ____

הברפלד מזהיר: נכריז חד־צדדית על הנהגת שבוע עבודה מקוצר

מאת אבשלום קווה, כתבנו לענייני עבודה

יו"ר האגף לאיגוד מקצועי חיים הברפלד הזהיר אתמול, בישיבת הוועדה המתאמת, כי אם תעמוד הממשלה בסירובה, תכריז ההסתדרות באופן חד צדדי על הנהגת שבוע עבודה מקוצר.

מזכ"ל הסתדרות הפקידים, משה בית רגן מסר בישיבה כי הממונה על השכר במשרד האוצר עדיין לא הוציא הוראות ביצוע ליישום חוק שכר מינימום ברשויות המקומיות והדבר מעורר תסיסה.

הוועד הפועל של ההסתדרות יתכנס ביום ראשון הקרוב לדיון במדיניות המקצועית והוא ייפה את האגף לנקוט צעדים אופרטיביים אם האוצר והממשלה ינקטו סחבת במשא ומתן על הסכמי שכר חדשים בשירות הציבורי, האמור להתחדש מחר.

בישיבת הוועדה המתאמת אמר הברפלד כי הוא חושש שבאוצר אין קוראים נכונה את המפה בתחום יחסי עבודה. בעניין השכר אמר: יש קמפניה כללית נגד השכר בישראל ומציגים אותו כאילו הוא אויב העם והכלכלה... מעולם לא התחשבתי בנגיד ברנו היות שדבריו והשגותיו הן מגמתיות ומייחסות את חוליי הכלכלה לשכר.

יו"ר סיעת חד"ש בנימין גונן אמר כי אם הסכמי העבודה החדשים לא יחתמו תוך שבועיים, יש צורך להכריז על סכסוך עבודה. אדי רג'נו (מפ"ם) קבע כי יש לחתור להשיג שבוע עבודה בן 40 שעות בכל המשק.

לקראת פתיחת שבוע הספר העברי בשבוע הבא

יו"ר אגודת הסופרים אורלנד: שנוכל להתקיים — בדוחק אבל בכבוד

ויכוח בין אגודת הסופרים לבין התאחדות הוצאת הספרים פרץ ביום שלישי במסיבת עיתונאים שהתקיימה בבית סוקולוב בתל־אביב, לקראת פתיחת שבוע הספר העברי ביום רביעי 17.6.87.

המשורר יעקב אורלנד, יו"ר אגודת הסופרים, אמר, כי רעיון שבוע הספר העברי היה פרי יוזמה של המשורר שלמה טנאי, שביקש לעשות נפשות לספר העברי ולסייע ככל שניתן למצוקה החומרית של הסופר. אולם, לדבריו, המצוקה נשארה בעינה. „המו"לים אינם צריכים לתת לסופרים מעל המגיע להם, אבל גם לא פחות מהמגיע להם, כיוצרי תרבות" אמר.

עוד אמר אורלנד, כי אין ספר בלי מו"ל ואין מו"ל בלי ספר. לכן הציע למצוא פתרון במשותף כדי שסופרים יוכלו לקיים את עצמם „ברוחק, אבל בכבוד".

יו"ר התאחדות הוצאות הספרים רחל אידלמן, כפרה בטענה, שסופר אינו יכול לחיות מפרי עמלו. לדבריה, הסופר מקבל 12 אחוזים מן ההכנסה מן הספרים הנמכרים. הבעיה נעוצה בגודל השוק הישראלי, שאינו מאפשר למכור כמויות גדולות של ספרים, כמו במקומות אחרים בעולם.

חבר הנהלת התאחדות המו"לים יואב ברש, יצא נגד הפיקוח על מחירי הספרים, וכינה אותו „אבסורד", שבסופו של דבר פוגע בצרכן. הוא הסביר, שהפיקוח מוטל רק על ספרים הרשומים בקטלוגים, שהם בדרך כלל הספרים הישנים, ולא החדשים. המו"לים מעלים את מחיר הספר החדש, כדי לפצות את עצמם על שחיקת המחיר של הספר הישן. זאת בשעה, שדווקא הספר החדש הוא שנקנה בכמויות ולא הישן — ומכאן שציבור הקוראים יוצא נפסד. הוא טען, שלאור פריחת הספר העברי, קיימת תחרות קשה בשוק, וכך ממילא נוצר ריסון עצמי של מחירים, לפי ההיצע והביקוש.

שבוע הספר העברי ה־29 במספר, יכלול עשרות מוקדים למכירת ספרים בעשרות ערים וישובים בארץ. 10־15 אחוזים מהדוכנים יוקדשו לספרות תורנית.

במסיבת העתונאים נמסר, כי השנה היתה עליה של 10 אחוזים בהוצאתם לאור של ספרים חדשים לעומת אשתקד. כך שלפי ההערכה הופיעו במשך השנה כ־2,500 ספרים חדשים ו־2000 ספרים במהדורות חדשות, שנמכרו בכ־12 מיליון עותקים.

במהלך השבוע יתקיימו אירועים כמו: הענקת 3 פרסים ע"ש מרדכי ברנשטיין ז"ל, על ביקורת ספרותית בעיתונות היומית לשנת 1987, מופע רביו ספרותי שיתקיים במועדון „צוותא" ויום שירורים בנושאי ספרות ושירה ב„גלי צה"ל".

(עתים)

לפארק־המים חוף־צמח בכנרת הגיעה מארה"ב לביאת־ים מאולפת העונה לשם „האפקי".
לביאת הים מופיעה עתה, יחד עם המאלף שלה טום, שלוש פעמים ביום מעל במת ספינת הפירטים בסגנון דיסנילנד שנבנתה בחוף. (צילום: ליאון מינסטר)

מפעל „אלישרא" הושבת אתמול אחה"צ

מאת א. קווה כתבנו לענייני עבודה

1200 עובדי מפעל האלקטרוניקה „אלישרא" השביתו אתמול אחרי הצהריים את העבודה לכמה שעות במחאה על כי ההנהלה מסרבת להיכנס עימם למו"מ על הסכם העברה ועל התופעה של הצנחת עובדים מבחוץ, דבר הגורר לטענת העובדים פיטורין שרירותיים.

מפעל „אלישרא" נרכש על ידי תדיראן. לפני כן נפתח מו"מ על הסכם העברה שיקבע ארגון מחדש של העובדים, אך ההנהלה החדשה הפסיקה את המשא ומתן והכניסה עובדים מבחוץ. הסיבה להשבתה הפתאומית נעוצה, לטענת אנשי הוועד, בהכנסת שני עובדים חדשים לפני יומיים ופריקת שני מנהלים.

ועד העובדים החליט אתמול כי ישבית את המפעל היום. החל משעה אחת אחרי הצהרים, אם הנהלת המפעל לא תשוב אל שולחן הדיונים.

קיסר: נציגי עובדים מפריעים לאיחוד הקרנות

מאת א. קווה כתבנו לענייני עבודה

מזכ"ל ההסתדרות ישראל קיסר תקף אתמול בחריפות את נציגי העובדים המפריעים לאיחוד קרנות הפנסיה. „אני מתקומם בשמם של העובדים" אמר. קיסר דיבר ביום עיון על עתיד הביטוח הפנסיוני בארץ, שאותו יזמה קרן הגימלאות המרכזית.

את יום העיון פתח יו"ר הנהלת קרן קג"מ אריה אורון שקבל על ביצוע בלתי מספיק של דמי גמולים. פרופ' יהודה כהנא מאוניברסיטת ת"א, אשר הינחה את הכינוס טען כי ביסודו של הביטוח הפנסיוני עומדת השאלה אם ללכת בכיוון של כל אחד לדרכו או לטפל את המערכת בהמשך אימוץ העקרונות של „סיבסוד הדדי". יו"ר האגף לבטחון סוציאלי רב פלג קבע כי כל ניסיון להכניס חיסכון אישי לא בא בחשבון וכי מערכת הפנסיה היא חלק מהרווחה החברתית ואיננה חברת ביטוח.

יום העיון אמנם לא נועד לעסוק באיחוד קרנות הפנסיה ובקשיים להגשמתו אך מצבן עמד ברקע הכינוס ובעיקר דבריו של קיסר.

רבין ביטל ביקורו במפעל „אורדן"

מאת ניצה רימון כתבת „על המשמר"

שר הביטחון יצחק רבין ביטל ברגע האחרון את ביקורו ביום שלישי בבוקר במפעל לעיבוד שבבים אורדן בנתניה. ביקור השר תוכנן לפני זמן רב ותואם לקראת חנוכת מתקן חדש לזיקוק פלדה. המתקן הוקם בשיתוף עם מערכת הביטחון והושקעו בו מליוני דולרים.

השר הוזמן לחנוך את המתקן. במפעל „אורדן" שוררת מזה זמן רב תסיסה רבה בעקבות פיטוריהם של פועלי מתכת. לדברי הרצל חסון מזכ"ל באורדן: ההנהלה דחתה ביוזמתה ובעצה אחת עם משרד הביטחון את ביקורו של השר במפעל בשל המתיחות הרבה השוררת בין הפועלים. בצעד זה ביקשה ההנהלה למנוע מצב שבו במהלך ביקור השר יוצר עימות שלהנהלה לא תהיה שליטה עליו.

„אורדן" נתניה הוא מפעל בטחוני שבשנה האחרונה נתגלעו בו סכסוכי עבודה רבים על רקע פיטורי עובדים, ביום ראשון הקרוב יכנסו לתוקפם מכתבי פיטורים ל־28 פועלי מתכת, אולם הפועלים הודיעו כי לא יפרשו מהעבודה וועד העובדים מסר שהוא עומד לימינם במאבק זה. עובדי המתכת לוחצים על ועד העובדים להחריף את העיצומים ולהשבית את המפעל כדי למנוע בעתיד פיטורים המוניים.

מן ההנהלה נמסר כי על רשימת המפוטרים קיימת הסכמה וכי המחלוקת נסובה עתה על גובה סכום הפיצויים. ועד העובדים דורש כי רק העובדים שיסכימו לכך מרצונם יפרשו תמורת פיצויים מוגדלים.

מועצת פועלי ת"א מתנגדת לרפורמה של שחל

מאת כתבנו לענייני עבודה

מזכירות מועצת פועלי תל־אביב החליטה אתמול בישיבתה להתנגד לרפורמה במשק הדלק והאנרגיה, כפי שמציע השר שחל ולעמוד לצד ועדי העובדים החוששים כי הרפורמה תפגע בפרנסתם של רבים.

מחזיק תיק חברות הדלק במועצה חיים סרור (מפ"ם) אמר כי משמעות הרפורמה היא קיצוץ מחצית רווחי הדלק ותהיה לכך השלכה על משק העובדים. הוא תבע לקיים דיון במליאת האגף לאיגוד מקצועי וכן בחברת העובדים.

ארנס ייפגש היום עם החצי השני של נציגי איקרית ובירעם

מאת יהודה צור כתב „על המשמר"

היום ייפגש השר משה ארנס בלשכתו בירושלים עם החצי השני של ועדי איקרית ובירעם כדי למסור להם את עיקרי תוכניתו.

ביום שני נפגש ארנס עם חלק מנציגי איקרית ובירעם ומסר להם כבר את התוכנית. הסיבה לקיום שתי הפגישות נעוצה במחלוקת שבין הנציגים בעיקר בקרב אנשי בירעם.

● „ישראל אכן מצמצמת קשריה עם דרום־אפריקה", כתב שר־החוץ שמעון פרס לחה"כ המתקדמת מתי פלד.

תיקון טעות

חוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965 הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז תל־אביב מרחב תכנון מקומי רמת־גן

שינוי לתוכנית המתאר ר"ג/340 בהתאם לר"ג/340 ב' גוש 6183 צ"ל חלקה 365 ולא כמו שפורסם בטעות 385.

בנק הפועלים מייקר חלק מהעמלות בעשרות אחוזים

● מדובר בשירותים בנקאיים שהוצאו מפיקוח מחירים לפני כשבועיים
צפוי כי הבנקים האחרים ילכו בעקבות בנק הפועלים

מאת אורי נחשון, כתבנו הכלכלי בתל־אביב

בנק הפועלים מייקר בעשרות אחוזים את העמלות על חלק מהשירותים הבנקאיים שהוצאו מפיקוח מחירים לפני כשבועיים וצפוי כי הבנקים האחרים ילכו בעקבותיו בימים הקרובים.

כמה דוגמאות לדמי העמלות החדשים: דמי ניהול חשבון יועלו בשיעור של 32 אחוז בממוצע ויהיו 20 עד 30 אגורות לפעולה ובהתאם למצב החשבון — בזכות או בחובה. דמי ביטול שיק יועלו ב־30 אחוז ויהיו 2 ש"ח. דמי שכירות כספות יועלו עד 43 אחוז ויהיו 60 עד 135 ש"ח, תלוי בגודל הכספת.

בבנק־הפועלים מציינים, כי יקור העמלות, שעליו הוחלט עתה, יתרום לגידול של 14 אחוז בהיקף הכנסות הבנק מכלל העמלות ואין בכך כדי להדביק את השחיקה הריאלית בתחום זה, שהגיעה בשנתיים האחרונות לכ־90 אחוז.

יצויין כי לנוכח המלצת הפיקוח על הבנקים בבנק־ישראל, נותרו עמלות רבות בפיקוח ביניהן: עמלות על משיכה מהחשבון, מחירי פנקסי שיקים, ביצוע תשלומים בדלפק, חיובים על פי הרשאה, עמלות על מכירת ניירות ערך, העברת ניירות ערך לפקדון אחר ועוד.

הושגה פשרה בין נציגי הבדואים לעיריית באר שבע בעניין המסגד

מאת שלי יחימוביץ', כתבת „על המשמר"

פשרה הושגה בעניין בניין המסגד בבאר־שבע, בין האגודה לסיוע והגנה על זכויות הבדואים לבין עיריית באר־שבע. העירייה מחזיקה ברשותה את המסגד ומשתמשת בו כמוזיאון. בנובמבר 1986 פנו הבדואים לבית־משפט השלום בבאר־שבע, וביקשו להורות לעירייה להפסיק לבצע שינויים והריסות בגדר המסגד. שופט השלום יואב בירון המליץ לצדדים לשבת ולהידבר, אולם ראש העירייה דאז, אליהו נאווי, סרב לראות באנשי האגודה ובשייחים הבדואים צד בעניין.

פרקליטם של הבדואים, עורך־הדין רם יובל סנה, לאחר גילגולים רבים של הפרשה, לבית־המשפט העליון, אתמול הושגה פשרה בין הצדדים. לאחר שהשופטים חייבו את העירייה להידבר עם הבדואים. על פי הפשרה מתחייבת העירייה לא לפגוע במבנה המסגד, מלבד תחזוקה שוטפת, אלא אם כן תימסר הודעה על כך לאגודה לפחות 90 יום מראש, זאת כדי שהאגודה תוכל לנקוט צעדים, אם תמצא לנכון.

עוד הוחלט כי העירייה רשאית לבצע עבודות מסויימות בגדר. העירייה תוכל להרוס חלק מהגדר, להגמיך קטע אחר ולשפץ ולבנות מחדש מספר קטעים נוספים. אם תרצה העירייה לבצע שינויים כלשהם, או לסטות מהמוסכם, תצטרך למסור על כך הודעה לפחות 30 יום מראש.

יו"ר האגודה נורי אל־עוקבי אמר אתמול, כי החלטת בית־המשפט היא הרע במיעוטו, וכי בכל מקרה, משמעות החלטת בית־המשפט הוכחה לעירייה, שסרבה מאז ומתמיד להכיר באגודתו, לכך שהאגודה היא צד שיש להידבר עימו.

הצייר קניספל הוזמן לבריה"מ לאייר ספר של מאייקובסקי

הצייר הישראלי גרשון קניספל הוזמן לבריה"מ להכין איורים לספר בלדות של המשורר הסובייטי ולאדימיר מאייקובסקי.

קניספל קיבל ביום שלישי מברק מן המוסד הסובייטי לקשרי ידידות ותרבות עם ארצות חוץ, במברק נאמר כי הוא מוזמן לבוא לבריה"מ כאורח המכון ע"ש ולאדימיר מאייקובסקי משורר המהפכה, ולהכין איורים לספר בלדות של המשורר העומד לצאת לאור לציון מלאת 70 שנה למהפכה הסובייטית.

קניספל נענה להזמנה והוא ייצא בשבוע הבא לבריה"מ דרך אתונה, שם הוא אמור לקבל אשרת הכניסה.

קניספל הציג בשנת 1956 מיצירותיו בתערוכה בבריה"מ בנושא „הבלדות של מאייקובסקי ויצירות המשורר הישראלי אלכסנדר פן". ועל כך הוענקה לו מדליית זהב של משרד התרבות הסובייטי.

בשנת 1965 הוצגו יצירותיו במוסקבה בתערוכה של ציירים ישראלים, ביוזמתה וארגונה של מרגוט קלאוזנר.

(עתים)